

தஞ்சாவூர் கோட்டை 40

270

தஞ்சாவூர் கோட்டை.

தஞ்சாவூர் கோட்டை.

தஞ்சாவூர் கோட்டை.

தஞ்சாவூர் கோட்டை.

தஞ்சாவூர் கோட்டை.

தஞ்சாவூர் கோட்டை.

தஞ்சாவூர் கோட்டை.

தஞ்சாவூர் கோட்டை.

திருச்சிறு
ஸ்ரீஜ்ஞானஸம்பந்தஸ்வாமிநேரு.

சித்தாந்தஞானபோதம்.

முதற்சஞ்சிகை.

விஷயம்.

1.	துசுளறுபோதம், மூலமும் உரையும்.
2.	சதமணிக்கோவை, இலக்கணக்குறிப்பு,
சாத்திரங்குத்துகளுடன்.
3.	ஞானசாகரவெண்பா.
4.	பஞ்சாக்கரமாலை.
5.	சிற்றம்பலநாடிவெண்பா.

“வைதிக சைவசித்தாந்த சண்பமாருதம்”

ஸ்ரீலபுரீ

சோமசுந்தரநாயகரவர்களது

மாணக்கரும்.

சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதரும்

ஆசிரிய

நாகபட்டினம்

வேதாசலம்பிள்ளையவர்களால்

வெளியிடப்பட்டது.

Madras:

PRINTED AT THE MADRAS RIPON PRESS.

1st October 1898.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஸம்பந்ததீர்த்தசரணாயநமః.

சித்தாந்தஞானபோதம்.

து க ள று ப் ப ா த ம்

மூலமும் உரையும்.

மூலம் அருளிச்செய்தவர்

சிகாழிச்சிற்றம்பலநாடிகள்.

இதற்கு

“வைதிக சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம்”

ஸ்ரீலஸ்ரீ

சோமசுந்தரநாயகரவர்களது

மாணவகரும்,

சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலீஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதரும்

ஆகிய

நாகபட்டினம்

வேதாசலம்பிள்ளையவர்களால்

புத்துரைசெய்யப்பட்டு,

மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ்

வெளியிடப்பட்டது.

1898.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞானஸம்பந்தகுருப்போநம:

து க ள று போ த ம்.

முகவுரை.

துகளறுபோத மெனப் பெயரிய இவ்வரிய சைவசித்
தாந்தநூலை ஆக்கியோர் சீகாழிச்சிற்றம்பலநாடிகள் என்று
பெரியோர் கூறுகின்றனர். மெய்கண்ட நூல்களின் கருத்
தையே யிந்நூல் விரிக்க வந்ததென்பது பாயிரத்தா லறியக்
கிடக்கின்றது. சிவஞானபோத முதலிய வுண்மைநூல்களில்
அரிதினுணர்தற் பாலனவாய்க்கிடந்த அருங்கருத்துகள் இந்
நூலில் வெள்ளிஷ்ட மலைபோல் தெளிவுற விளக்கப்பட்டிரு
கின்றன. அஃதன்றியும், சைவசித்தாந்த நூல்களை யுளங்
கொளப்பயிலுதற்குத் தொடங்குமுன் இந்நூற் பயிற்சி சிறி
திருக்குமேல் அது மிகவும் பயன்படும். சைவசித்தாந்தத்தில்
இன்றியமையாதனவா யறிந்து கோடற்குரிய பொருள்களெ
ல்லா மிதிற்செறிந்திருக்கின்றன. தத்துவங்களி னியல்பெல்
லாந் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் உரைக்கப்பட்டிருத்த லல்
லாமலும், முத்திக்கணிகமும் பல்வேறு நிலைகளையு மடிறை
யெல்லாங் கழித்து முடிவினையுதும் நிலையையும் ஏனை நூல்
களிற்போற் சுருங்க வுரைக்காது விரிவுறத்தெளிவிக்கும் பெ
ற்றியதெனின், இந்நூற் பெருமை யளவிட்டுரைக்கும் வரம்
பினதாமோ? நிற்க.

“சிவப்பிரகாச”த்திற்கு உரை யியற்றிய மதுரைச் சிவ
ப்பிரகாசர் “ஓதுபுகழ்ச் சகாதத்தமாயிரத்துநானூற் றெரு
பதின்மேற் செல்கின்ற காலத்தன்னின், மாதபயில் மதுரை
யில்வாழ் சிவப்பிரகாசன்” என்னு மிவ்வுரைச் சிறப்புப்பாயி
ரத்தால் இன்றைக்கு நானூற்றுப்பத்து வருடத்திற்குமுன்
பிருந்தாரென்று விளங்கலானும், அவர், “திருவருள் கொடு
த்து” எனுஞ் சிவப்பிரகாசச் செய்யுட் கியற்றிய தமதுரை
யில் “உற்றசரியை” எனுந் துகளறுபோதப் பாயிரச் செய்

யுளை யெடுத்துக் காட்டுதலானும், இத்துகளறுபோத வாசிரியர், உமாபதி சிவாசாரியா ரருளிய திருவருட் பயனிலுள்ள “தாடலைபோற் கூடியவை” எனு முவமையைத் தந்நூவில் “சாற்றிலதற்குவமைதாடலைபோல்” எனவெடுத்தருளுதலானும் இந்நூல் சற்றேறக்குறைய நானூற்றைம்பது வருடங்கட்குமுன் னியற்றப்பட்ட தென்ப தினிது விளங்கும். இந்நூல் இத்துணைப் பழையதா யிருத்தலான் இது சந்தான குரவர் கருத்தை யினி தறிந்திருக்கு மென்பதற்கு ஆசிரியர் சிவஞானசுவாமிகள் “அகாரவுகார மகங்காரம் புத்தி” எனுஞ் சிவஞானபோதச் செய்யுளுரையினும் “அவ்வுடன்” என்னுஞ் சித்தியார் உரையினு மிதைச் சிறந்த பிரமாணமாயெடுத்துக் காட்டி யிருப்பதே கரியுரைக்கு மென்பது.

இத்தகைய அரியபெரிய நூலை யச்சிடுவித்தற்கு விரும்பிப் புழுத்தநாயினுங் கடையேனாகிய வெளியேனையு மொரு பொருளாகக் கருதிச் சித்தாந்த சைவ வுணர்ச்சியை யெய்துவித்த எனது ஞானாசிரியராகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தரநாயகரவர்கள் இதைப்பயிலு மாணவர்க்குத் துணைக்கருவியாயிருக்குமாறு சுருங்கிய வுரையொன்று எழுதியச்சிடுவித்தா லுதவியாயிருக்குமென்று கூறி “மகாபாணப் பிரயோகத்திற்கு முயலை யிலக்காக வைத்தது” போல என்னையே யவ்வாறு செய்யுமாறு கட்டளைபிட்டருளினார்கள். இதற்கு யான் எத்துணையு மருகனல்லனாயினுங் கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சி அவர்களது திருவடித்துணையையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு ஒருரையெழுதினேன். இதனைப் பெரியோர்கள் சிறுகுழவியின் மதலைமொழி போல்வதெனக் கொண்டு மகிழுமாறு அவர்களது திருவடித்தாமரைகளைச் சென்னியிற் சமந்து வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்நூலுரை யெழுதுதற்குக் கிடைத்த மூலப் பிரதிகள் இரண்டே. இவ்விரண்டிற்குஞ் சில பாடபேதங்களிருந்தாலும் பொருட்சிறப்புடையதாயும் இன்னோசை பயப்பதாயுமுள்ள பாடல்களையே தழீஇ யுரை யெழுதினேன். புறநிலை நாயினேனையு மிம்முயற்சியிற் புகுத்தருளிய அம்பல வாணன் திருவருளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

நா. வே.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞாநஸம்பந்தநுப்யோநம்.

சித்தாந்தஞானபோதம்.

து க ள று போ த ம்.

துகளறுபோதம் என்பது துகள் அறுதற்கேதுவாகிய போதம் என விரியும். துகள் என்பது மலம்; போதமென்பது அறிவு அல்லது ஞானம். எனவே தொல்லமலம் அறுதற்கேதுவாகிய ஞானம் எனப் பொருள்படும். ஈண்டந்த ஞானத்தைப் பயக்கும் நூலுக்காயினமையின் காரியவாகுபெயர். துகளறுபோதம் அடையடுத்தவாகுபெயர்; திருவாசகம் என்பதுபோல.

பாயிரம்.

நேரிசைவேண்பா.

பதிபசு பாசந் தெரிந்தத்தப் பாச
விதிவழியை வென்றதனின் வேரூங் - கதிவழங்கு
மெய்கண்டான் சந்தான மேவிற் சிவாநந்தங்
கைகண்டார் காணார் கரு.

(இதன்பொருள்.) பதிபசுபாசங்களைத் தெரிவித்து அவற்றுள், பாசத்தினாலாய லூழ்வினையை வெல்லுவித்து வீட்டைப் பெரிதுங் கூட்டும் மெய்கண்ட சிவத்தின் வழியைப் பொருந்துபவர் சிவாநந்தத்தை எளிதிற் பெறுவர்; மறித்தும் பிறவியெய்தார்; ஏ - று.

இதுமுதன் மூன்றுசெய்யுள்களுக்கு சிறப்புப்பாயிரங் கூறிய வெழுந்தன. என்னை? பாயிரங் கூறாக்கால், நூல்துதலிய பொருள் விளங்காதாகலானும், இந்நூல கற்றுவல்ல ஆன்றோர் மதத்தைத் தழீஇயதோ எனவும் முனைவனாலொடு முரணுவதோ எனவும் பல வாற்றான் ஐயநிகழ்ந்து மாணக்கற்கு ஊக்கஞ் செல்லாமையானும் அது ஒருதலையானுணர்தல் வேண்டுமென்பது. தெரிந்து, வென்று

என்பவற்றில் விவ்விசுதி தொக்குின்றது; “குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும்” என்பதிற்போல. வேரூங்கதி-முத்தி. பிறவுமுய்த்துணர்க. வர்க்கிற் பெருகும். (க)

உற்ற சரியை யொழியாத நற்கிரியை
குற்றமிலா யோகக் குறிநெறியு - முற்றிப்
பிறந்தார்க டாமறியப் பேசுகே னன்றிப்
பிறந்தா ரறியாத பேறு.

(இ - ள்.) கழிந்த பிறப்புக்களிற் சரியை கிரியை யோகம் எனு ஞானநிலைகளை யெய்தி முதிர்ந்த நிலையினதான ஞானத்தை இம்மையிற் கைவந்தார்க்கே யிந்நூல், ஏனையோர்க்கன்று; எ - று.

ஞானமொன்றே நிலவேறுபட்டால் சரியை கிரியை யோகம் ஞானமென வேறு பெயருறு மென்பது கடைப்பிடிக்க; இதைப் பிற வாறுரைப்பார்க்கு ஒன்றனை யொன்று பற்றுதல் என்னுங் குற்றந் தங்குமென்பது காண்க. (உ)

எல்லாங் கழற்றி யிறைவ னெடுங்கலக்க
வல்லார்கள் கண்ட வழிபலவுஞ் - சொல்லரிய
தம்பிரான் றுள்க டணவாத வாதனையு
மெம்பிரான் றந்தா னெமக்கு.

(இ - ள்.) மாசுகற்றி யிறைவனே டிரண்டறக் கலத்தற்பொரு ட்டு ஆன்றோர் அறிந்த விரகினையும், அங்ஙனங் கலந்துழியும் முதல் வன் விழிபாட்டின் நீங்காத பயிற்சியையும் எம்பெருமானாகிய மெய் கண்டசிவம் இழிந்த நாயினுங் கடையேமாகிய எமக்கு நல்கிற்று; எ - று. வாதனை - பயிற்சி.

இவை மூன்று செய்யுளும் ஒன்று. முதற் செய்யுளில் முதனூ லாசிரியர் வணக்கமும், இரண்டாவதில் இந்நூலுக் கதிகாரியும், மூன்றாவதில் இது இதன் வழித்தென்பதூஉங் கூறினார். எனவே, ‘சிவஞானபோதம்’ இதற்கு முதனூலென்பது பெற்றும். (ங)

1. பஞ்சபூதப் பழிப்பு. முத்திதாக்கிரம்

மண்ணுக் குயிராகி வந்தாரத்துத் தான்றரிக்கு
மெண்ணுமுரோ மாதியிதன் காரியமாங் - கண்ணிற்
பிறவுங் கடினமாய்ப் பேசியது தானுந்
துறவுமுதற் பூதத் தொழில்.

(இ - ள்.) மண்ணின் ரொழில் வலியுடன் எவற்றையுந் தாங்கு
தலும், இதன் காரியம் மயிர் என்பு முதலியனவும், பிற வலியபொருள்
களுமாம்; எ - று. உரம் - வலிமை, கண்ணுதல் - கருதல். (ச)

நீர்க்குயிராய் நின்றே நெகிழ்ந்து குளிருமே
பார்க்கினீராதி பகர்கருமங் - கார்க்குரிய
வெள்ளமுத லாதிபுமா மெய்யுணரி லப்புத்தா
னள்ள விடப்படா தாம்.

(இ - ள்.) நீரின் ரொழில் நெகிழ்தலும் தண்ணெனலும் நெருக்
கப்படாமையுமாம், முகிலாற்றரப் படுவதும் அதுவேயாம்; எ - று.
கார் - முகில், அள்ளுதல் - நெருங்குதல். (ரு)

வன்னிக் குயிராகி வந்துசுட் டொன்றுவிக்கும்
பன்னுபசி யாதி பயில்கரும - மன்னும்
விளக்காகிப் பந்தமாய் வேறாக நிற்குந்
துளக்கமிலாத் தேயுத் தொழில்.

(இ - ள்.) தீயின் ரொழில் சுதேனும், பசித்தலும்; அது, விளக்
காகவும் பந்தமாகவுங் காணப்படும்; எ - று. வன்னி - தீ, பந்தம் -
தீப்பந்தம், துளக்கம் - அசைவு.

இம்மூன்று செய்யுளினும் “உயிராய்” நின்றதென்றது, அவ்வவ
பூதங்களுையுமியக்கும் வாயுவையாம். அது யாண்டுப் பெறுதுமெனின்,
‘உயிராகி வந்து’ என்று கூறியதில் வந்து, என்பது வாயு எனப்
பொருள்படுதலானும், ‘சுட்டொன்றுவிக்கும்’ எனச் “செய்வி” என்
வவலாகக் கூறினமையானும், பின்னைச்செய்யுளில் ‘உயிர்மருத்து’
என்றமையானும், பெறுது மென்பது. இம்மூன்று பூதங்கட்கும் அகத்
துருவும் புறத்துருவுங் கூறப்பட்டமை யுய்த்துணர்ந்து கொள்க. (சு)

தேடப் பிரித்துத் திரட்டுவிக்குஞ் செய்கரும
மோடன்முத லோவா வுயிர்மருத்து - நாடிவிவை
யல்லவாம் வாயு வருட்குருவாற் காண்பதன்றிச்
சொல்லவா ராதே துணிந்து.

(இ - ள்.) ஓரிடத்திருந்த பொருள்களைப் பல்லாறாகப் பிரித்து
அவற்றிற் குரியார் பின்றேடிக் கொண்டு வருமாறு கையரிக்கொண்டு
சென்று எணையிடத்து ஏனையவற்றோ டொருங்கு திரட்டுதலும்,
ஓடல், எழும்பல், வீழ்தல், உளைதல், நிமிர்தல் முதலியனவும் உளியி

ன்றொழில்களாம்; இதனுருவை ஆசிரியன் அறிவுறுக்கும் உபதேச வாயிலாகக் காண்பதன்றிக் கிளந்து கூறல் சாலாதாம்; எ - று. திரட் தெல் - தொகுத்தல்; ஓவாமருத்து - இடையீட்டின்றி யியங்கும் வாயு.

வாயுவுக்குப் புறத்துருவமின் நென்பதூஉம் அவ்வாறாயினும் அது உற்பூதவுருவ முடைத்தென்பதூஉந் தருக்கநூலார்க்கு முடன்பாடாதல் அன்னம்பட்டிய முதலியவைகளுட் கண்டுதெளிக; “உற்பூதத்தன்மையாவது காட்சியைப் பயப்பதொரு தருமவிசேடம்.”(எ)

இரந்தரமாய் நின்றே யிடங்கொடுக்கும் வானம்
பரந்த குரோதமுதற் பார்க்கில் - விரிந்த
கருமமாய் வேறுகுங் காணலா முண்மைக்
குரவனா லென்றே குறி.

(இ - ள்.) வான் எனப்பூதங்கள் நான்கிற்கும் இடந்தந்து வெளியாய்நிற்கும்; அதவன்றியும், குரோதமுதலாயினவு மிதன்றொழிலேயாம்; இதனையும் வளியைப்போல ஆசிரியன் உபதேசமொழியாற் காணலாம்; எ - று. இரந்தரம் - வெளி; குரவன் - ஆசிரியன்.

இவ்வைந்துபூதங்களின் ரொழில்களை “மண்கடினமாய்த்தரிக்கும் வாரிகுளிர்ந்தேபதமா, மொண்கனல் சுட்டொன்றுவிக்குமோவாமல், வண்கால், பரந்து சலித்துத்திரட்டும் பார்க்கிலாகாயம், நிரந்தரமாய்நிற்குநிறைந்து” எனும் உண்மை விளக்கச்செய்யுளானு முணர்க.

வட்ட மறுகோண மாயாத முக்கோண
மிட்டம் பிறைசதுர மேவடிவ - மெட்டரிய
வேதன்மான் மிக்க விடையோன் மகேசனுட
னாதி யதிதெய்வ மாம்.

(இ - ள்.) வான் வட்டவடிவும், வளி அறுகோணவடிவும், தீ முக்கோணவடிவும், நீர் பிறைவடிவும், மண் நாற்கோணவடிவு முடையன; பிருதிவிக்குப் பிரமனும், அப்புவுக்கு விண்டுவும், தேயுவுக்கு உருத்திரனும், வாயுவுக்கு மகேச்சுரனும், ஆகாயத்திற்குச் சதாசிவனும் அதிதெய்வங்களாம்; எ - று.

‘வட்டமறுகோண மாயாதமுக்கோண - மிட்டம் பிறைசதுரமேவடிவம்’ என்பதை எதிர்நிரனிறையாகப் பிருதிவியாதியோடியைக்க, இன்றேல் “மண்புனலனல்கால் வான்பால் வடிவு நாற்கோணமாகுந், தண்பிறைமூன்றுகோணந் தகுமறுகோணம்வட்டம்” “நாற்கோணம் பூரிபுனல் நண்ணுமதியின்பாதி, யேற்குமனல்முக்கோணமெப்போது.

மார்க்கு, மறுகோணங் கால்வட்ட மாகாயமான்மா, வறுகாயமாமிவ
ரூலுற்று” என்றற்றொடக்கத்துச்சுருதிகளொடு பொருள் பகைக்கு
மென்றறிக. (கூ)

இப்படியே பூதத் தியல்பு தனைத்தெளிந்தே
யப்படிநீ நில்லாம லாங்கறிந்திட் - டெப்படியுந்
தோன்றாமற் றேசிகன்முன் சொன்னபடி கண்டிருந்தா
லூன்றா யதுவா முடம்பு.

(இ - ள்.) குழந்தாய் ! இங்ஙனங்கூறப்பட்ட பூதங்கள் நினக்கு
வேறா மியல்புடைய வென ஐயந்திரிபின்றித்தெளிந்து, இதுகாறும்
நின்னின்வேறான அவைகளை நின்னுடையவெனக்கருதிய மடமை
நீங்கி அவற்றின்வேறாக உன்னைக்கண்டு ஞானாசிரியன் அறிவுறுத்த
வுபதேசமொழியான் அவற்றையெல்லாம் சிவமாகக் காண்பையாயின்
நீயெடுத்த இம்மக்கட் பிறவி பயனுடைத்தாம்; எ-று. உடம்பு - ஆகு
பெயர். (க௦)

௮ பொறியறவுணர்தல். ௨

பொறி - இந்திரியம்: பொறிவழிச்செல்லு மவாவறுமாறுணர்தல்.

பூத வுடம்பாய்ப் பொருந்தும் பொறிபுலன்க
ணாதனரு ளாலேநீ நாடியவை - யேதமெனத்
தத்த முருவுணரத் தானகலு மப்போதே
சத்தமுத லாகிவிடுந் தான்.

(இ - ள்.) பூதவுடம்பின்கட் பொறிபுலன்களி னியல்பை இறை
யன் விளக்கியாங்கு அவை துன்பந்தருவனவென வுணரின், அவை
தாமே அகலும், அகன்ற வந்நிலைக்கண்ணே தன்மாத்திரைகள் மாத்
திரையே தோன்றுவனவாம்; எ - று. புலம்-அறிவு; புலன் - விட
யம்; ஈண்டுப் புலன் என அறிக. ஏதம் - குற்றம்; ஈண்டுத்துன்பம்.
காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். (க௧)

சத்தாதி யைந்தினைபுஞ் சந்தித்து நீயகல
வத்தால் வரும்பயன்க ளாங்ககலு - மெத்தாலுங்
காணாம லவ்விடயங் கைகழலக் கைகழலு
நாணப் பிறப்பி னவை.

(இ - ள்.) அவற்றையும் ஒட்டி யறிந்தகல அவற்றின் பயன்கள்,
நீங்கும்; அவை நீங்கப் பிறப்பு நீங்கும்; எ - று.

சத்தாதியைந்து - சத்தம் பரிசம் உருவம் இரதம் கந்தம் இவை தன்மாத்திரை. 'எத்தாலுங்காணுமலவ்விடயங்கைகழல்' என மறித்து முறைத்தது, பழக்கத்தால் ஓரோர்கால் பிழைக்காமையை வலியுறுத்தம் பொருட்டாம்; இதனால் கூறியதுகூற்றிற்றின்மையு முணர்க. நவை - குற்றம். (கஉ)

வாக் காதி யித்துடனே நீங்கவச னுதிவிடு

நீக் காத வுட் கரண நீங்குமே - தாக்கி

மனது முதலாக வந்தவந்த போது

தனது செயலுணரத் தான்.

(இ - ள்.) ஞானேந்திரியங்களாகிய வவை நீங்குழியே கன்மேந்திரியங்களு முடன் நீங்கு வனவாம்; பின் வசன முதலானவை நீங்கும்; அதன் பின்னர்த்தாகிய அந்தக்கரணங்கள் மனத்தை வாயிலாக்கக்கொண்டு தாக்கி வருங்கால் பசவாகிய தனதியல்பை யறிந்து அவற்றை யொழிக; எ - று.

வாக்காதி - வாக்குப் பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம் என்பன; வசனாதி-வசனங் கமனந் தானம் விசர்க்க மானந்தம் என்பன; இவ்வைந்து முறையே வாக்காதியின் ரொழில்களென்றுணர்க. இதுகாறுங் கூறியன வெல்லாம் புறக்கருவினாம். அறிதன் மாத்திரைக்கே வாயிலாதனோக்கி ஞானேந்திரிய மெனவும், புடைபெயர்ச்சி மாத்திரைக்கே கருவியாதனோக்கிக் கன்மேந்திரிய மெனவுங் காரணப் பெயர் போந்தவென்றுணர்க. இனி, உட்கருவி - மனஞ் சித்தம் புத்தி புகங்காரங்கள். (கரு)

3 - அந்தக்கரணசுத்தி.

மன்னு முகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை

யுன்னு முகார முபகரிக்கு - முன்னு

மாங்காரந் தன்னை யகாரஞ் செலுத்தியிடு

நீங்காது சித்தம்விந்து நேர்.

(இ - ள்.) மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் முதலிய கருவிகளையுடனின்றி செலுத்தும் எழுத்துக்கள் முறையே முகாரம், உகாரம், அகாரம், விந்து முதலியனவாம்; எ - று.

முதனாலுள்ளும் இதனாள்ளும் இங்ஙனம் ஒதப்படுதலின் அருணந்தி சிவமருளிய "அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம் புத்தி யாங்காரங்கள்" எனஞ் செய்யுள் எதிர் நிரனிறைப் பொருளதாமென்க. இதுவே

ஆசிரியர் சிவஞான யோகிகட்குங் கருத்தாதல் “சிவஞானபோதச் சிற்றுரை”க்கணோர்ந்து கடைப்பிடிக்க. (கசு)

அந்தக் கரண மகல வதிற்குடந்

தொந்தக் கலாதித் துரிசறுமே - பந்திக்குஞ்

சித்த மயலறுத்துத் தீர வுனக்கேற

லொத்த படியே யுறை.

(இ - ள்.) கரணவினை யகல இவற்றை வேறு வேறு செலுத் துங் கலைகளால் உளதாகு மாசு விலகும்; தளைக்கும் சித்தத்தின்கட் பொருந்திய மயக்கைத் துவரவறுத்த நிலையில் நின்றிடுக; ஏ - று.

‘ஏறவொத்தபடி’ எனவும் ‘உரை’ எனவும் பாடமுண்டு. தொந் தம் - சலஞ்சாதித்தல். ‘தீரவறுத்து உனக்கேற லொத்தபடி’ எனத் துணித்தியைக்க; இங்ஙனம் பொருட்கேற்பத் துணித்துரைப்பன வெல்லா ‘மாட்டு’ என்னுஞ் செய்புளுறுப்பெனவறிக. ‘அறுத்து’ எனுஞ் செய்தெனெச்சம் ‘ஒத்த’ வென்பதில் ஒத்தல் என்பதறொடு முடிந்தது. (கரு)

4.

கலாதி ஞான நிராகரணம்.

பொங்கு புலனருந்தப் போதந் தருமாயை

தங்குகலை யாதி தருஞான - மிங்கிதனை

நீங்குபடி மாணவக நின்போத மொன்றிரண்டுந்

தூங்குபடி நில்லாய் துணிந்து.

(இ - ள்.) விடய துகர்ச்சி பெறுமாறு உயிர்க்கு அறிவை யெழு ப்பு மாயையாற்றரப்படுங் கலாதி ஞானத்தின் நீங்குமாறு அறிவிச்சை தொழிலென்னு மூன்றும் வானாதிருக்க நிற்பாயாக; ஏ - று.

கலையாதி - கலை, நியதி, காலம். மாணவகன் - மாணக்கன். ‘நீங் கும்படி’ ‘தூங்கும்படி’ என்பவற்றின் மகரம் இன்னோசை பயத்தற் பொருட்டுத் தொக்கன. (கசு)

கால நியதி கலையாதி தத்துவங்கள்

சாலவறி விச்சைதொழி றுன்பூத்தன் - மூலமா

மாயை மயக்கல் வரைத்தல் வினைக்கூட்ட

லாயவிட லாமென் றறி.

முடியுமா

(இ - ள்.) கால நியதி கலைகளுக்கு முறையே தொழில் இச்சை யறிவுகளாம்; இவற்றிற்கு முதலான மாயையின் றொழில்கள் உயிர்க்

கறிவை மயக்குதலும், அதைத் தனு முதலிய வற்றால் வரம்புப்படுத்தலும், இருவினைப் பயன்களை துகர்வித்தலுமாம்; ஆகலான், இவையெல்லாம் விடத்தக்கவா மென்றறிவாயாக; எ - று.

கால நியதி கலைகட்டு, அறிவிச்சை தொழில்கள் எதிர் நிரனிறையாம்.

1. தத்துவநோபம் (கௌ)

சுத்த தத்துவ தூடனம். 2. தத்துவநிசனம்

ஆன வதனா லமுந்தினா லாசதற்கே (3. தத்துவநிசனம்)

5 னீன வயிந்தவத்தி நெல்லைகா - ணானமிலாப்

போகந் தருமானாற் பொல்லாதோ புண்ணியத்தி

னாகந் துணையானார்க் காம்.

(இ - ள்.) அறிவு விளக்கத்திற்கு ஒரு தலையாக இன்றி யமையாததாயிருப்பினும் வைந்தவமெனுஞ் சுத்தமாயை பரமபந்தத்திற்கு எதுவாயிருத்தலின் அதை யொருவாது அதன்பாற்படுதல் இழுக்குடைத்தாம்; எ - று.

‘புண்ணியத்தினாகந் துணையானார்க்காம் வைந்தவத்தினெல்லே ஊனமிலாப் போகந்தருமானாற் பொல்லாதோகான்’ (இதுதடை) எனவும் ‘ஈனமான அசனாலமுந்தினால் அதற்கு ஆச’ (இதுவிடை) எனவும் பிரித்தியைத்துப் பொருள்கொள்க. அதனால் - அதனில்; இது பொருண்மயக்கம், “வித்தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவரென்றிவர்க்கு-வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கள்” முதலாயின பிறவற்றிற்கு முதற்காரணமா யிருத்தல் பற்றிப் ‘புண்ணியத்தினாகந் துணையானார்க்காம் வைந்தவம்’ என்றார். ‘ஈனவயிந்தவம்’ என்றுடம் பொடி புணர்த்த வதனால் அதுவும் பரமபந்தத்திற்கேதுவாமென்பது பெற்றாம். இச்செய்யுளைச் சங்கையும் உத்தரமுமாக வைத்துப் பொருள்கொள்க. அங்ஙனங் கொள்ளுங்கால் ‘எனின்’ என ஓரிடைச்சொல் வருவித்துப் ‘பொல்லாதேகானெனின்’ எனப் பொருத்தாக. பிறவு முய்த்துணர்க. (கஅ)

சுத்தவித்தை யாதிமுதற் சொன்னவேழ் தத்துவமுமொத்து நடத்தியிடு மோவாமல் - வித்தைசெயலேறிக் குறைந்தொத்த லெப்போதும் பார்த்திடவே மாறிப் பிறந்தகலு மாறு.

(இ - ள்.) சுத்தவித்தையாதி யாவன முன் வித்தோதிய தத்துவங்கள் ஏழையும் ஒழியாமல் இயக்கு வனவாம்; வித்தியா தத்துவங்

சித்தாந்தநானபோதம். ச.
~~தின் தோற்ற வொடுக்கங்களின் முறைமை யறிவார்க்குப் பவநெறி~~
 யைக் கடத்தல் கூடும்; எ - று.

சுத்தவித்தை யாதியாவன:—சுத்தவித்தை, ஈச்சரம், சாதாக்கி
 யம், சத்தி, சிவம் என்பன.

வித்தியாதத்துவ மேழாவன:—காலம், நியதி, வித்தை, கலை,
 இராகம், புரடன், மாயை என்பன.

6. தத்துவாதீதம். ~~தத்துவாதீதம்~~ (கக)

மண்முதலா நாதாந்த மாய்வந்த தத்துவத்தி
 னுண்மையறிந் தெல்லா மொழிந்தாயே - யெண்ணிலிவை
 தத்துவா தீதமெனச் சாற்றுவங்காண் சைவமறை
 யத்துவா வெல்லா மற.

(இ - ள்.) நிலமுதல் நாதமீளுகிய தத்துவங்கள் முப்பத்தாறன்
 இயல்பெல்லா முள்ளவாறுணர்ந்து கழித்த விடத்துத் தோன்றுவது,
 இவற்றை யெல்லாங் கடந்ததாய் அத்துவாக்களையு மிறந்ததாய்ச்
 சைவமறைக்கண் விளங்குவதாயுள்ள சுத்த சிவமென் றுரைப்பாம்;
 எ - று.

அத்துவாக்கள் - மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம்,
 கலையெனு மாறும். மந்திரம் சோரியாகவும், பதம் நரம்பாகவும், வன்
 னம் தோலாகவும், புவனம் மயிராகவும், தத்துவம் என்புந் தசையு
 மாகவுங் கொண்டு, சாந்தியாதீதகலை திருமுடியாகவும் சாந்திகலை திரு
 முகமாகவும் வித்தியாகலை மார்பாகவும் பிரதிட்டாகலை சூர்யமாக
 வும் நிவிர்த்திகலை முழந்தாளும் பாதமுமாகவும் உறுப்புடையனாய்
 இறையன் திருமேனிகொண்டருளுவன்; “வைத்ததா மத்துவாவும்
 வடிவென மறைகளெல்லாம்” என்னுஞ் சித்தியாரினு மிவ்வாறே
 கூறிப்போந்த தறிந்து கடைபிடிக்க. (20)

இப்பரிசே யைந்துசுத்தி யெய்தியதா லெப்போதுஞ்
 செப்பரிய மாயாதி தீருமே - யப்பரிசே
 யாங்கவற்றி னோடே யழியும் வினைமலந்தா
 னீங்கவற்றோ நீங்கா நிலை.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் ஐந்து சுத்தி யெய்துவார்க்கு மாயாமலப்
 பணிப்பு நீங்கும்; அது நீங்கக் கண்மலமு முடனீங்கும்; எஞ்சிய
 ஆணவமல நீங்குதற்கரிய நிலையுடையது; எ - று.

ஐந்து சுத்தி - பூசப்பழிப்பு, பொறியற வுணர்தல், அந்தக்கரண சுத்தி, கலாதி ஞான நிராகரணம், சுத்ததத்துவ தூடணம் என முற்கிளந்த தாதியன. 'விலை'-சன்மமலம். 'மலம்'-ஆணவமலம். 'வற்றோ' என்பதில் ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளது. (உக)

7. சகலநரிசனம்.

நின்றுநின்று வந்த நிலைதோறு நீயறிந்த

தன்றியவை தன்னை யகன்றாயே - யின்றிவைதான்

முத்தி படுஞ்சகல முன்னம் படுஞ்சகலம்

பெத்தமது வென்றுநீ பேசு.

(இ - ள்.) அவத்தைகடொறும் படிந்து அது அதுவாய் நின்று தன்றி அவற்றை யகன்றிலையேநீ ; அவ்வவத்தைகடாமியாவை என்பையாயின், முத்திசகலம், சகலசகலம், கேவலசகல மென்பன வாம்; எ - று.

ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளது ; இன்ன பொருடருதல், "தேற்றம் வினாவே" எனுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் நச்சினர்க்கினியா ருரைத்தமையானும், ஆசிரியர் சிவஞான யோகிகள் நன்னூல் விருத்தியிலுரைத்தமையானு முணர்க. 'பெத்தமது' வென்றது கேவல சகலம் பிறப்பிற்கேதுவாதல் நோக்கி. இங்ஙனஞ் சகலம் மூவகைத்தாமாறு "இருவகைச் சாக்கிராதி யவத்தைகளியல்புதானு" மென்னுஞ் சித்தியார் செய்யுட்கு ஆசிரியர் சிவஞான யோகிகள் உரைத்தவுரையானுணர்க. (உஉ)

அஞ்ச வகையாக வாறுறு நீத்ததற்பின்

விஞ்சிவரு மாணவத்தின் மேலீடு - வஞ்சமறச்

சாற்றிலது கேவலமான் தான்கழித்துப் போந்தநிலை

சாற்றி லதுசகலந் தான்.

(இ - ள்.) கேவலாவத்தை யெனப்படுவது பஞ்சசுத்திவாயிலாக முப்பத்தாறுதத்துவங்களுையு நீத்து ஆணவமலத்தின் மேற்படுவதாம்; அதையுந் கழித்துப் போந்த நிலையே சகலம்; எ - று.

ஆணவத்தின் மேலீடு - ஆணவத்தை யாதாரமாகக் கொள்வது,

8 கேவலம்.

அன்றிவந்த தத்துவங்க ளெல்லா மகன்றிடவே

யொன்றிநின்ற வாணவந்தா னென்றுமே - யென்றுந்தா

ளீங்கா விருள்விழிபோ னிற்குமே யான்மாவும்

பாங்காக வாங்கே பதிந்து.

(இ - ள்.) ஆணவத்தின்கண் ஆன்மாரிற் கு முறைமை நள்ளிருட் கண் விழிவிளக்கமறுதல்போலும்; எ - று.

அன்றிவந்த - மாறுபட்ட; இப்பொருட்டாதல் “அன்றினார் புரம்” எனவருந் திருவாக்குகளானுணர்க. இருளின்கண் விழி அவ் விருளுமாகாது அவ்விருளின் வேறுமாகாது நின்று தன்னொளி மாத் திரையே விளங்காது குன்றுதல்போல, ஆன்மாவும் அவ்வாணவமு மாகாது அதனின் வேறுமாகாது அதனற் றன்னிச்சைஞானக்கிரி யைகள் மறைக்கப்பட்டு நிற்குமென வுணர்க. (உ௭)

பகலிழந்த வான்போற் பரவுமல நீயா
யிகலறவே நின்ற யிழந்தா - யகலறிவு
வாடாத முத்தியினில் வாய்ந்தவருட் கேவலநீ
நாடாத கேவலமுன் னாள்.

(இ - ள்.) ஞாயிறில்லாவான் இருள்வயத்ததாமாறுபோல மிக்கு நிகழுமலத்தின் வயத்தையாய் நின்னிறிவை யிழந்த கேவலநிலையே, இறையனரது திருவருளினற் பெறு முத்திநிலையை நீ யெய்தாமற் செய்தற்குக் காரணமாம்; எ - று.

பரவுதல் - எல்லார்க்கும் புலனாறு மிக்குநிகழ்தல்; இப்பொரு ளைச் “சிவஞானபோத”ச் சிவஞானயோகிகளுரையிற் காண்க. முதற் கேவலம்—முத்தி. (உ௮)

9 கேவலநீசனம்.

ஒன்றுந் தெரியா வொழியா விருளாகி
யின்றளவு நின்ற திதுவோதா - னென்றாகிச்
செம்பிற் களிம்புபோற் சேர்ந்துநின்ற வாணவந்தா
னம்புநிழல் போ லென்றறி.

(இ - ள்.) செம்புங்களிம்பும்போ லனாதியே ஆன்மாவைப் பற்றி யிருக்கும் ஆணவமலம் நீரின்நிழல்போற் புட்ப்பட்டுத்தோன்றுத லின் றித் தெரியா வொழியா விருளாகி யின்றளவு நின்றது; எ - று.

அனாதி சையோகத்தைத்தெரிப்பார் ‘செம்பிற்களிம்பு’ உவமை யும் ஆணவப் புலப்பாடினமையைத்தெரிப்பார் ‘அம்புநிழல்’ உவமை யுங் கூறினார். நீர் தன்பால் வாழ்வனவற்றிற்கு இடங்கொடுத்த லுண் மையால் ஆண்டுவெளியுண்டென்பதூஉம், வெளியுண்டாகவே ஆண் டதற்கு நிழலுண்டென்பதூஉம் பெறுதும்; “இல்லாமுலைப்பாலும்” என்னும் சிவஞானபோதச் செய்புளிலும் ஆசிரியர் சிவஞானயோகி கள் இவ்வாறே யுரைத்தார். அம்பு - நீர். (உ௯)

கருவி கரணங் கழன்றுங் கழலா
 விருளின் பெருமையிது வென்றே - விருடான்
 விடிகைக் கிருண்ட மிகுதிபோன் மாசு
 மடிகைக் கிருண்டதுகாண் மற்று.

(இ - ள்.) கருவிகரணமுதலிய வெல்லா நீத்துங்கழலாத ஆண
 வவிருளின் பெருக்கத்தை யாங்ஙன நீத்துமோவென அஞ்சற்க, புல
 ரிக்காலுக்கு முன்பக்கத்தில் இருள்செறிந்து பின்வீதல்போல அது
 வுந் தேய்ந்திதுதற்கு அங்ஙனம் பெருகிற்றதலான்; எ - று.

பெருமை - ஈண்டுப் பெருக்கத்தின் மேற்று.

(உஎ)

110. கேவலாதீதம்.

வானி விரவிவர வல்விருள்போ மாறுபோ
 னீன விருளகல்வ தெக்கால - மானே
 யறிந்தா யிருளென் றறியாமை தன்னைப்
 பிறிந்தாயோ வில்லையோ பேசு.

(இ - ள்.) ஞாயிறு விளக்கத்தின் கண் இருள் இரிதல்போல
 என்னைப்பற்றிய ஆணவவிருள் நீங்குவதெஞ்ஞான் றென்றஞ்சற்க.
 அறியாமை யென்றறிந்தபோதே நீ யதைப் பிறிந்தாயாகலான்; எ-று.

மானே - மகடேமுன்னிலை. அறியாமை வயப்பட்டு அதைப்பி
 றித்தறியாதிருந்த நிலையே ஆணவத்தோ டொன்றுபட்டிருத்தற்குக்
 கரி யென்பதூஉம், ஆணவத்தைத் தன்னின்வேறாக அறியு நிலையே
 யதனைத் தான் விலகியதற்குக் கரி யென்பதூஉம் இதனாற்கூறப்பட்ட
 டது. அறிதல், என்பதே அறியாமையின் வேறுகலான் இங்ஙனங்
 கூறினார். கீழ்ச்செய்யுளு மிதனோடொக்கும்.

(உஅ)

இந்த விருளொழிய வேறுநான் காண்கிலே
 னிந்த விருளகல்வ தெப்படியோ - விந்த
 வறியாமை நின்ற லதனை நீ காணு
 யறியா தறிந்தனையோ வன்று.

(இ - ள்.) அறியாமையையொழிய வேறென்றையு நான் காண்
 கிலனென்றஞ்சற்க, அறியாமையேயாக நின்றாயின் அறியாமை
 யென்பதொன் றுண்டென்றுந் தெளியாய். அங்ஙனமின்றியறிதலான்
 அதனின் வேறுநினுய் நீ; எ - று.

அன்று என்பதன்றில் ஓகாரந்தொக்கது.

(உக)

4 3 ன்மபேம்
தன்னுண்மை.

ஆவது, உயிரினியல்பு கூறுதல்.

அந்த மலமா மறியாமை கண்டாயே

யந்த வறிவுநீ யையனே - தொந்தவிருள்

போனதே யுன்னைவிட்டுப் போக்கித் திரோதையரு
ளானதே கண்டா யறி.

(இ - ள்.) சித்தாந்தவுணர்ச்சி பெற்றதனாற் றலைமைப்பாடு
டைய மாணவகனே ! நீவேறல்ல, அறியாமை யென்ப தொன்
றுண்டென்று எவ்வறிவினாற் கண்டாய் அவ்வறிவுதான் நீயென்றுண
ர்வாயாக; அற்றேலஃதாக, என்னைப்பற்றிய ஆணவவிருள் நீங்கியதா
யிற் பின்னும் யான் மறைப்புண்டிருத்தல் என்னையென்பையேல், அவ்
வாணவவிருளையும் போக்கி நினக்கிறையனாரானோப் பயப்பிக்குந்
திரோதாயி சத்தியின் மறைப்பென்றதனை யறிவாயாக; எ - று.

கண்டாய் - முன்னிலை யசைச்சொல்; “கேட்டையென்ற”
வென்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தா னறிக. (ந.0)

வைத்த வுதரங்க ளெல்லா முடன்வந்து

மத்தகைமை கண்டு மறியாயான் - முத்தனாய்ப்

பாச வறிவும் பதியறிவு மன்றியே

யாசறவே நின்றவ னீ யாம்.

(இ - ள்.) முற்கிளந்த தத்துவங்களின் வழியிலெல்லாம் வந்து
அவற்றி னியல்பெல்லா மறிந்தும் அறியாதாய்போலப் பேசுகிரும்
மாணவகனே ! நின்னறிவு என்னையெனின் மறைக்கு மியல்பினதாய
பாச வறிவுமல்ல, அன்றி எவற்றையும் விளக்குமியல்பினதாய பதியறி
வுமல்ல, இவ்விரண்டினும் வேறான அறிவித்தாலறியு மியல்புடையை
யென்றறிவாயாக; எ - று.

ஆச - உயிரைப்பற்றிய குற்றம்; மாச - உடலைப்பற்றிய குற்றம்.

12 சைதன்யதரிசனம்.

என்பது பதிபசு பாசவியல்புகளை யாராயுந் தத்துவஞானம்; ஈண்
டிது பசுவாகிய தன்னியல்பறிதல்.

கண்ணிவிருள் போனாலுங் கண்டன்னைக் காண்போ

லெண்ணுமிருள் போன லெனையறிய - வொண்ணாதோ

கண்போற் சடமோநீ காட்டியதுங் கண்டறிந்த

வொண்போத நீயென் னுணர்.

(இ - ள்) கண்ணைமறைத்த இருள்கெடினுங் கண்ணானது தன் னைக்காணாதவாறுபோல என்னைப்பிணித்த ஆணவவிருள் அகன்றுழி யும் யான் என்னைக்காணாதல் செல்லாதென்றெண்ணற்க, நீ அக்கண் ணைப்போற் சடப்பொரு ளல்லையாகலானும் இறையனார் விளக்கியாந் குக் காணும் அறிவினையாக லானும்; எ - று.

சடம் - உயிரில்பொருள். போதம் - அறிவு.

(௩௨)

இருட்டு மொளிக்கு மிடமாகும் வான்போ
லருட்கு மருட்கு மசுமாய்ச் - சுருக்கமிலா
நீசத் தசத்தன்று நேரே சதசத்த
னாய்ச்சத் ததுவசத்த தாம்.

(இ - ள்.) ஆகாயமொன்றே இருள் ஒளி யிரண்டற்கும் இடனா மாறு போல நீயும் இறையனார் அருட்டிறத்தையும் பாசத்தின் மருட் டிறத்தையுமேறகுங் கொள்கலமாயினாய்; ஆயின், நீ ஏற்ற அந்தச்சத் தாகிய அருளமல்லை, அசத்தாகிய மருளமல்லை; இருந்தவாற்றாற் சத் தாமியல்பையும் அசத்தாமியல்பையும் ஒட்டி நிற்குஞ் சதசத்திலக் கண முடையை; எ - று.

இருளொளிக் கிடனமாகாய மவ்விருளொளிகளு மாகாது அவ ற்றின் வேறுமாகாது நின்றல்போலச் சதசத்தெனப்படும் உயிரும் பதி பாசங்களுமாகாது அவற்றின் வேறுமாகாது நிற்கு மியல்பினதாம். வான் இருளில் இருளாயும் அது கழிந்துழித்தோன்றும் ஒளியில் ஒளி யாயும் நிற்பதன்றித் தனித்து நிற்குந் தனிமுதலல்லாவாறுபோலப் பாசத்தொடு நிற்புழிப் பாசமாயும்அகன்றுழி விளங்குவதாயுள்ள சிவா னந்தப் பெருஞ்செல்வத்துட்டிளைப்புழி யதுவாயுநிற்பதன்றி யுயிர் தனித்து நிற்கு மாற்றலினதன்று. இதுவே யுயிரியல்பா மென்று கூறியவாறுணர்க. இக்கருத்தை “இருதிருநறிவுள திரண்டலாவான் மா” என முதனால் கூறிய ஆன்ம விலக்கணத்தின்கண் வைத்துப் பரக்கக்கண்டுகொள்க. ‘சத்தது அசத்தது’ என்பவற்றில் அது பகுதிப் பொருள் விசுதி.

(௩௩)

அறியு மறிவுநீ யன்றோ வுனக்குச்

செறியுமல நின்றதோ செப்பா - யறிவுதனைப்

பாராதே பார்த்தறிந்து பாசப் பழக்கமதில்

வாராத தன்றோ வழக்கு.

(இ - ள்.) அறிவிக்கவறியு மியல்பினையான நீ நின்னியல்பை நின்னறிவால் முனைத்துக் காணாதலின்றி இறையனார் அருள்வழிக்

கண்டு பாசப்பழக்கத்தில் பட்டுப் பிறப்பில்வாராது உஞற்றுதலன்றோ நீதியாம்; எ - று.

‘செறியுமலநின்றதோ’ என்பது இங்ஙன முஞ்ஞுவார்க்கு அது எளிதில் நீங்குமென வினாவுதன் முகத்தான் மாணுக்கனை யுக்கமுறுத் தியது. (௩௫)

13. ஞானதரிசனம். ஆன்மதரிசனம்

ஞானமென்ப தீண்டிறையனார் அருள். எனவே, அவ்வருளியல் பறிதல்.

அறிந்தறிந்து வந்த வவதாங்க டோறுஞ்
செறிந்தறிந்~~து~~ நின்ற தெது தேரிற் - பிறிந்ததனை
நின்ற தறியாம னிகழ்த்தியது நீக்கியுனை
யின்றறிய வைத்ததரு ளென்.

(இ - ள்.) நீ மயக்கமதுற்று மருந்திற்றெளிந்து தெளிந்து வரு ந்தொறும் பிரிவற நின்றுணர்த்தி வந்ததெதுவென வாராய் வார்க்கு அஞாதியே யுன்னையாத்த பாசவிருளை நீக்கி யதுநீங்கிய நிலையு நீயறி யாவாறு புரிந்து இன்று தன்னையுமறிய வைத்த இறையரைருளுெ ன்ப தினிது விளங்கும்; எ - று.

‘அது நீக்கி அதனைப் பிரிந்து நின்ற தறியாமல் நிகழ்த்தியுனை எனப் பொருட்கேற்ப இயைக்க. ‘என்க’ என்பதில் வியங்கோள் விசுதி விகாரத்தாற்றொக்கது. (௩௬)

அந்த வருளுனக்கிங் காதாரமா யல்லி
னிந்து வென வெறித்திட் டேகமாய் - முந்தி
யுனையுனக்குத் தான்விளக்கி யோவா துணர்த்துந்
தனையுனக்குக் காட்டுமே தான்.

(இ - ள்.) அவ்வருள் நின்னுயிர்க்கொப்பற்ற களைகணய் நின்று இரவிருளைத் திங்கட்புத்தேள் இரித்து ஒளி விமொறுபோல அறிவை விளக்கி முதலாக உன்னை யுனக்குக் காட்டிப் பின் தன்னையுங் காட் டும்; எ - று.

ஆதாரம் - களைகண். அல் - இருள். இந்து - திங்கள். எறித்தல் - பிரகாசித்தல்; ‘எறித்தருகதிர்’ என்னுங் கவித்தொகையினும் ஆசிரி யர் நச்சினுர்க்கினியார் இவ்வாறே பொருளுரைத்தார். ஓவாது - இடையீடின்றி. (௩௭)

எல்லாம்பொய் யென்றிங் கிருந்தேனு நானன்றோ
நல்லா யெனையறிந்தே னானன்றோ - சொல்லாடு

நான்பிரம மன்றி நடுவே யுணர்த்துதற்கு
வான்பிரம முள்ளதோ மற்று.

(இ - ள்.) நானேபிரம மாவதன்றி யென்னை யுணர்த்துதற்கு என்னின்மேலான வேறொரு பிரமமுமுளதோவென்று கூறி எல்லாப் பொருள்களையும் பொய்யென் றுரைத்துக்கொண்டிருந்த புழுத்தநாயினுங் கடையனாகிய தீயேனும் உய்யுமாறு திருவருள் பாலித்த தன்றோ?; எ - று.

சுண்டிந் தூலாசிரியர், இறையனார் அருளாற்றனக்கெய்திய கேடி லுதவியினியல்பை மாணக்கற் கறிவுறுத்தார். 'சொல்லாடி நான்பிரம மன்றி நடுவே யுணர்த்துதற்கு - வான் பிரம முள்ளதோ மற்று - எல் லாம் பொய்யென்றிங்கிருந்தேனு' எனமாற்றிப் பொருள்கொள்க. எனவே, நானேபிரம மென்றுரைக்கு நிலை பிறப்பைப் பயத்தற்கேது வான செருக்கைப் பெருக்குதலான் அது சாவவும் வழக்குடைய நெ றியென்பது புலப்படுத்துவாராயிற்று. மற்று - வினைமாற்றில் வந்த இடைச்சொல். 'இருந்தேனும்' என்பதிலுள்ள உம்மையைப் பிரித்து 'நான்' என்பதனொடுகூட்டுக. 'நானு - எனையறிந்தேன்' என்பதில் உம்மை உயர்வு சிறப்பு; இங்ஙனமன்றி யிதை யிழிவு சிறப்பெனக் கொள்வார்க்கு அது ஒரு பொருளினது இழிவைச் சிறப்பித்தல் எனப் பொருள்பட்டு 'எனையறிதல்' என்பது இழிவுடைத்தாய் முடியுமாத லான் அங்ஙனங் கோடல் போலி யென்றொழிக்; இதுவே, ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகட்குங் கருத்தாதல் நன்னூல் விருத்தியிற் காண்க. வான் பிரமம் - மேலான பிரமம். (கௌ)

அன்றுமுத லின்றளவு மண்ணலறி விப்பதன்றி
யின்றறிவே னானென் றியம்புவதே - னென்று
மவத்தை தனிலுணர்த்தி யாங்கருத்தி யின்றித்
தவத்தி லுணர்த்தினரார் தான்.

(இ - ள்.) ஆணவமலத்தினின்று மெடுத்து விட்ட காலமுதல் இம் முத்திக்காலம் வரையில் உணர்த்துவான் இறைவனென்றுணர்ந் துரையாது நானேயறிவேனென் றுரைப்பது, அவத்தையி லின்பத்து ன்பங்களை யருத்தி யுணர்த்தியாங்கு இன்று சிவானந்தப் பெருஞ்செ ல்வத்தையடைதற் கருவியான தவத்தில் புகுதவிட்டாரினை யென்ற றிய மாட்டா மடமையேயாம்; எ - று.

தான் - அசைநிலை. 'யார்' என்னும் வினா வினைக்குறிப்பு 'ஆர்' எனமருவிற்று. இச்செய்யுள் முதலடி எந்திசைச் செப்பலோசை யுள்ளது. (கஅ)

உன்னறிவு நீயே யுணர்வையே யாமாகி
விந்நெடுநாட் பாசத் தியையாயே - யுன்னறிவை
நீங்கா வறிவாகி நீரு மிரதமும்போ
லாங்கா ணரனா ரநுள்.

(இ - ள்.) அற்றன்றி, நீயே நின்னறிவைக் காண்பாயெனின்
இது காறும் பாசவலைப்பட்டு நீ அறிவு மாழ்குதற் கேதுவின்று; ஆத
லான், உன்னறிவை விளக்குவதாயுள்ள இறையனாரருட்சத்தி நீரும்
அதன்கட் சுவையும் போல நின்னறிவைப் பொருந்தியிருக்கும்; ஏ - று.

நீரின்கட்சுவை சுரந் தடங்கியிடுமாறுபோல உயி ரறிவின்கட்
சத்தி பதிந்திருக்கு மென்னும் வியாப்பிய வியாபக மாத்திரைக்கே
உவமை கொள்க, 'ஆம்' என ஆக்கங்கொடுத்தமையால், அருட் சத்தி
அங்ஙனம் குணகுணிபாவமாய்ப் பொருந்தியும் வேராய் நிற்குமென்ற
னுபவங் காட்டினாரென்றுணர்க. பாயிரத்தில் "மெய்கண்டான் சந்தா
னமேவிற் சிவானந்தங்-கைகண்டார் காணார் கரு" என்றுரைத்தமை
யால் இந்தூல் மெய்கண்டான்வழியை யொட்டியதென்பதூஉம், மெ
ய்கண்டா னூற்கேற்பப் பொருளுரைத்தலே இந்தூற்கருத் தென்ப
தூஉம் பெறக்கிடந்தமையி னிச்செய்யுட்குப் பிறவாறுரைப்பார்க்குப்
பாயிரத்தொடு முரணுமென்பது. அல்லதூஉம், இச்செயுட் கிவ்வா
றுரை கூறுதலே பெருத்தமுடைத்தென்பது, "பண்ணையு மோசை
யும்போல" என்னும் முதனூலில் ஆசிரியர் சிவஞானசுவாமிகளுரை
த்த வுரையானு மினிது விளங்கும். (ஈஈ)

உன்னறிவுக் குள்ளே யுணர்வா யொழியாத
தன்னறிவு தானுனக்குத் தாரகமாய்ப் - பின்னமற
வொன்றா வொழியாம லுள்ளடங்கி யுள்ளபடி
நின்றா லதுவாவை நீ.

(இ - ள்.) அங்ஙன முன்னறிவைப் பொருந்திய அருட்சத்தி களை
கண அதுவொடு பிரிவறவொன்றி யதனுள் வியாப்பியமா யடங்கி
நின்றால் அதனானந்தத்தைப் பெறுகுவை; ஏ - று.

பெத்தத்தின்கட் சத்தி தன்னுள்ளடங்கியும் முத்தியின்கண்
ணதனுட் டானடங்கியு நின்றன் முறையாதலான் இவ்வாறுரைத்தார்.
அதுவாதல் சத்தியின் இன்பவெள்ளத்துட்டிளைத்தல்; அவ்வாறு
திளைக்குங்கால் அதன் வயத்ததாகலன்றித் தன்னை யதனின் வேராகப்
பிரித்தறிதலின்மையான் 'அதுவாவை' என்றார். ஒன்றா - செய்யா
வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். தாரகம் - ஆதாரம்; "வித்து

ண்டா மூலமுளைத்தவா தாரகமாம்” என்னு முதனூலினுங் கண்டு கொள்க. (சு0)

இச்சை யுயிர்க்கிரங்கன் ஞான மிசைந்துணர்த்தல்
வைச்ச கிரியை வயநடத்த - னிச்சயமாஞ்
சத்தியிவை மூன்றையுந் தந்ததொரு சத்திகாண்
முத்தனே பார்நீ முயன்று.

(இ - ள்.) இறையனார் சத்தியொன்றுதானே தொழில் வேறு
பாட்டால் இச்சைஞானங் கிரியையென்று மூன்றுவகைப்படும்; அவற்
றுள் இச்சாசத்தி உயிர்கண்மாட்டு வைத்த இரக்கமாம், ஞானசத்தி
யவ்வுயிர்கட் கறிவையெழுப்புதலாம், கிரியை அவற்றை ஐந்தொழி
லில் விட்டு நடத்துவதாம்; எ - று.

‘வைச்ச’ என்பது வைத்த என்பதன்போலி. மூன்றாமடி செப்ப
லோசைத்து. (சக)

14 பரைநரிசனம்.

1 கிரியையறி விச்சை கிளர்ந்தசத்தி யேதோ
பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய் - தெரியிலதீங்
காரு மறியா வகண்டபரி பூரணமாய்ப்
பேரறிவாய் நிற்கும் பிற.

(இ - ள்.) அங்ஙன மூவகைப்படுவதெதுவோ வெனின், தேவ
ரானும் பிறரானு மறியப்படாததாய் வரம்பிலா நிறைவுடையதாய்ப்
பேரறிவினதாய் நிற்கும் பராசத்தியென் றறிவாயாக; எ - று.

தெரியில் அது ஈங்கு எனப் பிரிக்க; “ஆறன் மருங்கிற் சூற்றிய
லுகர, பீறுமெய் யொழியக் கெடுதல் வேண்டும்” எனுந் தொல்காப்பி
யச் சூத்திரத்தில் ஒன்றின முடித்த றன்னின முடித்த லென்பதனால்
ஈண்டு அது எனு முற்றியலுகரத் துகரங் கெட்டு உயிரேறி முடிந்
தது. ‘பிற’ - அசை. ‘பெற’ வெனவும் பாடமுண்டு. (சஉ)

அந்த வறிவு மறிவன்றோ விப்போது
தந்த வறிவுமது தானன்றோ - வந்த
வறிவிற் கிளைத்ததுகா ணவ்வறிவிங் கேதோ
நிறைவிற் கிளைப்பற்ற நேர்.

(இ - ள்.) அதவே யறிவாவது, உயிர்கட் கறிவுதந்தது மதுவே,
அவ்வறிவே எல்லா வுயிர்கட்கும் அறிவு கிளைத்தற்கிருந்த பராரை,
அந்நிறைந்த அறிவிற் கிளையாத அறிவுமில்லை; எ - று.

பராரை - அடிமரம்.

(சங)

அறிவார்க் கறிவித்தங் கல்லாத தாகா
வறிவாய் விகற்ப மறியா - வறிவேகாண்
கண்பெற்றார் கண்ட கதிரொளிபோற் கண்டதனை
விண்பற்றாய் நில்லதிலே மேல்.

(இ - ள்.) அறியும் பக்குவமுடையார்க் கறிவித்து அல்லாதார்க்
கறிவியாததாய் ஒருபொருளையும் விகற்பித்தறியாததாய் நிற்கு மவ்
வறிவின் றகைமையே காண்! பராசத்தியாகிய அவ்வறிவைக் குருடு
நீங்கியார் பகலவன் ஒளியைக் கண்டு களித்ததுபோலக் கண்டு பிரி
வற நிற்பாயாக; எ - று.

அறியும் பகுதியில்லார் அஃறிணையோ டொப்பாராதலின் 'அல்
லாதது' என்றார். விண்பற்றாய் நின்றலாவது ஆகாயம் பொருள்களின்
பிரிவறக் கலந்திருத்தல் போலப் பிரிவற நின்றல்; ஈண்டுப் பிரியாமை
மாத்திரைக்கே உவமை கொள்க. 'கண்பெற்றார் கதிரொளி கண்டது
போல' வென மாற்றுக. (சச)

15 பரையில்வியாத்தி.

2. விண்ணிற் கதிரோன் விளங்கி விரிந்ததுபோற்
கண்ணிற் கதிரோன் கலந்ததுபோ - னண்ணிப்
பரைநிறைவி னீயும் பதிவையே யாகி
லுரையிறந்திட் டொன்றாவை யுற்று.

(இ - ள்.) ஞாயிறு விண்ணில் விரிந்ததுபோலவும் கண்ணிற் கல
ந்தது போலவும் பராசத்தியில் ஈயும் பொருந்திப் பதிவையேல் நீ யத
னோ டொன்றாகுவை; எ - று.

விண்ணிற் கதிரோன் பொருளால் தான்வேறு விண்வேறாயினுங்
கலப்புமுறையா லொன்றேயாதல்போலவும், கண்ணுங் கதிரும் வே
றாயினும் ஒன்றாமாறுபோலவும் சத்தியோடும் பேதாபேதமா யுயிரு
நிற்குமா மென்பது.

பரையில் வியாத்தி யென்பது "எதிர்ப்படுபரையினிற் சேதன
வியாபகப், பரப்பினைக் காண்பது" எனுஞ் சிவானந்த போதத்தானு
ணர்க. (சடு)

16 பரையில் யோகமும் போகமும்.

3, 4 விண்ணில் விகற்பமற மேவியகா னின்றதுபோ
னண்ணும் பரையதனி னண்ணியே - யெண்ணிறந்து
நீருறங்குந் தன்மைபோ னிற்கைபரை யோகமதிற்
சீருறலே போகமெனச் செப்பு.

3, 4

(இ - ள்.) ஆகாயத்தில் இயங்காது ஒருபடித்தங்கிய காற்றுப் போலப் பராசத்தி வியாபகத்தில் நண்ணி நீர் ஒழுகி நிலைத்தல்போற் பரவி நின்றறிவது பரையில் யோகமெனப்படும்; அப்பராசத்தியின் அனுபவ நிலையை யெய்தி யின்புறுதலே பரையிற் போகமெனப்படும்; எ - று.

ஒரு வியாபகப்பொருளின் பிறிதொரு பொருள் வியாபித்து நிற்குமாற்றிற்கு விண்ணிற்கால் நிற்குமுவமையும், அங்ஙனம் வியாபகமுறப்பரவி யசைவின்றி நிற்கு முறைமைக்கு நீருறங்கு முவமையுங்கூறப்பட்ட தெனவறிக. உறங்குதல் ஈண்டு மெல்ல வொழுகிப் பரந்து அசைவின்றி நின்றல். சீர்-செல்வம்; ஈண்டு இன்பத்தின்மேற் றுயது ஆகுபெயர். (சசு)

18 ~~சுத்தபரபோகம்~~ முத்தியோகம்.
நீங்காத பேரறிவு நீங்காமற் கண்டநீ
நீங்காம னின்றபடி நின்றதனி. - னீங்காம
னின்றுவிட லன்றோதா னின்மலன்றன் பேரறிவி
லொன்றுபட லென்றறிநீ யுற்று.

(இ - ள்.) இவ்வியல்பால் நின்றல் தான் இறையனார் திருவடி ஞானத்தி லிரண்டறக் கலக்குமுறை; எ - று.

நீங்காத பேரறிவு - பிரிவற்ற பெரிய ஞானம். (சஎ)
19 ~~சுத்தபரபோகம்~~ எத்திசையு மொன்று யிறையறிவி லேயமுந்தல்
சுத்தபரை போக மெனத்துணிநீ - சுத்தியமே
யத்தன்மை கண்டா லதுமுத்திச் சாக்கிரமாஞ்
சித்த மயலறவே தேர்.

(இ - ள்.) இறையனார் ஞானமாகிய சுத்த பராசத்தியிலுறல் சுத்த பரையோகமாம்; அங்ஙனமுற்று அதைக் கண்டிருத்தல் சாக்கிரமாம்; எ - று.

பூதப் பழிப்பிலிருந் திதுகாறு முணர்த்தியன வெல்லாம் 'முத்திசாக்கிரம்' எனவறிக. 'எத்திசையு மொன்றாய்' என்றது வியாபக நிகழ்ச்சியை யுணர்த்தற்கு. (சஅ)

முத்திசாக்கிரமுற்றும்.

முத்திசொற்பனம்.

20. சாக்கிராதீதம்.

நின்ற வறிவறிகை நீங்காமை சாக்கிரமர்
மன்றி யவிழ்த லதீதமாஞ் - சென்றறிவை
நீங்காம னின்று நெடிதுதுயில் கொள்ளவே
வாங்கா தறிவாய் வர.

(இ - ள்.) அங்ஙனங் கண்டிருந்து அறிவு விரிதலே சாக்கிராதீத
மென் றறியற்பாற்று; அதில் நீங்காமற் றாங்குவார்க்குப் பரையி
லதீதமெய்து முணர்வும் எளிதி நெய்தும்; எ - று.

‘நின்றவறிவறிகை நீங்காமை சாக்கிரமாம்’ என முற்செய்யு
ளிற் கூறியதையே யியைபுணர்ந்து கோடற்பொருட்டு ஈண்டு வழி
மொழிந்து கொண்டார்; வழிமொழிதலெனினும் அனுவதித்தல் ஏனி
னும் ஒக்கும். அவிழ்தல் - விரிதல். வாங்காது - பின் வாங்காது. (1)

முத்திசொற்பனமுற்றும்.

மு த் தி சு மு த் தி.

14

படையிலதீதம்.

6. ஆன்மசூக்தி

5 இவ்வறிவு காண்ட லிருஃருஞ் சாக்கிரமா
மவ்வறிவு காணு ததீதமா - மிவ்விரண்டும்
பாராம னிற்றல் பரையி லதீதமா
மாரா வறிவகன்ற தால்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய சாக்கிரம் அதீதம் என்னு மிரண்டையுங்
கடந்து அவற்றை யறியாது நின்றல் பரையிலதீதம்; ஈண்டே ஆணவ
விருளகன்று முழு அறிவும் விரிந்ததாம்; எ - று.

முதலிரண்டடி அனுவாதம். ஆரா - நிறைந்து; செய்யா என்
னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (10)

ஈசனறி வாகியெலா மின்று கழன்றகன்றாய்
பாசமிக வைத்ததனிற் பற்றாது - கூசாம
னேராக நீங்கியதி னின்ற சுவடறவே
வாராய் சிவமேல் வர.

(இ - ள்.) பதிஞானத்தை யெய்துதலா னைந்து மலத்தினின்று நீங்கிய நீ பயிற்சிவயத்தான் ஒரோவழி யதைப் பற்றவுங் கூடுமாத லான் அங்ஙன மாகாமைப்பொருட்டுச் சிவத்தைக் களைகணக் கோ டற்பாற்று; எ - று. (ருக)

முத்திசுமுத்தி முற்றும்.

மு த் தி து ரி ய ம்.

22 சுத்தாவத்தை. *சுத்தாவத்தை*

6. அறிவடையச் சென்றங் கதீதமாய் நின்ற குறியிறந்திட் டொன்றுங் குறியா - நெறியேது சுத்தவத்தை மைந்தா வுன் றெல்லேமல மில்லையிலை யத்துடனே செல்வதது வாம்.

(இ - ள்.) அடையச் சென்று இறந்திட்டுக் குறியா நெறியேது, அது சுத்தஅவத்தை என்றறிவாயாக; ஈண்டு மல மில்லையென்பது திண்ணம்; சுத்தஅவத்தை யெய்தியதுடனே யதுகழியும் பெற்றியது; எ - று.

குறியிறத்தல் - சுட்டறுதல்.

(ருஉ)

23 சு க நு ப ம்.

அவது, “அறிவக லதீதத் தனுபவஞ் சிறிதாங் குறுவது” என்ற றிக.

பைய விருந்து பதைப்பற்ற பின்னுனக்குத் துய்ய சுகப்பிரபை தோன்றுமே - யையனே கண்டாய் சிவபூமி காட்சியறக் கலந்து கொண்டாள்வான் கண்டாய் குறித்து.

(இ - ள்.) அங்ஙன மிருப்பாய்க்குத் தூய விற்பச்சுடர் தோன் றும்; தோன்றுங்கால் அவ்விற்பத்தைப் பயக்குஞ் சிவத்தைக் கண்டு பிரிவறக் குறிக்கொண்டு அதனோடு கலந்திருப்பாயாக; எ - று.

துணிவினால் ‘கண்டாய்’ என இறந்தகாலத்தில் வந்தது. பைய - மெல்ல, “பையப்பையப் பசந்தன்று துதலே” என்பதனுனுமறிக. ()

விழுந்த வவதரத்தில் விஞ்சு சுகந்தர்

னெழுந்ததிது வெங்கே யிறைவா - மொழிந்தருளாய் மாமணியிற் சோதி மலர்ந்த பிரபைபோ லாமரன்றன் பாலே யது.

இச்செய்யுள் கடாவிடை.

(இ - ள்.) முற்கிளந்த விற்பம் யாண்டெழுஉவ தென்பையா யின்;—இறைவன்மாட்டு மணியினொளிபோல வெளிப்படுவதென வறிவாயாக; எ - று.

எனவே இறைவனும் அவன்மாட்டெழுஉம் இன்பமும் குணகு ணித்தன்மைய வென்பது பெறுதும். (ருச)

துன்பற்ற விற்பச் சுகப்பிரபை தன்னையே
யிற்பசத்தி யென்றறிநீ யெப்போது - மன்புறவே
நின்றதிலே யாறி நிலாவு நிலாவும்போன்
மன்ற றாமணந்து வாழ்.

(இ - ள்.) அத்தகைய ஆனந்தவொளியை யிறைவனுக்கோர் சத்தியென்றுணர்ந்து அதில் நிலவு நிலவுங் கலந்திருத்தல்போற் கூடி வாழ்வாயாக; எ - று.

நிலாவுவமை, ஒன்றுபட்டிருத்தன் மாத்திரைக்கே கூறியதென் றுணர்க. மன்றல் - மணம். ஆறுதல் - மலத்தினால் நிகழ்ந்த துன்ப நீங்கியிருத்தல். (ருரு)

தேனாரு மிற்பச் சுகவடிவு மிப்படியே
வாடாடர் காணாத மன்னவனே - ஞான
விதுவு மொருசத்தி யிறைவர்க்கீ தானு
வெதுமுத்தி சொல்லா யினி.

இச்செய்யுள் மாணகவன் கூற்று.

(இ - ள்.) இன்பத்தின்பெற்றி யிதுவாயின், ஞானச் செல்வத் தையுடைய எனதாசிரியனே! இதுவும் இறைவனுக்கொரு ஞானசத் தியாய் முடிதலின், இதனினுங்குப் பெறுவதாகிய முத்தி யிதுவென் றறிவுறுத்தருளுக; எ - று.

மல் - செல்வம்; மன்னவன்-செல்வத்தையுடையவன். 'ஞான' என்பதைச் 'சத்தி' யோடுமியைக்க. (ருசு)

முத்திதூரிய முற்றம்.

234 முத்திதூரியமுகம்.
சுகாதீதம்.

என்பது, "ஆன்றவச்சுகத்துக் காதாரமாங்குணி, தோன்ற நிற்ப துவே."

இந்தச் சுகத்தி லினிநீ விழியாம
லந்த வறிவி னயர்ந்ததுபோற் - றெந்தமறப்

போதா யிதுவே சுகாதீதம் பொய்யற்றோர்க்
காதார மான வருள்.

(இ - ள்.) மேலெல்லாம் வந்த ஞானங்களை மறந்தாங்குச் சுக
ரூபமாகிய விதனினும் நீவிழித்துப்பாராது அதன்பாற் றொட்ப்பறப்
போதுவாயாக; அங்ஙனம் போது நெறியே மெய்ப்பொருள் கண்டார்
க்குக் களைகணுனது; எ - று.

அயர்தல் - நமுகவிடுதல்.

(ருஎ)

ஒன்றுஞ் சுகவடிவுக் குள்ளான தம்பிரா
னன்றி யொருபொருளு மாகாதே - நின்றமூந்திச்
சொல்லரிய விந்தச் சுகத்துக் கதிதமாய்
நில்லவன்ற னாமே நிலை.

(இ - ள்.) ஆனந்தமே தனக்குவடிவமாகப் பொருந்தி யதற்குள்
ஞறையுந் தம்பிரானையன்றி யொருபொருளு நிலையுதன்மாலுத்தன்று.
ஆகலான், உரைத்தற்கரிய இச்சுகத்திற்கு மதிதமான அவன் மாட்டு
நிற்பாயாக; எ - று.

வடிவு - உறுப்புகளொடு கூடியது; உரு-உறுப்பறியப்படாதது.
ஒன்றும் - ஒன்றியெனத்திரிசு.

(ருஅ)

25 சிவப்பேறு. 7. 7. 2006

எல்லாங் கழன்ற விடமே சிவமென்று
சொல்லா வெர்கழன்ற தூயோர்க - ணல்லாய்கே
ணின்றபடி தானே நிலையா நிலையதனி
னின்றவிடு நேராக நீ.

(இ - ள்.) இதுகாறு முரைத்துப் போந்த விவையெல்லாங் கழி
ந்த நிலையமே சிவமென்று அச்சிவஞானங் கைவந்த பெரியோருரைப்
பராதலான், அந்நிலையில் ஒரு தலையாக நின்றிடுவாயாக. எ - று.

நிலையா - நிலைத்து; இச்செய்யாவென்னும் வாய்ப்பாட்டு வினை
யெச்சம் 'நின்றவிடு' என்பதில் நின்றல் என்பதனொடு முடிந்தது. ()

வானகத்தில் வானு மணத்தின் மணமும்போ
லானசுகப் பேற்றி லழுந்தியவா - தானாகு
மாண்ட குருநாதா வடியேன் பெருவாழ்வை
மீண்டு சொல வுண்டோ விதி.

(இ - ள்.) அத்தகைய விற்பத்தில் அழுந்திய வாற்றிற்கு வா
னில் வானும் மணத்தில் மணமும் பொருந்திய தொக்கும்; அது

நிற்க, அத் துரியாதீதத்தின் கண்ணே சொல்லவேண்டவென வேறு
பிறவுண்டே லவற்றையு மறிவுறுத்தருளுதி என்னை யாண்டருளிய
ஐயனே! எ - று.

சுண்டெடுத்த 'வான்மண' வுவமையி னியைபு, மேலே போந்த
'துன்பற்ற விற்பச் சுகப்பிரபை' எனுஞ் செய்யுளில், நிலா வுவமைக்
குரைத்தாங் குரைத்துக்கொள்க; இது, உரைத்தாமென்னு முத்தி.

நீயுஞ் சிவமாகி நின்றாயோ நின்றிலையோ
வாயவடி யேனோ வதிகார - நாயனே
யொன்றன் நிரண்டன் நிரண்டொன்று தானன்று
நின்றதொரு தன்மை நிலை

(இ - ள்.) தலைமைப்பாடுடைய மாணவகனே! நீ சிவமாகி நின்
ருயென்று யான் கூறுதற்கண் நீ “அடியேன் அங்ஙனமாயினேனோ”
என்று கருதற்க, ஆண்டு, நீ ஒன்று மல்லையா யிரண்டுமல்லையாய் ஒன்
நிரண்டு மல்லையாய் நின்ற நிலையை யுடையாய்; எ - று.

நாயன் - தலைவன். வீடுபெற்றின்கண் உயிரழியாத முதலாயிருக்
கவும் அந்த யொன்றென்றுரைத்தாலென்னெயெனின்;—அறியாது
கடாயினாய், ஒருபொருளை யுண்டென்றுரைப்பது அதன் ரொழினிக
ழ்ச்சி பற்றியன்றே? வீடுபெற்றின்கட் டொழினிகழ்ச்சியின்மையுயிரி
ன்கட் காணப்படுதலானும், ஆண்டதன்பா ணிகழ்வன வெல்லா
மிறைவன் ரொழினிகழ்ச்சியாமன்றிப் பிறவன்மையானும் ஆண்டத
னையொன்றென் றுரைத்தல் பொருந்தாதென்க. இரண்டெனின்;—
இறைவனுமுயிருந் தனித்துநிற்குந் தனிமுதல்களன்மையா லவ்வாறு
ரைத்தலும் பொருந்தாது. ஒன்றிரண்டெனின்;—ஒருபொருட்கொரு
தன்மையன்றி யிரண்டென்மையுற வியாண்டிமில்லையாம்; அல்லாதாஉ
ம், ஒன்றானவயிர் இரண்டாதவியாங்ஙனம்? இரண்டான இறைவ
னுமுயிரும் ஒருபொருளாயிடுத வியாங்ஙனம்? அதனாலுமது பொருந்
தாதென்க. பின்னை யெவ்வியை புடைத்தெனின், அதற்கன்றே வரு
ஞ்செய்யு ளெழுந்ததென்பது. (சுக)

சாற்றி லதற்குலமை தாடலைபோற் சன்மார்க்க
வேற்று விதிபலவும் வேண்டாவே - போற்றரிய
நித்தனே சுத்தனே நித்தியா னந்தனே
யத்தனே முத்தனே யாங்கு.

(இ - ள்.) முற்போந்த அத்துவிதக் கலப்பிற்குத் தாள் தலை எனு மிரண்டு சொற்களுந் தம்மிற் கூடித் தாடலையென நிற்பதே உவமையாம்; இங்ஙனநிற்கு மம்முத்திரிலையில் வீடுபேற்றைப் பயப்பனவாய சன்மார்க்க முதலிய ஞானநிலைகளுமாண்டு நிகழ்வனவல்ல; எ - று.

‘தாள்’ எனுஞ் சொல் தாழ்ந்த நிலைக்கண்ணதான உயிரையும் ‘தலை’ எனுஞ் சொல் உயர்ந்த நிலைக்கண் விளங்கு மிறைவனையுங் குறிப்பனவாம். ‘தாள்’ எனுஞ் சொல்லிறுதித்தான ளவ்வும் ‘தலை’ எனுஞ் சொன்முதலியான தவ்வுச் தனித்துநிற்கு மீரெழுத்துகள். இவை புணருங்கால் டவ்வெனு மோரெழுத்தாக நிற்கும்; நிற்கினும், ஆண்டவ்விரண்டெழுத்தி னொலியும் புலப்பட்டுத்தோன்றும்; தோன்றுழி ளவ்வொலி இறப்பவதுண்ணிதாகவும் தவ்வொலி நன்குபுலப்பட்டு மொலிக்குமாறு துனித்தறிந்தகொள்க. இதுபோலவே, வீடு பேற்றின்கண் முதல்வன் நிகழ்ச்சிகளே தோன்றுவனவாயும் உயிரின் நிகழ்ச்சிகள் தோன்றாதனவாயு மிருக்குமென்க. ஆங்ஙனம் புணர்ந்த நிலைக்கண்ணதான டகரம் ஒரெழுத்துமாகாது ஈரெழுத்துமாகாது ஒன்றிரண்டெழுத்துகளுமாகாது நிற்குமாபோல இறைவனு முயிருங் கலந்துநிற்குமுறைமை யறிந்துகொள்க. இச்சுருங்கிய வுரையிலிவ்வியல்பெல்லாம் விரிக்கப்புகின் வரம்பின்றிப் பெருகுமாதலான் முடிந்ததூல்களி னவற்றைக் கண்டதெனிக. ‘நித்தனே’ ‘சுத்தனே’ முதலியனவாஞ் சொற்களானும் உயிரி னிலக்கணம் தெளியக்கிடந்த வாறுணர்க. இறுதியடியிரண்டுந் தூங்கிசைச் செப்பலோசைய.(சுஉ)

அந்தச் சுகத்துக் கதீத வவத்தையென்பர்
பஞ்சுமற்ற முத்திப் பயனறியா - ரந்தோ
பிறியாத விற்பப் பெருமானைப் பெற்று
மறியாத வாதனையா லாங்கு.

(இ - ள்.) ஆங்ஙனம் பெற்ற பேரின்பநிலையையும், முத்திப்பயனிஃ தென்றளந்தறியு மாற்றலில்லாத மடவோரிலொருசாரார் அஃது அனைத்தையுங் கடந்துநின்ற அஞ்ஞான மென்றுரைப்பர்; தம்மோடுடனியைந்த எம்பெருமானைப் பெற்றும் அவனாலெய்து மருட்பேறு பெறுது அறியாமை வயப்பட்டுக் கெடுகின்றன ரவரந்தோ; எ - று.

இதனால், முத்தியென்பது பிறிதன்று அதுவு மஞ்ஞானமேயென்றுரைக்கு மதவாதிகளை மறுத்தருளினார். ‘இன்பப்பெருமானை’ என வுடம்பொடு புணர்த்தார் அப்பெருமானு லெய்துவது பேரின்பமே யாக வதனை யஞ்ஞானமென்றுரைத்தல் பெரிது மடமையென்றற்கு. அறியாதவாதனை - ஆணவப்பழக்கம். (சுரு)

26 பரமானந்ததரிசனம். 8 சுவாஸர

நின்ற நிலைசிவமாய் நின்றாயே நின்மலனு
மென்றுமவன் னான யிருந்தானே - யன்றே
யவனுக் கிதமே தவனாகி நின்ற
வீவனுக் கிதமோ தினி.

(இ - ள்.) நின்ற வந்நிலையில் உயிர் சிவமாய் நின்றது; சிவமு
முயிராய்நின்றது; அங்ஙனநின்ற சிவனுக் கொருவித இன்பமில்லை;
உயிருக்கே இன்பமென்றறிவாயாக; ஏ - று.

முத்திக்கண் உயிரின் ரொழிலெல்லாந் தன்னுடையவாகக் கோ
டலின் 'என்று மவன் னானயிருந்தானே' என்றார். 'நின்றாய் என' முன்
னிலையாற் கூறிப் பின் 'அவன்' எனப்படர்க்கையாற் கூறுதல் ஓர்வழு
வமைதி; "முரசுகெழுதானே மூவருள்ளு, மரசெனப்படுவது நின
தேயத்தை' என்புழிப்போல; இதைப் புறனடையானமைக்க. 'இவ
னுக்கிதமே தினி' என்னும் பாடம் பின்வருஞ் செய்யுட்களொடு முர
ணுறுதலின் 'இவனுக்கிதமோ தினி' என்றஃதிருத்தல் வேண்டுமென்
று துணிக. (சுச)

அன்றே தொடங்கி யனைத்துயிருந் தானாகி
யொன்றாகி நின்றவருக் கின்பூட்டிக் குன்றாமற்
கொண்டுவிட லன்றோநங் கோமாற் கிதமென்று
பண்டைமறை சொல்லும் பரிந்து.

(இ - ள்.) அன்றே விறைவனுக் கிதமாவதுதா னியாதோவெனி
ன்;—அனாதியே எல்லாவயிர்க்கு முயிராய்நின்றவற்றை யுயக்கினுந்
தன்னையொன்றி யொன்றறக் கலந்தவயிர்க் கின்பமாகிய தடத்து
மடையையுடைத்துவிட் டருத்துதலே யவற்கிதமாவதென்று பழைய
மறைகளெல்லா முரைக்கும்; ஏ - று.

'அவருக்குப் பரிந்து இன்பூட்டி' என இயைக்க. (சுரு)

பார்க்கரிய விந்தப் பரம சுகந்தன்னைச் [ரிய
சேர்ப்பனுயிர்க் கென்றிறைவா செப்பினையே - மாற்ற
வானந்த மாருயிர்கட் கண்ண லருத்துவது
தானெங்குப் பெற்றவா சாற்று.

இச்செய்யுள் மாணுக்கன் வினா.

(இ - ள்.) சுட்டற்ற விவ்வரிய சுகத்தை யிறைவன் யாண்டுப்
பெற்று உயிரை துகர்விப்பன்? எம்மையனே! அதை அடியேனுக்கு
விளம்புக; ஏ - று.

ஆருயிர் - அரியவுயிர் ; அருமையில் மையும் உகரமுங் கெட்டு
முதனீண்டது. (சூசு)

பெற்றருந்தி யின்பம் பிறர்க்கு மருத்தினனோ
வுற்றபர மானந்த முள்ளதோ - மற்றிதுதா
னென்றுநீ கேட்கி விறையுருவ மானந்த
மன்றிவே ரென்றில்லை யாம்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பெற்று அருத்துகின்றானோ இயல்பிலேயே
யவனுக்கஃதுள்ளதோ வென்று வினாவுவார்க்கு இறைவனதுருவமே
இன்பத்ததுவன்றி வேறல்லவென விடுக்க; எ - று. (சூஎ)

ஆனபர மானந்த மாகின்ற வெல்லையே
யுனமிலா வுண்மைதனி லொன்றுபட - லீனமறத்
தானுன போது தணவா தெழுந்தசுக
மரனே யதுவா மதி.

(இ - ள்.) அதுவே இறைவனோ டொன்றுபடுதலா னுண்டா
மின்பம்; எ - று.

தணவாது—நீங்காது.

9. சுவரேந்த.

(சூஅ)

27

பரமானந்தயோகம்.

விளைந்தபர மானந்த வெள்ளந் தனிலே
துளைந்துதுளைந் தாடியதிற் றோன்ற - வளைந்துன்னை
நீர்போ லமிழ்த்தியதி னீணிழல்போற் றுன்காந்து
பார்போற் றரிப்பாகும் பார்.

(இ - ள்.) பேரின்ப வெள்ளத்தில் நீயுன்னை நீர்ச்சுழிபோற் சுரி
ந்து சுரிந்தழுத்தி யந்நீர்நிழல் கரந்துதோன்றாமைபோல் நின்னறிவுந்
தோன்றாவாறு நிலம்போல் நிலையுதலுற்று; எ - று.

இச்செய்யுள் குளகமாய்ப் பின்னைச் செய்யுளொடுமுடியும்; என்
னை? “குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்” என்றார் தமிழ்த்
தண்டியாராதலின். தரித்தல் - தங்கல். பார் - அசைநிலை. (சூக)

பாராதே யந்தப் பரமசுகந் தன்னை
நேராகத் தாணு நிலைபோலத் - தீராச்
சுபாவ மதுவாகித் தோன்றி மறையாதே
யபாவமாய் நில்லா யதில்.

(இ - ள்.) பாராது அதுவாகித்தோன்றி மறையாது அதில் அபா
வமாய் நில்லாய்; எ - று.

அபாவம் - உள்ளதல்லது; குனியமெனப்பொருள் கூறுவார்க்கு
நான்கபாவங் கோடலும் பொருளழிவின்மை கோடலும் பொருந்தா
மையறிக. 'அதுவாதல்' முன்னர்க் கூறியவற்றிற் கண்டுகொள்க. (எ0)

26

பரமானந்தபோகம்.

நின்றபர மானந்த நேரே யனுபவித்தங்
கொன்றுபட வுள்ளுருகி யோவாம - லென்று
மதுவுண்ட வண்டுபோன் மாளாச் சுகத்தைப்
புதிதுண் டிருந்துவிடிப் போது.

(இ - ள்.) அப்பேரின்ப வெள்ளத்தில் தேனையுண்ட வண்டைப்
போல் உள்ளுருகி யோவாமற் புதிதுண்டிருக்க; எ - று.

மதுவுண்டவண்டு, மதுமயக்கத்தால் தன்னையுந் தானுண்ட
தேனையுமறியாது தேன்பயந்த வின்பவயத்ததா யிருக்குமதுபோல
என வுவமைகொள்க. புதிதாக ஒருபொருளை நுகர்வார் மிக்கவேட்
டையோ டதைநுகர்தலின் ஈண்டும் அது தோன்றுதற்பொருட்டுப்
'புதிதுண்டு' என்றார். (எக)

பருகத் தொலையாப் பரபோகந் தன்னை
யுருகியடி யேனருந்த லூட்டுங் - குருவே
யழியாத வின்ப மரனருந்தா னென்னும்
வழியேது சொல்லீர் மகிழ்ந்து.

இச்செய்யுள் மாணக்கன் வினா.

(இ - ள்.) இவ்வரிய பேரின்பத்தை யடியேனு நுகருமாறு நுகர்
விக்கு மெங்குருநாதனே! அரனார் தம்மின்பத்தைப் பிறர்க்கு நுகர்
வித்தலன்றித் தாம் நுகராரென்பதென்னை; எ - று. (எஉ)

சர்க்கரைதா னூர்க்குந் தருமிரத மவ்விரதஞ்
சர்க்கரைதான் கொள்ளுமோ சாற்றுங்காற் - சர்க்கரைக்கின்
றின்புருவ மன்றி யெழிலுருவம் வேறுண்டோ
வின்புருவ மேயிறைக்கு மென். (எங)

நாவா ரிரதமது நாவருந்த லல்லாதிங்
காவா விரத மறியுமோ - வோவாப்

பரமசுக முன்பாற் பலிப்பதே யன்றிப்
பரமசுகங் கொள்ளா பயன்.

(எசு)

இவை யிரண்டுசெய்யுளு மொருதொடர்.

(இ - ள்.) கன்னல் தன்னை நுகர்வார் யார்க்கு மின்சுவை பயத்த
ல்லது தானச்சுவையறியாதவாறு போலவும், நாவானது தன்பாற்
பொருந்திய பண்டத்தின்சுவையை யறிதலன்றி யப்பண்ட மச்சுவை
யை யறியாதவாறுபோலவும் பேரானந்தம் உன்னை யுவப்பித்தலன்றித்
தனக்கு நிலைக்களமான இறைவனை யுவப்பியாதாம்; என்னெனின்;—
கன்னலுக்கு இன்சுவையே யுருவாவதன்றி வேறுருவில்லாமைபோல
இறைவனுக்கு இன்பமுமாமாகலின்; எ - று.

‘யார்க்கும்’ என்பது ‘ஆர்க்கும்’ என மரீஇயது. எழில்-வனப்பு.
ஆ ஆ! வியப்பின்கட்குறிப்பு.

இந்தச் சுகமான்ம லாப மெனவறிநீ
யந்தச் சுகமொழிந்திங் காராதே - யிந்தச்
சுகமெலா மந்தச் சுகமாகி லுன்ற
னகமெலா மானந்த மாம்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் பெறுமின்பமே நின்னுயிர்க் குறுதியான
ஆதியமாம்; ஆகலான், அதையொழிய வேறு பிறவின்பம்போற்
றோன்றுவனவற்றை நுகராமல் இவ்வுலகத்து நீ இன்பமென நினைக்கு
மெல்லாவற்றையு மொருவி அந்நினைவெல்லாம் மறுமைக்கண்ணதாம்
சுண்டிக்கூறிய இவ்விற்பத்தில் வைப்பையேல் நின் உள்ளீடெல்லங்
களித்தற்குக் காரணமான பேரின்பமா மது; எ - று.

ஆர்தல்—நுகர்தல்.

(எடு)

ப ர ம ன ன் த மே லீ டே.

மேலீடு—மேலிடுதல்.

அண்ணலுமா னந்த மருளுமா னந்தமுயி
ரெண்ணிலா வானந்த மெவ்வுலகும் - பண்ணி
யளித்தழிப்பா ராகு மவர்களுமா னந்தங்
களித்ததுவே யெப்போதுங் காண்.

(இ - ள்.) அண்ணலும் அருளும் உயிரும் எவ்வுலகும் முத்தொ
ழிலியற்றும் பிரமவிட்டுணு உருத்திரராதிகளுமாகிய வெல்லா மான
ந்தருபமாக எப்போதுங் களிப்பதே யதுவாம்; எ - று.

சித்தாந்தஞானபோதம்.

நக

இதனாற் “காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமெனப்பேணு”
நிலை கூறப்பட்டது. அளித்தல் - காத்தல். (எசு)

எங்குநிறைந் தானந்த மெல்லா மமிழ்த்திமிகப்
பொங்கிக் கரைபுரண்டு பூரணமா - யங்கு
வளைத்த வுலகுயிரும் வாய்த்த சுகமா
மளத்திற் புகுந்ததுபோ லாங்கு.

(இ - ள்.) அவ்வின்பம் ஆண்டுநிறைந்து எல்லாப்பொருள்க
ளானு மெய்துமின்பத்தையெல்லாந் தன்கீழ்ப்படுத்தி யதனானும
மையாது பொங்கிப்புரண்டு பூரணமாய அம்முத்தியில் சுகமாகியவிட
த்தில் உலகுயிரனைத்துங் குடிபுக்கனபோல் முற்றியன; எ - று.

‘பூரணமாய’ என்பதனிறுதி அகரந்தொக்கது. உலகுயிரும் புகு
ந்ததுபோலாங்கு வளைத்த என வினைமுடிக்க. (எஎ)

கண்டவிட மெல்லாங் கருணைக் கடலமுத
மொண்டுகொள லாய்நிறைந்த முத்திதனைப் - பண்டே
திருமா லயனறியாத் தேசிகனார் பாதந்
தருமா மடியேற்குந் தான்.

(இ - ள்) கண்டுழியெல்லாங் கண்டுழியெல்லா முசந்துகொள்
ளுமாறு கருணையமிழ்து கடலாய்நிறைந்த முத்தியை மாலும் அயனு
மறியா விறையனாற்பூம்பதங்கள் புழுத்தநாயினுங் கடையேனாகிய
அடியேற்கு முதவமாம்; எ - று.

முசந்து என்பது ‘மொண்டு’ என மரீஇயது. (எஅ)
30 பரமானந்தஅவசம்.

பரம பரானந்தம் பார்சீழ்மேன் மற்று
மரவம்வா ராதே யகலும் - புரணமா
யாங்கே யமிழ்ந்தி யவசமா மானந்த
நீங்கா ததுவாகி நிஸ்.

இ - ள்.) அப்பெற்றித்தாகிய பேரின்பத்தை யோவாது நோக்
குவார்க்கு அது கீழ்மேவிடமெல்லா மெல்ல அகன்றுநிறையும்; நிறை
ந்துழி யாங்கமிழ்ந்திப் பரவசமாய்ப் பிரியாது நிற்கற்பாற்று; எ - று.

பூரணமாய் என்பது எதுகைமாத்திரை நோக்கிக் குறுகியது. (.)

சூப்பது காரியவதை.

சூக்கிரம்பத் தொன்பது கிணவுதானென்று
சூக்கிரஞ் சூழின யொன்றுதுறிய மெட்டு - நீக்கிந்
துறியாதீந் மொன்று தத்த வலத்தை சூப்பான்

உற்றபர மானந்தத் தொன்று யதிலுறங்கி [மிலா
முற்றுவதே முத்திமுடி வென்றுரைக்குங் - குற்ற
வைதிக சைவம் வழிநூல் புராணமற்றுந்
செய்வனநூ லெல்லாந் தெளி.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் பேரின்பவெள்ளத்தி லிரண்டறக்கலந்த
திளைத்துறங்குவதே முடிவான முத்திநிலையென்று வழுவில்லாத வை
திக சைவநெறி விளக்குந் சிவானுரணபோத முதலிய நூல்களும் அவ
ற்றின் வழிப்படுதூல்களும் புராணங்களும் ஏனையூல்களுந் துணிந்து
ரைக்கும். இதைத் தெளிவாயாக; எ - று.

‘குற்றமிலா வைதிகசைவ’ மென்று விதந்துரைத்தவதனா லேனை
யநெறிகளெல்லாம் புரையுடையனவாய் அறிவுதிரித்து மக்களை மறி
த்து மறித்தும் பிறப்பிற்கடாவும் பெற்றியவென்பதும், இஃதன்ன
தன்மென்பது மினிது விளங்கும். (அ)

அணுவகை.

என்பது ஆன்மாக்களின் கூறுபாடு.

ஒன்றிரண்டு மூன்றுமல முள்ளவுயிர் மூவருக்குந்
சென்றிவன்போ னேரே சிவமாகி - நின்றநிலை
யிவ்வகையே யானா மெழிற்குருவா மீசனே
யவ்வகையை நீயிங் கறி.

(இ - ள்.) ஆணவமலமொன்றேயுடைய விஞ்ஞானாகலர், ஆண
வங் காடிய மிரண்டுமுடைய பிரளயாகலர், ஆணவங் காடிய மாயை
யிம்மூன்று முடைய சகலர் என்னு மிம்முத்திறத் தான்மாக்கட்கு மு
றையே யுண்ணின்றும், முக்கண்ணுந் செக்கர்ச்சடையுங் கறைக்கண்
டமு மான்மமூவு முமையம்மையும் பொருந்திய திருவடையாளங்களு
டன் எதிர் நின்றும், மக்கள் யாக்கைபோல் வெளிப்பட்டுவந்து மிவ்
வாறிறைவன் ஞானத்தையுணர்த்தி வீடுபெற்றையருளுவ னிதையறி
வாயாக; எ - று.

‘ஈசன் ஒரு மலமுள்ள வுயிர்க்கு உள்ளத்திற் சென்று, இரண்டு
மலமுள்ள வுயிர்க்கு இவன்போ னேரே சிவமாகி, மூன்று மலமுள்ள
வுயிர்க்கு எழிற்குருவா நின்ற நிலை யிவ்வகையேயானும், எனப்பிரித்
துக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க; இங்ஙனம் பொருள் கொள்ளாக்கால்
‘மெய்ஞ்ஞானந்தானே விளையும்’ என்னு முதனூலொடு பொருள்
பகைக்கும். (அக)

முன்னரெடுத்தோதிய உரையிறந்த விற்பத்தைப் பெறுதற்குப்
பிரிதுமோர் உபாய முணர்த்துதனுதலிற்று.

பஞ்சாக்கரநிசனம்.

அஞ்செழுத்து மண்ணலரு ளான்மா திரோதமலம்
விஞ்சி நமத்தூரந்து மெய்யருள்வத் - தஞ்சச்
சிகாரத்தில் யவ்வை விடுத்தி திலாவிற்பப்
புகாரிற் புகுந்தருந்து போய்.

(இ - ள்.) சிவயநமவெனு மைந்தெழுத்து முறையே இறைவ
னும் அருளும் ஆன் மாவும் திரோதாயியும் ஆணவமலமுமாம்; வீடுபே
ற்றை விரும்புவார் நமசிவய எனத் திரோதமுமலமும் பிற்பட வுச்சரி
யாது சிவயநம வெனவுச்சரிக்க; அங்ஙனஞ் செய்வாரை அருளாகிய
வகரம் உயிர்க்குக் களைகளுன சிகரத்தில் சேர்க்கும்; சேர்ந்து இன்பக்
கடலிற் புகுந்து திளைப்பாயாக; எ - று.

திரோதாயியும் மலமு முற்பட வுச்சரிப்பாரை அவை பிறப்பிறப்
பிற் செலீஇச் சுழற்றுதலா னிம்முறை தெரித்தோதினார். துரத்தல்-
தனக்குமுன் செலுத்தல். முன்பின் என்னு முருபுகளிக்காலத்து மா
றிவழங்கப்படுகின்றன. ஈண்டாசிரியர் 'துரந்து' எனக் கூறினமை
யான், அச்சொற்களின் முற்கால வழக்கையே அவர் தழீஇயினரெ
ன்பதுணர்ந்து அவ்வாறே பொருள் கூறினும்; அதுபற்றி மயங்கற்க.
"தஞ்சக்கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே" என ஆசிரியர் தொல்காப்
பியனார் கூறினராக அப்பொருளிறந்து ஈண்டுக் 'களைகண்' எனப்
பொருள் கூறியது வழுவாமெனற்க. கூறிய பொருளன்றிப் பிறபொ
ருடருதலையும் புறனடையா னவர் தழீயிஇறாராகலின்; இது ஆசிரியர்
நச்சினார்க்கினியாருரையானுணர்க. புகார் - சுழிமுகம்; ஈண்டுக் கட
லின்மேற்றானது ஆகுபெயர்.

(அஉ)

குருஸ்துதி.

பற்றிநின்ற பாசம் பறித்தகல வேவிழித்திட்
டுற்றவுயிர் காட்டி யுணர்வுணர்த்தி - மற்றுஞ்
சிவப்பேறு தந்து சிவபோக வாரி
புகப்பே றளித்தவரைப் போற்று.

(இ - ள்.) இங்ஙன மெய்தற்கரிய பேறளிப்பித்த குருநாதனை
எஞ்ஞான்றும் வழிபடுக; எ - று.

அகலவே விழித்தல் - நயனதீட்சை.

(அ௩)

சீடவிலக்கணம்.

இரவு பகனிமல்போ லிட்டபணி செய்து
குரவர்புகழ் வாயாரக் கூறித் - திருமுன்
விழுந்துவிழி நீர்பொழிய மெய்விதிர்த்து நின்று
தொழுந்தவத்தோர் காணுஞ் சுகர்.

(இ - ள்.) இன்ன தவத்தையுடைய சீடரே முத்தியின்பம் பெறுதற்குரியார்; எ - று.

ஒருருவப்பொருளி னிழல் அப்பொருளை என்றும் விட்டு நீங்காதவாறுபோல, ஆசிரியனையும் விட்டு நீங்காமையைத் தெரிவுறுப்பார் 'நிழல்' உவமை கூறினார். விதிர்ப்பு - நடுக்கம். (அச)

முத்தனுக்குமுத்தியின்பங்கூறல்.

ஆகமுத னீங்கி யருளிற் கலந்து சிவ
போகம் விளையப் புணர்ந்தாலும் - வேகத்
தெரிவாய் நிரயத் திருப்பர் குருசொற்
பிரிவா ருலகிற் பிறந்து.

(இ-ள்.) குருசொற் பிழைப்பார் எத்துணைப்பெரியராயினும் எரிவாய் நிரயத்துட்பட்டு வருந்துதலேயன்றிப் பிறப்பிறப்பிலுங் கிடந்து மூல்வர்; எ - று.

ஆகம் - உடல். வேகம் - சினம். எரிவாய் - கொடிய நரகங்களி னென்று. 'புணர்ந்தாலும்' என்றமையாற் பெரும்பாலும் அங்ஙனம் புணராமையே யுணர்த்தியவாறு. (அரு)

குருவழிபாடே பொருளெனக்கூறல்.

ஆகமுயிர் பொருள்கொண் டன்றே யருளளித்துச்
சோகமெனப் பாவிக்கச் சொன்னாரைத்-தாகத்தோர்
வேண்டு பொழுதெல்லாம் வேண்டுபொருள் வந்ததுபோற்
பூண்டுதொழி லன்றோ பொருள்.

(இ - ள்.) உடல் பொருளாவி மூன்றையு மாட்கொள்ளுநானு சீடன்பாற் கொண்டு அதற்குமாறாகக் கருணையை யுதவிச் சோகம்பா வனை செய்யச்சொன்ன ஞானாசிரியரைக் கெடுத்துத் தேடுங்கலத்தை யெடுத்துக்கொள்வார்க்குவரு முவகையோடு தொழற்பாற்று; எ - று.

ஆட்கொள்ளுநான் மம்மூன்றையு முடன்கோடல "அன்றே யென்ற னவியுமுயிரு முடைமை யெல்லாமுங், குன்றே யனையா யெ

னயாட் கொண்டபோதே கொண்டிலையோ” எனவருந் திருவாக்கா
னுமறிக.

சோகம்பாவனையி னியல்பைக் “கண்டதை யன்றன்று” எனுஞ்
சிவஞானபோதவெண்பாவிற் கூறிய கருடத்தியானத்தின்கண் வைத்
துக்கண்டு கொள்க; ஈண்டுரைப்பின் விரியும். (அசு)

தம்பிரானகண்ட பரிபூரணமாய் நிற்கிற நிலையிலும் குருசொரு
பமாக எழுந்தருளிவந்த திருமேனியருமைகூறல்.

அன்றுமுத லாகவே யாருயிர்சுட் காருயிராய்
நின்றருளுந் தம்பிரா னீங்காம - லென்றுங்
கருவாய் பிறப்பைக் கழற்றினரோ தாமே
குருவா யருளாமற் கூறு.

(இ - ள்.) உயிர்க்குயிராமிறைவன் மானிடச்சட்டை சாத்திவந்
துணர்த்தக்கருவழிப்பிழைத்தாருளரன்றி யங்ஙனமுணர்த்தாதபோது
நருவொடு பொருந்திவரும் பிறப்பை நீங்கினூரில்லை; ஆகலான், அங்ங
னம் போந்துணர்த்திய இறைவன் திருமேனியே என்றுந் தொழுந்த
கையது-எ - று.

வாய்பிறப்பு - வினைத்தொகை. ஆகலா னங்ஙனம் போந்து.....
.....தகையது என்பது இசையெச்சம். (அஎ)

குருவேசிவமேனல்.

பாசம் பசுபதியைப் பாரித்துப் பார்த்தனரே
யாசி லகலறிவா யாக்ககன்று - பேசரிய
வானந்தம் பெற்றா ரருட்குருவே யீசனென்பர்
மோனமே முற்று முயன்று.

(இ-ள்.) பதி பசு பாச விலக்கணங்களை யுண்மையான் விளங்க
வறிந்து அதனா லறிவுவிரிந்து பேரின்பம்பெற்ற பெரியோரும் குரு
வே ஈசனென்றுரைப்பர்; எ - று.

பாரித்துப்பார்த்தல் - விளங்கவறிதல். ‘மோனமே முற்றுமுய
ன்று ஆனந்தம் பெற்றார்’ எனக் கூட்டுக. (அஅ)

குருபணீசைய்வாரைவழிபடல்.

கருவேலை தன்னைக் கடப்ப ருலகின்
மருவாத விற்பத்துள் வைத்த - குருவி
னடியா ரடியா ரடியா ரடியா
ரடியாரைச் சார்ந்த வவர்.

(இ - ள்.) மருவுதலரிய விற்பத்தை யெய்துவித்த குருவினடியார தடியார தடியார தடியாரைச் சார்ந்தார்க்கும் பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடத்தல் கூடும்; எ - று. (அக)

யோகம்.

சன்மார்க்க மீதாஞ் சகமார்க்கஞ் சாற்றுங்காற்
பன்மார்க்கம் வாயுப் பகர்கருவி - தன்மார்க்கஞ்
சால வொடுக்கித் தடுத்த வளிரிண்டு
மாலறவே நிற்கை மகிழ்ந்து. (க௦)

அந்த மனத்தாலே யாதார மாறினையுஞ்
சந்தித் ததிற்பொருள்க டானறிந்திட் - டிந்துவி
லோவா வொளியைத் துருகுமழு துண்ணிறைக்கி
லோவா வொளியா முரு. (க௧)

நின்ற வொளியுருவி னீங்காம னிற்கவே
யென்று மழியாம லின்புற்றுக் - கொன்றையந்தார்த்
தாணுவுருப் போலேபின் சாரூப்பி யத்திலே
மாணவக வாழ்வாய்காண் மற்று. (க௨)

(இ - ள்.) முற்கூறியனவே சன்மார்க்க மெனப்படுவது; இனிச்
சகமார்க்கமாவது இறைவனதருவத் திருமேனியை அகத்தொழில்
விசேடத்தால் கண்டெழுபடுதலேயாம்; எ - று.

சன்மார்க்கமெனினும் ஞானமெனினுமொக்கும். சகமார்க்கம் -
யோகம். இவற்றின் பரப்பெல்லாம் சித்தியாரிற் கண்டுகொள்க. இதனா
லெய்தும் பயன் சாரூப்பிய முத்தியாம்.

ஆரூதாரம்: மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாக
தம், விசத்தி, ஆஞ்ஞை என்பன.

கிரியை.

புத்திர மார்க்கம் யுகையொளி மஞ்சனம்பூ
வைத்தமுது தாம்பூல மற்றெவையு - முத்தமமாய்த்
தேடிவைத்துப் பின்னைச் சிவபூசை செய்வதற்கு
நாடவத்திற் செல்லாம னாள், (க௩)

சுத்தியைந்துஞ் செய்து துகட ரு மந்திரத்தா
லத்தமதுப் பத்துமுக மைந்தாக - வைத்துவைத்து
வித்தியா தேகம் விதிப்படி யிற் றுபித்துப்
பத்தியான் மேனிதனைப் பார். (க௪)

பார்த்ததிரு மேனிப் படிசுத் தனிம்பரனைக்
கோத்ததிரு மந்திரத்தாற் கொண்டுவந்து - பார்த்தருளச்
சொல்லிப் பராக்கறுத்துச் சோதிச் சிவாகமத்திற்
சொல்லிற் படியே தொடங்கு. (௯௫)

சோராமற் பூசித்துச் சொன்னபடி நல்லிதழித்
தாரார் சமீபத்திற் றுனிருந்து - வாராமற்
றுனே பரனளிக்குஞ் சங்கரனு ரிம்முத்தி
தானே தரினுந்தரும். (௯௬)

(இ - ள்.) கிரியை யெனப்படும் புத்திரமார்க்க மேற் கூறியவாற்
று னருவருவத்திருமேனியை நோக்கி அகத்தொழிலானும் புறத்தொ
ழிலானுஞ் செய்யும் வழிபாடாம்; இந்நில நிற்போர் எய்துவது சாமீப்
பிய முத்தியாம்; ஏ - று.

சுத்தியைந்து - முன்விரித்த பூதசுத்தி முதலானவைந்தும். இச
ழித்தார் - கொன்றைமாலே.

சரியை.

தாதமார்க் கஞ்சாற்றிற் சங்கரனு ரின்புற்ற
பூதி திருவேடம் போற்றியே-நீதியினுற்
பூங்காவனஞ் சமைத்துப் பூமலை புண்ணியற்குப்
பாங்காகச் செய்கை பரிந்து. (௯௭)

அலகு திருமெழுக்கிட் டாலயத்தி லன்பா
லிலகு திருவிளக்கு மேற்றிப் - பலகாலுஞ்
சென்று வணங்கித் திருவடிவா ரஞ்சேர்த்தி
நின்றிடுகை தொண்டர்பணி நேர். (௯௮)

கொன்றையந்தார் வேணியற்குக் கோயில் பலசமைத்துப்
பொன்றியவை முற்றும் புதுக்குவித்து - நின்ற
ரவலோகந் தன்னி லடையா ரடைவர்
சிவலோகந் தன்னிற் சிறந்து. (௯௯)

(இ - ள்.) இங்ஙனம் புறத்தொழின் மாத்திரையானே யுருவத்தி
ருமேனிக்காகச் செய்யப்படுவது சரியையெனப்படுந் தாதமார்க்க
மாம்; இதனெய்துவது சாலோக முத்தியாம்; ஏ - று.

இன்னு மிவற்றியல்பெல்லாஞ் சித்தியார்முதலிய னூல்களிற்
கண்டு தெளிக.

தனி.

அந்த மலமறுத்திங் கான்மாவைக் காட்டி யதற்
கந்த வறிவை யறிவித்தாங் - கிந்தறிவை
மாறாமன் மாற்றி மருவுசிவப் பேறென்றுங்
கூறாமற் கூறக் கொடி.

(இ - ள்.) தொன்மையே யுடன்மருவிய ஆணவமலத்தைப் போக்கி ஆன்மாவுக்குக் குடத்துள் விளக்குப்போன் மறைக்கப்பட்டிருந்த அறிவுச்சுடர்கொளுவி யவ்வறிவையு மதற்கறிவித்துப் பின்னிப்பசுவறிவையு மாற்றிச் சிவப்பேறென்னும் பேரின்ப வெள்ளத்தின்கட் மூளாப்பித்து நுகர்வித்தலே இந்நூற்பயனமென்க.

கூற - கூறுவாயாக; வியங்கோள் வீசுதி தொக்கது.

கொடி - மகடேமுன்னிலை; ஒன்றிறந்த சொல்லன்மையின்
இஃதுவமை யாகுபெயர். (௧௦௦)

முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(10) ஸ்ரீ மெய்கண்டதேசிகன் நிருவடிவாழ்க.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞாநஸம்பந்ததேசிகவர்யாயநமஃ.

சித்தாந்தஞானபோதம்.

ச த ம ணி க் கோ வை வ.

இதற்கு

“வைதிக சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம்”

ஸ்ரீலக்ஷ்மி

சோமசுந்தரநாயகாவர்களது

மாணவகரும்,

சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலீஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதரும்

ஆகிய

நாகபட்டினம்

வேதாசலம்பிள்ளையவர்களால்

இலக்கணக்குறிப்பு - சாத்திரக்கருத்துகள்

எழுதப்பட்டு,

ம த ர ஸ் ரீ ப் ப ன் பி ர ஸ் ல்

வெளியிடப்பட்டது.

1898.

சிவமயம்.

இந்த நூலில்,

14-ம் பாடல் “கண்ணப்பர்” எனுஞ் செய்யுளின்கீழ் ஒரு பிரதியில் பின்செய்யுள் இருக்கின்றது.

“விதிப்படியே பூசை விரும்பினவர்க் கென்று
மதிப்பிரிய முத்தி வழங்கா - நதிச்சடையோய்
நாடரிய முத்தியினை நாளாறில் நண்ணியதென்
வேடரிற் கண்ணப்பர் விரைந்து.”

103-ம் பாடல் “ஆசாரியமூர்த்த” எனுஞ் செய்யுளின்கீழ் ஷை பிரதியில் பின்செய்யுள் இருக்கின்றது.

“வானந் திரண்டுருவாய் வாராது மற்றதுபோல்
ஞானமய மோருருவாய் நண்ணுது - மானிடர்க்குப்
போகமுடன் முத்தி யளிக்குமெனிற் பூரணத்துக்
கேகதேசம் வந்த தென்.”

எனது. வானம்போல அசேதனமல்ல. இச்சாஞானக்கிரியைக ளாளுதியே சிவனுடம் பென்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞ்ஞாநஸம்பந்தஸ்வாமிநேரம:

சித்தாந்தஞானபோதம்.

சதமணிக் கோவை.

காப்பு.

கண்ணை நுதலிற் கறையைக் களத்தின்மறைத் [லூர்
தெண்ணமிலா வென்போ லெழுந்தருளும் - வெண்ணெய்நல்
மெய்கண்ட தேவன் வினாவெண்பா விற்கு * முகங்
கைகண்ட தேமிகவுங் காப்பு.

நூலுண்மை.

(தாரகம்.)

† கடாதிகட்குத் தாரகங்க ளேழென்று காட்டி
விடாதசூய வன்றிரிகை மேன்மண் - கெடாததனைக்
‡ கொள்வோர் வினைகால நாசங் குவலயத்தைச்
செய்வோர்க்கு மிப்படியே செப்பு. , (உ)

(சர்வஜ்ஞரானபடியால் விகாரதோடமில்லை யென்கின்றது.)

விகாரியல வென்றுன்னை மேலோர் விளம்ப
றகாதுபுயற் சத்தம்போற் சம்பு - விகாரப்
படானென்ப தெங்ஙனரு ளாகமங்க ளெல்லாங்
கடாவிடைக ணீமொழிந்தக் கால். (ங)

* முகங்கை கண்டதே - திருமுகத்திற் புழைக்கையொடுதோன்
றுந்தெய்வம்; ஆவது மூத்தபின்னையார்.

† “வினையேசெய்வது செயப்படுபொருளே, நிலனேகாலங் கரு
வி யென்றா, வின்னதற்கிதுபயனாகுவென்னு, மன்னமரபினிரண்டொ
டுந் தொகைஇ, யாயெட்டென்ப தொழின் முதனிலையே” என்றார்
ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும்.

‡ கொள்வோர், செய்வோர் - இடையினவெதுகை யென்றறிக.

(துதிக்குமுறை ஆன்மாக்கட்குத்தோன்றாதபடியாலென்கின்றது.)

வேதம் பதியருளிச் செய்தா னெனவிளம்ப
லோதுவார் தற்புகழ வொண்ணாதாம் - வேத
முனைத்துதிக்கு மாமாகி லுத்தமனே நீயு
முனைத்துதிப்ப தெவ்வாறுரை. (ச)

(தந்திரசாங்கரியங் கிரியாபாதத்துக்கொழிய ஞானபாதத்துக்கில்
லையென்கின்றது. வேதவொழுங்கு மிப்படியே.)

ஆகமங்க ளெல்லா மொருவனரு ளிச்செயலன்
றேகையுட னெந்தாயுரைத்தருளிப் - பாகமருந்
தந்திர சாங்கரிய மாகா தெனச்சாற்று
மிந்தவுரை யென்றோ வியம்பு. (ரு)

(பதிவாக்கியத்தாற் சொல்லுமளவையொழியப் பசுவாக்கியத்
தளவைகளால் நியமிக்க வொண்ண தென்கின்றது.)

மனவாக்குக் காய மருவாத வுண்மை
யுனதாரு மென்று மறையோது - மெனலாலிம்
* மானத்தா லுன்னுண்மை மட்டிடலா மென்னுமது
ஞானத்தா யெங்ங னவில். (சு)

புராணம்.

(பூமிக்கு மத்தியார்ஜுனம் சுழுமுனையும் திருவம்பலம் நாபியும்
வானித்யமும் மகாமேரு முடியுமாகப் புராணங்கள் சொல்லுகையால்
பூமிநின்றபொழுது அடுக்காகாமையால்விரோதமில்லையென்கின்றது.)

வாரிபுடை சூழும் வசந்தரைக்கு மன்னியநூன்
மேருநடு வாக விளம்பியிட - ஒருஞ்
சுழுமுனை நாடியென்று சொல்லுவதென் றில்லைப்
பழுதிறிரு வம்பலத்தைப் பார்க்கு. (எ)

(காமனைப் போர்செய்ய வரக்காட்டினவர்கள் வீரமறிதற்குச்
சுட்டதென்கின்றது.)

காமனையு நீமயக்கங் கண்டிடுவை யாயிருக்கக்
காமன் மயக்கினனா கக்கருதிக் - காமனைமுன்
நீரா விழித்ததுவென் நின்மலனே நின்றனக்கு
மாறாமோ காமன் மதி. (அ)

(இலகிமா கரிமா சித்திகளாலும் திருவுள்ளமாறாகையாலும் பாரமாயிற்று என்கின்றது.)

அரக்கன் மலையெடுக்க நொய்தா யதன்மே
விருக்குமிறை நீங்காதிருக்க - விரக்கமிலா
வீரமுற்ற வல்லரக்கன் வெவ்வியவாய் விட்டலறப்
பாரமுற்ற தெந்தாய் பகர். (க)

(தருமம்பண்ணுமிடத்துஞ் சிவனை முன்னிட்டுச் செய்யவேண்டுமென்கின்றது.)

மந்திரக் குற்றமல்ல மாவேள்விக் குற்றமல்ல
தந்திரக் குற்றமல்ல தானையெலாஞ் - சிந்த
மலையரையன் பாவை வரமிரப்பத் தக்கன்
றலையிழந்த குற்றமெந்தாய் சாற்று. (க௦)

(திரிசுடருஞ் சாமானியத் திருநயனமென்றது; அக்கண் விசேடத்தால் அபராதங்கண்டபொழுது முனியப்படு மென்கின்றது.)

திரிசுடரு முன்கணைசச் செப்பியிட நூல்க
ளெரியிலங்கு வேள்வியினி நெந்தாய் - பரிதியினைக்
கண்பறித்து மங்கியினைக் கைதடிந்துந் திங்களினைப்
பண்பழித்த தென்னோ பகர். (க௧)

(பசுவின்முலையிலே பால் பலித்தாற்போ லென்கின்றது.)

ஈசன் குறைவறவே யெவ்விடத்து நிற்பனென்றிற்
காசிமுத லாகும் பதிகதியாப் - பேசியதிங்
கேதோ புராணங்க ளெல்லா மிறைவனே
* தீதோவா நாயேற்குச் செப்பு. (க௨)

(நமனுக்குச் சிவபக்தர்களை நலிய வதிகாரமில்லை யென்கின்றது.)

கற்பித்த நாளொழியக் காலனணு காதபடிக்
கற்பித்தா யெந்தையதி காரத்தைக் - கற்பித்த
வெல்லையென வந்த யமனுயிரைக் கண்டயனுக்
கொல்லை யளித்ததுவென் னோது. (க௩)

(அன்பை யுலகிற்கு வெளிப்படுத்த வேண்டுகையாலென்கின்றது.)

கண்ணப்பர் செங்குருதி மாறுகைக்குக் காளத்திக்
கண்ணப்பர் † கண்ணப்பக் காண்கையினும்-கண்ணிரண்டு
மானிடதே கத்திலே மன்னியிடுந் தாதுவென்கொன்
‡ ஞானமயற் குள்ளது நாதா. (க௪)

* தீது ஓவா எனப் பிரித்துத் தீயன புரிதற்கண் இடையறாத நாயேற்கு எனப் பொருள்கொள்ச.

† கண் அப்ப எனப்பிரிக்க. ‡ ஞானமயன் - ஞானரூபன்.

(பக்தியினதிசயமுஞ் சிவபுண்ணியத்தின்மிகுதியு மென்கின்றது.)

இனமலர்கொண் டர்ச்சிக்க வேத்தா திடறும்
பனவனுயிர்ப் பாதகத்தைப் பண்ணிச் - சினமடைய
விட்டார் பிறர்க்கரிய வீடு விசாரசன்மற்
கிட்டிய தென்னுடம்பிற் கே. (கரு)

(விஷ்ணுவினது அவதாரம் அவற்கு மாலாகையாலென்கின்றது.)
மால் - மயக்கம்.

திதிகத்தா மண்ணிற் செனிப்பதுவு மன்றிப்
பதியிழந்த கானிற் படர்ந்து - மதிகலங்கிப்
* பொய்ம்மானின் பின்போய்ப் புரிசுழலைப் போக்கியவ
ரிம்மாய மென்னோவெந் தாய். (கக)

(விசுவரூபி சிவனெழிய மால் அல்லவென்கின்றது.)

மாலுடம்பின் மத்தடிபோய் மற்றவர்மேன் மன்னாது
வாலமிடற் றுன்முதுகி ட லந்தடிபோய் - ஞாலமெலாம்
பட்டதுவென் மண்சுமந்த போது பரகுருவே
சுட்டறவே நாயேற்குச் சொல். (கஎ)

(அருச்சுனற்குச்சொன்ன விண்ணுகீதை, கொல்லவேண்டி மயக்
கிச்சொன்ன நூலாகலின் என்கின்றது.)

அன்றோர் தவஞ்செய் தருநூலைக் கேட்டார்கள்
பின்னோர் கொலைசூழ்தல் பித்தாகு - மென்னோ
வசையிலா ஞானத்தை மாயவன்பாற் கேட்ட
விசைபுன்போர் வேண்டுகை மீண்டு. (கஅ)

சரியை.

(உபதேசித்த குருவினது திருமேனியை யனவரதமுந் தெரிசிக்
கப்பெறிற் சாயுச்சியம் வேண்டா வென்கின்றது.)

ஞானக மங்களெல்லாங் கேட்டருளி நந்தீச
ரானாத முத்தி யடையாமல் - வானோங்கு
காரார் மிடற்றான் கயிலைமலைக் காவலாய்ச்
சாருபம் பெற்றதுவென் றுன். (கக)

(ஞானத்திற் சரியை யென்கின்றது.)

வன்றெண்டர் சம்பந்தர் வாசீசர் மற்றுமுள்ளோர்
பொன்றரிய ஞானம் புருந்திருக்கச் - சென்று

* ய் ஆசெதுகை. † அந்த எனுஞ் சுட்டுச்சொல்லி னீற்றகர ந்
தொக்கது.

பதிதோறும் பாடிப் பணியுமதென் மாட
மதிதோ யருட்டுறைவாய் வந்து.

(௨௦)

பூசை.

(பாவனைமாத்திரமென்கின்றது.)

பூதசுத்தி செய்யப் புகன்றாய்நின் பூசையினிற்
நீதி னுவாதசாந்தத் தேசிவனைப் - பேதமறக்
கூட்டுவென் றாயுயிரைக் கூட்டியபின் பூதசுத்தி
வேட்டவரா ரெந்தாய் விளம்பு.

(௨௧)

(பஞ்சசுத்தி மனிதருக்கன்றிப் பிராணிகளுக் கல்லவென்கின்றது.)

பஞ்சசுத்தி பண்ணிச் சிவபூசை பண்ணவென
விஞ்சுநா லெல்லாம் விளம்பினாய் - செஞ்சடையா
ய்யெறும்பு நாகம் புலியிபமும் பூசிக்க
நேயமுடன் கொண்டதுவென் னீ.

(௨௨)

(அசுத்தமாயா பதார்த்தங்களைச் சுத்தமாயையிற் றேன்றிய மந்
திரங்களை சுத்திபண்ணத் தகுதியுடைய வென்கின்றது.)

மந்திரத்தைச் சுத்தித் திரவிய மென்றதற்பின்
மந்திர சுத்தியினை வாய்மலர்ந்தீர் - மந்திரத்தாற்
சுத்திசெய வேண்டுதலாற் சொல்லரிய மந்திரங்கள்
சுத்திசெய்வ தெந்தையே சொல்.

(௨௩)

(சிவன் நீக்கமற யாண்டும் நின்றாலும் அக்கினியைச் சொலிப்பி
த்தாற்போல ஆவாகனம் வேண்டுமென்கின்றது.)

எங்குமுள வீச விலிங்கத்தே யெப்பொழுதுந்
தங்குவனென் றுகமங்கள் சாற்றியிட - விங்கெனையா
டேவா விலிங்கத்துச் சிருட்டிவழி யேசிவனை
யாவா கனமே னறை.

(௨௪)

(சிவன் நிருமுகங்கள் படிசாமாகையால் திக்குப்பாலகர்கள் நிறங்
களின் பிரதிவிம்ப மென்கின்றது.)

முகம்பலவுள் ளோர்பால் மூதுலகின் * முன்ன
முகம்பலவு மோரியல் பாய்மொழிவா - முகமைந்தில்
வன்னபே தங்கள்வர லாகாது வந்ததிறைக்
† கின்னபடியே யெந்தா யியம்பு.

(௨௫)

* முன்ன - முன்னிடத்தவான; இஃது இடைச்சொல்வழிவந்தவினை.
† 'இன்னபடியே' என்பதற்குப் பொருள் கொள்ளுங்கால், என்று
என ஒரிடைச்சொல் வருவித் துரைத்துக்கொள்க.

(சர்வான்மாக்கள் முகமுஞ் சிவனதிட்டான மென்கின்றது.)

மானிடர் வேந்தர் விருத்தர் மடமாதர்
தேனிருக்குஞ் செஞ்சொற் சிறுர்கடா - மானனங்க
ளஞ்சுஞ் சதாசிவனுக் கானதுவென் னையமறத்
தஞ்சவருண் மெய்கண்டாய் சாற்று. (உசு)

(உத்தரதிக்குப்பலத்தையுறுமாகையாலேவிசேடமென்கின்றது.)

நாலுதிசை யும்முனக்கு நல்லமுக மாமவற்றி
லேலுகின்ற பூசை யியற்றாம - லாலநிழன்
முக்கணப்பா பூசிப்ப மூன்றுதிசை யும்மொழித்துத்
தெக்கணத்தி லேயிருப்ப தென். (உஎ)

(போசனகாலத்திலே பலியிட வேண்டுதலானும், ஆன்ம போத
மறுசுவை யருந்துதலானும், அவை மலசலங்களாதலானும், உத்தர
பலியிட வேண்டுதலானும் நின்மாலியந் தவிரவேண்டுமென்கின்றது.)

ஐயைந்த மூர்த்த மரணுருவே யாயிருக்க
வையை முகனமுது செய்யமுது - * மெய்யன்பர்க்
காகாது மற்றவர்க ளம்முதல்வற் கானதுவும்
யோகா லயனே யுரை. (உஅ)

தராபூர்வம்.

(ஆன்மா அனாதியாகையால் உடல் பொருளாவி மூன்றுஞ் சிவனு
டைய வென்கின்றது.)

காயமுட னாவி பொருளுங் கடவுளே
தோயமுட னேகொடுக்கச் சொல்லியதென் - னேயுந்

* நின்மலனாகிய இறைவனுக்கு நீவேதித்த அன்னபானாதிகள்
மிகத் தூயவாதலால் உட்கோடலமையாது; அப்படி உட்கொள்வா
ருளாயின் நிரயத்துன்பத் தழுந்துவர். அன்றித் தனக்குமேற் பிறிதொ
ரு கடவுளிலாத இறைவனுக் கேற்பித்த நின்மாலியத்தைப்பிற கட
வுள் ரேற்குமாற்ற விழுத்தலின், போசனகாலத்திற்கும் செய்தற்
குரிய பூசனைகள் செய்யலாகாமையானும், அது 'மெய்யன்பர்க்கா
காது' எனவும், ஏனைக்கடவுளர் நின்மாலியங்களாயின் உட்கோ
டல் சாலுதலின் 'மற்றவர்க ளம்முதல்வற் கானதுவும்' எனவும்
மேற் றுமுரைத்த கருத்துரைக் கிணங்க இந்நூலாசிரியர் கூறினார்.
சைவசமய நெறியுடையாரும், "மிசைவியே லன்பர்க்கதிபாதக மருந்
தினால்" எனவிலக்கியும், "மற்றைப் பரிவாரத் தார்மா வியந்தா
னுங், குற்றமல மாந்தல் குணம்" என விதித்தும் போந்தவாறறிக.

தனதுபொரு ளேகொடுக்கை தன்ம மவைமுன்ன
முனதோ வெனதோ வுரை. (௨௯)

(கிரியாபாதத்திலே சொல்லுதலானும் வாதனையென்பது பற்று
வகையாதலானும் பல மதிகமாதலானும் வேண்டுமென்கின்றது.)

காய மெனதுயிரென் கைப்பொருளு மப்பொழுதே
தோயமுட னின்பாற் றொகுத்திருக்க - நாயகனே
பூசைஜப மோமபலம் பூநீ ருடனளிக்கப்
பேசியதென் னுடோறும் பின். (௩௦)

(தாணிழல் நிற்க வென்கின்றது.)

பொருளுடல மாவியினைப் புண்ணியனுக் கீய
வருளினாய் வெண்ணெ யரசே - யருளாதனை
யேய்ந்த விரண்டினையு மீதலா லென்றனையு
மீர்தபடி யெவ்வா றிசை. (௩௧)

போக விழிவு.

(* அறிந்த விடத்தில் பழுத்தவாதனையா லென்கின்றது.)

மாலாதி வாழ்வு மருவுகன வென்றுபல
நூலா லறிந்துவினை நோக்கிவரு - காலானே
பொல்லாத விற்பம் புலையன் புரியும்தெ
னில்லா வுடம்பெடுத்து நின்று. (௩௨)

(ஞானதிட மில்லாமையானென்கின்றது.)

நயக்குவிட யந்தோறு நான்மயங்கிச் சுற்றி
வியக்கு மருளால் விழிக்கக் - † கயத்தான
மாகாதோ வம்மா லளவில்பல வித்தாகிப்
போகாதோ வெந்தாய் புகல். (௩௩)

சிநுட்டி.

(‡ ஆன்மாவுக் குடம்பு சகசமென்கின்றது.)

கன்மஞ் சடங்கண்மலங் கூடுங் கருத்தில்லை
நின்மலனுங் கூட்ட நினைந்திடான் - மன்னுயிர்க

* அறிந்தாங் சுறிந்தாங்குத் தோன்றிய பொருட்கண் அறிவு
பற்றி முதிர்ந்தலின் ஆண்டுறைத்த பழக்கத்தை நூற்பயிற்சி மாத்திரை
யானே ஒழித்தல் சாலாமையின் இங்ஙனங் கூறினார்.

† கயத்தானம் - கயம் = ஆழம், தானம் = இடம், ஆகவே ஆழிய
விடம்; என்றது ஈண்டுக் கேட்டை யெய்துதற்பொருண்மேற்றாயது.

‡ “மும்மல ரெல்லினுக்கு முளையொடு தவிடுமிப்போல்” என்
னும் வழிநூலானு முணர்க.

டானா யுடம் பெடுக்குந் தன்மையிலை யெவ்வாறு
கோனே யுடம்பெடுத்தல் கூறு. (௩௪)

(* சிருட்டி நான்கு விதமாகலா னிது வாக்கின்சிருட்டியென்கி
ன்றது.)

காரணத்திற் றேன்றுமுறை காரியங்க ளுண்டாமென்
றாரணங்க ளோது மதுவொழியப் - பூரணமே
வந்தபடி யென்மாதா வின்றிக் † கராவின்வாய்
மைந்தனும்பூம் பாவையுமீம் மண். (௩௫)

(கேவலத்திலுங் கன்மமே காரணமானபெண்ணாக வகுப்புண்ட
தென்கின்றது.)

நானும்பெண் ணின்றியா ணுடலுள் தாகாதிங்
காணும்பெண் ணின்றியுள் தாகாது - தாணுவே
மாற்றரிய கேவலத்தின் மன்னுமுயிர் கட்டுடம்பு
தோற்றுவித்த தெவ்வாறு சொல். (௩௬)

(பஞ்சமலங்களு மூன்றுதிறத்தார்க்கு மொத்திருக்கவும் கன்மமு
மாயையு மவர்களை வாதியா வென்கின்றது.)

‡ மூன்றுதிறத் தார்க்குமல மூன்றிரண்டொன் றுமொழி
யேன்றவினை மாயை யிலாதவர்க்குத்-தோன்றுவது [ந்த
துக்கசுக முற்றதுவு மற்றுந் தொழில்மூன்றுந்
தொக்க வருட்டுறையாய் சொல். (௩௭)

பூததரிசனம்.

(புஞ்சகிருத்திய விதியைப் பார்க்கத் தெரியுமென்கின்றது.)

பூதங்கள் மாறுபட்டுத் தம்மிற் பொருந்தாமை
வேதங்க ளோதியிட வேண்டுமோ-நாதனே

* மீனைப்போல் நோக்குதன் மாத்திரையானே சிருட்டிப்பதும்,
கோழிபோற் பரிசமாத்திரையானே சிருட்டிப்பதும், ஆமைபோல்
நினைத்தன் மாத்திரையானே சிருட்டிப்பதும், இஃதிவ்வாறாகு க என
வுரைத்த மாத்திரையானே சிருட்டிப்பதுமெனச் சிருட்டி நால்வகை
த்து.

† ஆளுடைய நம்பிகள் முதலாவாய்ப்பிள்ளையை யழைத்ததும்,
ஆளுடைய பிள்ளையார் என்பைப் பெண்ணுக்கினதும்.

‡ மூன்று திறத்தராவார் விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர்
என்பவராம். இவர்க்குமுறையே உணவமும், ஆணவமுமாயையும்,
ஆணவமாயை காமியமு முள்ளனவாம்.

நாட்டியபே ரன்பிலா நாயேற் குடம்பாகக்
கூட்டியதென் மெய்கண்டாய் கூறு. (௩௮)

(சொல்லப்படும் பதார்த்தங்களெல்லாங் கூடுதலானென்கின்றது.)

அன்னமெனி னாளும் வளருமைம் பூதமவை
பின்னமெனின் மாயை பிறங்கருவ - முன்னமே
யிந்திரிய மென்னின் மரத்துளுவே னிவ்வுடலம்
வந்தபடி யெந்தாய் மதி. (௩௯)

(காரணம் காரியத்தை விட்டிராதென்கின்றது.)

சத்தாதியிற் றேன்றும் பூதாதி தானென்றாய்
சத்தாதி பூதத்தே சாருமெனி-லெத்தாலே
காரணத்தைக் காரியத்தின் றன்குணமாக் கற்பித்தல்
பூரணமெய் கண்டாய் புகல். (௪௦)

(பிரமாண்டமளவும் பிருதிவிக்கு வியாத்தி யென்கின்றது.)

மண்ணும் புனலு மனல்வளி மாருதமும் [ன்று
விண்ணுமிவை யொவ்வொன்றின் மேலானால்-விண்ணி
மண்மாரி வந்தபடி வாய்மலரால் வல்வினையேன்
கண்மாரி செய்தாய் கலந்து. (௪௧)

(யாதனா சரீரமென்கின்றது.)

ஐயநெடுங் கால நிரயத் தழுந்தினால்
வெய்யவயிர் தூலவுடல் விட்டுவிடு-மெய்கண்டாய்
சூக்கவுட றுன்ப முறுமென்னிற் றேயாது
தாக்கியதங் கெவ்வுடம்பிற் றுன். (௪௨)

காலந்தீக்த.

(வித்தில், நிலனு நீருமுண்டாயினுங் காலங்கூடியவழி யல்லது
முளை தோன்றாதென்கின்றது.)

பதார்த்தவியல் பின்றிப் படைத்தழித்துக் காக்கை
யெதார்த்தமே காலமுள தென்னா - *நிதார்த்தவனே
யாலமிலாக் கண்டா வருள்வெண்ணெய் மெய்த்தேவே
காலமென்ப துண்டாகிற் காட்டு. (௪௩)

(மகாமேருவை நடுவாக்கினல்லது திக்குத்தோன்றாவென்கின்றது.)

வடக்குத்தெற் கென்னு மொருவன்றா னன்றே
குடக்கைக் கிழக்கென்று கூறுங்-கடைப்புலையே

* நிதார்த்தவன் - உண்மை யுணர்வித்தவன்.

னாவுதிசை யீதென்று நாடரிதா நன்றாக
* வேலும்வகை யெந்தா யியம்பு.

(சச)

தத்துவம்.

(† பொய் என்பது நிலையுதலில்லாப் பதார்த்தத்தை உண்மைக் கு மறுதலையையன்றென்கின்றது.)

பாரிற் கடங்கள் பலவொடுங்குங் காரணம்போற்
காரியமார் தத்துவங்கள் காரணத்தே-சேருமெனின்
மெய்கண்ட தேவனே வெண்ணெய்வரு வித்தகா
பொய்யென்ற தெத்தைப் புகல்.

(சரு)

(அசுத்தமாயா காரியம்போலச் சடமல்லவாகலானும் காலதத்து வத்தைக் கடந்தன வாகலானு நித்தமென்கின்றது.)

தாவிலா மூவர்களுந் தத்துவமா கிற்சடமாய்
‡ மேவி யழிந்திடவும் வேண்டுமே-தேவனே
சுத்த மெனிணாதந் தான்விடயந் தானழியு
நித்தமென்ப தெவ்வாறு நீ.

(சசு)

கன்மம்.

(அத்துவாவே யிவனுக் குடம்பாகையால் தோன்றினவிடத்தே கிடக்குமென்கின்றது.)

ஒன்றுபோ லொன்றிரா தத்துவா வின்னுண்மை
துன்று மலந்துரந்த சோதியே-யொன்றி
மிடைந்த விருவினையும் வேறுபடா தாறி
லடைந்தபடி யெவ்வா றருள்.

(சஎ)

* தே மாங்கனி யெனக்கொண் டிச்சீரை யலகிழன் வெண்பா வினுள் வாராவென்று விலக்கிய வஞ்சித்தளை தட்டு வெள்ளோசை சிதையுமாகலான், “சொல்லாரும் வல்லின மெல்லினமோ டிடைத் தோன்றுமொற்று நில்லாது” எனும் பழம்பாட்டின்விதி தழீஇ இடை நின்ற மவ்வொற்று நீக்கிக் கூவிளங்காய் என அலகிட்டுக்கொள்க.

† “நீரிலெழுத்து நிகழ்கனவும்” என்னுமுதனூலினும் ஆசிரியர் சிவஞானயோகிக ளிவ்வாறே கூறிப்போந்தமை காண்க.

‡ “மேவரிய வந்தழியும் வட்டமெனில்” என்னும்பாடம் பொரு ட்கேலாமையின் இவ்வாறு மாற்றப்பட்டது.

ஆறத்து வாவி * லடையும்வினை யென்றுரைத்தா
யாறத்து வாலை யருளிநாம்-கூறிட்டுச்
சோதித்த பின்னுந் தனுமுதலுந் தொல்வினையும்
பேதித்த தெவ்வாறு பேசு. (சஅ)

(கோவதை எக்கியத்தாற் போகாதென்றும் பதிநூற் பிராயச்சித்
தத்தாற் போமென்றுங் கூறுகின்றது.)

ஒன்றினு லொன்றொழியா தென்றுரைத்து மற்றந்த
வொன்றினு லொன்றழியு மென்றவுரை-பொன்றாமற்
கன்மத்தின் மன்பகுதி காட்டாய் கருணையுரு
வென்னு மெய்த்தேவே யெனக்கு. (சக)

(பிராரத்தகன்மந் தொலைதற்பொருட் டென்கின்றது.)

திருவரு ளாலொன்றுந் தீட்சையினு லொன்று
† முருவிகற்ப மைந்தினு லொன்று-மருவி
யெமையாளுந் தேவே வினைமூன்று மேகிற்
சமையாசா ரம்மெனக் கென்றான். (ரு0)

(மிருகபட்சிகளை யொழித் தொழிந்தோர் வினையை விடல்வேண்
டும்; விடுவாரை வினதொடர்ந்து புசிப்பியா தென்கின்றது.)

உள்ளதே யாகி லொருவழியா லூட்டுவிக்கு
மில்லதே யாகில்வந் தெய்தாது—நல்ல
வுறவே திருவெண்ணெ யுத்தமனே யத்தா
துறவேது சொல்லாய் துணிந்து. (ருக)

(பதிவாக்கியத்தாற் கொலையன் றென்கின்றது.)

சமிதையெறும் பீக்குப் பிராயச்சித் தத்தை
யவையடைவே செய்யென் றறைந்தா-யிமையோர்
நசிக்கவரு நஞ்சுண்ட நாதாயர் கத்திற்
பசுக்கொலையேன் சொன்னாய் பகர். (ருஉ)

* சரு - வது செய்யுளில் அலகிட்டாங் கிதையு மலகிட்டுக்கொ
ள்க.

+ 'உருவிகற்பமைந்தினால்' என்பதற்கு ஐந்தெழுத்தை மாற்றி
யுரைக்குமதனா லென்க.

(கிரியாதீட்சை பண்ணினாலொழிய ஞானமுண்டாகா தென்கின்றது.)

ஞானத்தால் வீடென்று நாட்டியபி னன்முத்தி
யீனமிலாத் தீட்சையா லென்பதுவென்-மோன
மொழியா யொழியாவென் முன்னைவினை மாய்த்த
விழியாய்மெய் கண்டாய் விளம்பு. (௫௩)

(* சமாதியுடையவர்கள் கருத்திசைந்தாலு நிறுத்தினால் நிற்கு
மென்கின்றது.)

யாதொன் றிசையி லிறையருளி னுலசைவென்
றோதுகின்ற வேதத்தி னுண்மைக்குப்-போதுமோ
முத்த ருடற்கமைத்த முன்னைவினை தானிருக்க
சித்தமொருக் கென்றிறை செப்பல். (௫௪)

(கன்மத்துக்கீடான போகத்தைப் புசிப்பானென்கின்றது.)

ஏயுங் கரும மிதமகித மென்றிரண்டாய்
மாயையொரு நாலாக மன்னியிடுங்-காயமுத
றொல்லை யிருவினையோ போகமோ துய்த்தலுயி
ரெல்லையின்மெய் கண்டா யியம்பு. (௫௫)

(முகமும் உரையும் வேறுபடாதபோது ஸ்திரீபுருடர்கள் தம்மின்
மயங்கியும், அதுவன்றி, அவனவனாகிரம மயங்கியும் பட்சமிருகம்
போலப் பாவமொழியப் புண்ணிய மேராதென்கின்றது.)

புகவுரைகள் வேற்றிமைக்க முன்னைவினை யேது
தகும்வினைக ளேதெத் தனையும் - புகல்கின்ற
பெண்ணு ணிருதிறத்தார்க் குண்டாடும் பெண்ணேகுழ்
வெண்ணெய்மெய் கண்டாய் விளம்பு. (௫௬)

(ஊழளவிலே நிறுத்துமென்கின்றது.)

வாகட தந்திரத்துக் கன்மயோ கத்துவழி
நேர்பட நின்றவர்க்கு நீட்டிக்கு - மாகங்

* இதனால், ஆன்மாவுக்கே யுரிய வறிவுளதென்பதும் அவ்வறி
வால் முயலுங்கருமம் வீண் போமாதில்லை யென்பதும் தெரிக்கப்பட்
டது. ஆசிரியர் பெருநாவலரும் “முயற்சி தன் மெய்வருத்தக் கூவி
தரும்” என்றது உ முணர்ந்து கடைப்பிடிக்க.

கருமத் தளவென்று கற்பித்த லென்றோ
பெருநூலிற் சொன்னவா பேசு. (௫௭)

மாயை.

(மாயையொழியவுஞ் சத்தாதியும் பிரகிருதியும் கலையுமாக உபா
தானத்திரய முண்டென்கின்றது.)

அருவாகு மாயை யுருவாகி * னந்து
முருவாகுங் காரியமுண் டாகைக் - கொருகா
ரணம்வேண்டு மாகையாற் காரண னேகா
ரணமீது காணென் றிசை. (௫௮)

(அவர்கடேகமடங்கலுங் கற்பூரதீபம்போலு மென்கின்றது.)

அந்தமுறுங் காரியங்கள் காரணத்தி லேயன்றி
நந்தலுறு தென்னும ஞானசம் - பந்தன்
நிருமணத்திற் சென்றவர்க டேசிகளே தெய்வப்
பெருமணத்திற் புக்கதுவென் பேசு. (௫௯)

(இரண்டும் பசுவின்கொம்புபோலப் புராதனமென்கின்றது.)

காயந் தனையின்றிக் கன்மமுள வாகாது
மாயைவினை யின்றியுடல் வாராதிங் - காயுமறி
வெந்தையே வெண்ணெ யிறைவனே மற்றிவற்றின்
முந்தியதிங் கேதோ மொழி. (௬௦)

ஆணவமலம்.

(அருளுமலமுஞ் சுடரு மிருளும்போலல்ல; அங்ஙன மாணவ
மில்லையாயிற் சென்னமுண்டாகா தென்கின்றது.)

சுடரா விருடேடச் சொல்லார்க ளெந்தாய்
சுடரா விருடேடச் சொன்னாய் - சுடர்கின்ற
ஞானத்தா லாணவத்தை நாடரிது நாடுவதென்
ஞானத்தா லாணவத்தை நான். (௬௧)

* நந்தும் - கெடும்; 'என்றழியும்' எனும்பாடந் தனே சிதைய
நிற்றலின் 'நந்தும்' என மாற்றினும்.

* (தண்ணீர் தீயின் சையோகத்தானே வெம்மைபெற்றுழியுந் தண்மை யழியாததுபோ லென்கின்றது.)

மூலமல மென்று மழியா முதலாமென்
றூல நிழற்கடவு ளன்றறைய - ஞாலத்தி
னாதித்தன் சன்னதியி லந்தகா ரம்போல
வோதிற்றென் மெய்கண்டா யுற்று.

(சூஉ)

தீரோதானம்.

(மாதாவானவள் கண்ணை மறையாதபோது பிள்ளை மருந்தருந்தா தென்கின்றது.)

† பஞ்சசத்தி தன்னிற் பானருளைப் பண்டிதர்கள்
சிந்திப் பரிய செழுஞ்சுடரை - யெஞ்சா
வலகி லுயிர்க்குணர்வை யானந்த வாழ்வை
மலமென்ப தெவ்வாறு மன்.

(சூந)

* தண்ணீர்க்குக் குணம் தட்பம். இது தண்ணீர் தோன்றுங்கா லத்துத் தானு முடன்றோன்றி யஃதழியுங்காற் றானு மழிவெய்தும். எனவே ஒருபொருட் பண்பென்பது அப்பொரு டோன்றுங்காலத்து டன்றோன்றி யஃதழியுங்காற் றானு மழிவதாம். இது நச்சினார்க்கினிய முதலியவற்றானு முணர்க. இவ்வாறன்றி யொருபொருட்க ணிடைத் தோன்றுவனவெல்லாம் அதன்கண் நிலையுதலின்றி யழிதன்மாலைய வாம். தீயின் சையோகத்தைப்பெற்ற நீரின்கட்டண்மை காணப்படுத லின்றி வெம்மை காணப்படுதலும், ஆறவைத்த வெந்நீரின் கணுள்ள வெம்மை யழிவெய்தித் தண்மை தோன்றுதலுங் காணலுறுவார்க்கு இடைத்தோன்றிய வெம்மை, நீரின் குணமாகாது தீயின் சையோகத் தால் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியாமென்பதூஉம், அவ்வெம்மை தோன்றிய வழி நீரின் குணமாகியதண்மைபுலப்படாது கரந்துநின்றதென்பதூஉம் இனிது போதரவே “தீயின் சையோகத்தானே வெம்மைபெற் றுழியுந் தண்மை யழியாதது” என்று கூறினார். வெந்நீரின் கட் டட் பம் அழிந்துறுமென்பார்க்கு நீரிற் பண்பாகிய தண்மை யழிந்தழி நீருமழியுமென்பது மரபாதலானும், அவ்வாறு வெந்நீர்க் கண்ணழிவு காணாதலின்மையானும், ஆறியவெந்நீர்க்கட் டட்பமறித்தும் புலப் படுதலானும், ஒருபொருட் கண்ணதாகிய தண்மை யழிவெய்தி மறித் துந் தோன்றுத லியாண்டு மின்மையானும் அது சாலாமை யறிக.

† பஞ்சசத்தி, சிந்திப்பு - மெல்லினைவெதுகை.

சத்திநிபாதம்.

(அரசாக்கினை யெல்லார்க்கு மொத்திருக்கையிலேயுங் கோபப் பிரியங்க ளுண்டானபோது விசேடித்து இராசாக்கினை யுண்டாமென்கின்றது.)

அருளையொழிந் தொன்று மறியா துயிர்க
ளருளைப் பொருட்குமதிட் டான - மருளேநின் [வே
றெச்செயலுஞ் செய்ய வெழில்வெண்ணெய் மெய்த்தே
சத்தினி பாதமெனக் கென்றான். (சுசு)

(பரமாசாரிய ரெழுந்தருளியதுதானே விளையொப்பென்கின்றது.)

முற்பிற்பா டின்றி முளையா திருவிளையு
* மற்பமணர் கூனிலே யானயர - நற்செவியி
னின் பத்துன் பங்க ளிரண்டுமொரு காலத்தே
முன்புற்ற தெந்தாய் மொழி. (சுரு)

(பரமாசத்தி பதியாதபடியினாலே மோட்சத்திலே விருப் பதிக முண்டாயிற் றில்லையென்கின்றது.)

சத்தினிபா தந்தான் சகலமு மொத்திருக்க
முத்திவிருப் பெய்தா முறைமைதா - நெத்தாலே
வெண்ணெய்ப் பதிமகிழு மெய்கண்ட தேவேதண்
பெண்ணைக் கதிபதியே பேசு. (சுசு)

(பதார்த்த மெல்லாவற்றிற்கும் பக்குவம் வேண்டுமென்கின்றது.)

பருவத்தை நாடியதேன் பாசஞ் சடங்க
ளருளுமரு ளோரியல்பே யாகுந் - தெருளாத
மக்க ளுயிர்க்கிளமை மூப்பில்லை மெய்கண்டாய்
பக்குவமே துக்குப் பகர். (சுஎ)

(முற்பிற்பா டில்லையென்கின்றது.)

தன்னைநிக ரில்லாச் சத்தினிபா தந்தானே
மன்னுமல பாகமோ மாந்தர்க்கு - முன்னமே

* அற்பஅமணர் கூனில் ஏயான் அயர என்று பிரித்து இழிந்த அமணர்தங் கோட்டமுடைய கூற்றைத்தழீஇனானகிய கூன்பாண் டியன் சோர்வெய்தவெனப் பொருள் கொள்க; கூன் ஈண்டு இரு பொருட்டு சொற்கோட்டம், உடற்கோட்டமென.

யுண்டான தேதென் றுரையா யெனையடிமை
கொண்டாய்மெய் கண்டாய் குறித்து. (கூஅ)

(விரைவி லோடுவோனுக்குக் * கவர்த்த வழி யெதிர்ப்பட்டாற்
றிகைப்பு வருமாறுபோல இருவினையொத்த வெல்லையின் ஞானதாக
முண்டாமென்கின்றது.)

எண்ணொப்பா லொப்போ வியற்றியநா ளொப்போதா
னுண்ணுமரு ணீர்மையினு லொப்பாமோ-திண்ணமுற
வத்துவா வாறி லடைந்தவினை யும்முயிரு
மொத்தபடி மெய்த்தேவே யோது. (கூக)

அவந்தை.

(இதமகிதம் புசிப்புற்ற படியாலென்கின்றது.)

நிலாவு சகலத்தி னின்றபூ தாதி
கலாதி சிவாதி கழித்துக் - குலாவிய நூல்
வாட்டிய சாக்கிரத்தில் வாயுவச னாதிகளைக்
கூட்டியதென் மெய்த்தேவே கூறு. (எ0)

(சொற்பனத்தினாலு முண்டா முறைமை யுண்டாமென்கின்றது.)

சாக்கிரத்தி லுள்ள கருவிகளுந் தானில்லைத்
தூக்கரிய சொப்பனத்திற் றுக்கசுகந் - தாக்குஞ்
சகலவத்தை போலவதிற் றுக்கியதங் கேதோ
விகலறமெய்த் தேவே யியம்பு. (எக)

(பிராணவாயு உடலுக்குக் காவலென்கின்றது.)

தத்துவங்கள் சற்றுஞ் சலியா வதீதத்தே
யொத்தரிய வான்மா வொடுங்கிடவும் - பெத்த

* ஒருநெறியிற் பிரியும் பலநெறி. கவர்த்தநெறி யெதிர்ப்பட்
ழித் தான்சேற்றற்குரிய நெறிக்கண் மிக்கவாராய்ச்சி யுண்டாதல்
போலப் பெருவேட்டையுடன் ஞானநில முதிர்ச்சி யெய்துதற்கு
ஆராயுமெனக் கவர்வழித் திகைப்பு ஞானதாகத்திற் குவமையடி மென்
றறிக. இச்செய்யுளில், ஞானதாக முண்டாம்பொழுதே யிருவினை
யொப்பை யறிதற்குக் குறியாமன்றி எண்ணாலும், நாளாலும் பிறவற்
றாலு மன்றென வற்புறுத்திய வாரும்.

* சகலத்திற் போலப் பிராணன் சலித்து
மிகவழங்கன் மெய்த்தே விளம்பு. (எஉ)

† (சொற்பனத்தினின்று சுழுத்தியிற் போகலானும், சொற்பனத்தினின்று சாக்கிரத்தில் வருதலானு மென்கின்றது.)

கண்ட கனவை மறந்துமற வாதுகண்டு
கண்டபடி யேயுரைக்கக் காரணமேன் - கொண்டலணி
தேமாம் பொழில்வெண்ணெய்த் தேசிகா நேசியா
யாமா றடியேற் கருள். (எங)

‡ (சுத்த தத்துவத்தைக் கொண்டறிவ னென்கின்றது.)

அவத்தை யடையுங்கா லவையறிய லாகா
வவத்தையறி யின்புலங்க ளாவ - தவத்தையையின்
போதமுட் னின்றறிவ னென்னிற் பொருத்தியதற்
கேதிடமெய்த் தேவே யியம்பு. (எச)

(ஆன்மா வனாதியே கிஞ்சிஞ்ஞனாகையா லான்மபோத நித்திய மென்கின்றது.)

அறியு மிடஞ்சகல மாகுமனம் பற்றி
யறியா விடங்கே வலமா - மறியு
மறிவழியி னைய மறிவரிதா மத்தா
§ வறியும்வகை யெவ்வா றருள். (எரு)

* ‘சகலவத்தைப்போல’ எனும் பாடம் பொருட் கியைந்திலது.

† கண்ட கனவை மறத்தற்குச் சொற்பனத்தினின்று சுழுத்தியிற் போதலும், மறவாது கண்டு கண்டபடியே யுரைத்தற்குச் சொற்பனத்தினின்று சாக்கிரத்தில் வருதலு மேதுவாகக் கொள்க. எனவே, ஒடுங்கு முறைக்கட் கண்டகனா மறந்துந் தோன்றுமுறைக்கட் கண்டது புலப்பட்டு நிற்குமென்பது பெற்றும். இறங்கும்போதும் ஏறும் போதுங் கனவுத லுண்டென்பது முதனூலில் ஆசிரியர் சிவஞான யோகிக ளுரைத்தருளியவாற்றானுங் காண்க.

‡ “ஐந்து சாக்கிரத்தின்” என்னும் வழிநூற் சூத்திரயாப்பிற்கு ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகள் கூறிய உரையானும், அவத்தையிற் சுத்த தத்துவத்தைக்கொண் டறியுமாறு காண்க.

§ தளேகொள்ளு முறை மேலுரைத்தாம்.

ஆன்மதரிசனம்.

(மனமயங்குகையால் * சடப்பிரமாணங் கொண்டறிய வேண்டுமென்கின்றது.)

என்னை யறிய விரண்டா யிடுவனரன்
தன்னையறி யேனேற் சடமாவன் - முன்னானே
யெவ்வாறுங் காண்கைக் கரிதே விலதாவ
னெவ்வாறு காண்பே னெனை. (எசு)

† (வாரிநீரில் இலவணம்போ லென்கின்றது.)

உனக்கு மெனக்கு முள்தாசு முண்மை
யெனக்கு முனக்கும்வே றில்லை—யெனைத்து
முனைமறைப்ப தின்றி யொழியாமற் பாச
மெனைமறைத்தன் மெய்கண்டா யென். (எஎ)

‡ (பதியினுடைய வியாத்தியும் பாசத்தினுடைய வேகதேசமுமில்லாமையே யுயிருண்மை யென்கின்றது)

பூரணமே யாகிலுயிர் போக்குவரத் தில்லையா
மோரிடத்தே யாகிலசத் தாயொழி-மோரிரண்டு
மோதுமுயிர்க் குள்ளதே லோரிரண்டு மில்லையா
மீதுயிரி னுண்மையெந்தா யென். (எஅ)

* சடப்பிரமாணமாவது - தருக்கநூலிற் கூறிய பிரமாணங்கள் மூன்றும், ஆறும், பத்தும், பிறவும்.

† வாரிநீரில் உப்பு இடையிற் றேன்றாது தொன்றுதொட்டுக் கூடியிருத்தல்போல ஆன்மாவிற் பாசமும் அனாதிசையோகமுடைய தாமென்றபடி.

‡ என்றது, பதியைப்போற் சமநிறைவுடையதாகாது பிராயிகம் பாசத்தோடியைந் திருத்தலே யுயிருண்மையாம்; “அசித்தருவியாபகம்போல்” என்னும் வழிநூலினும் ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகளுரைத்தவாற்றா னுணர்க். அதுவதுவாய் வசிப்புண்ணும் வியாபகமுடையது ஆன்மா வென்றபடியாம்.

*(சடம், பாவமொழிய எரியின்றன்மைக் கொக்குமென்கின்றது.)

யானை யெறும்பினுறு மத்தனை யான்மாவு
மீனமி லிந்தனவேற் றக்குறைவே-மானுமெரி
தன்னுண்மை யென்னிற் சடமா மருட்டுறையா
யென்னுண்மை யெந்தா யியம்பு. (எக)

(அத்துவசோதனையில் தானமொழிய நின்றது நிலையற்ற ஞான
மென்கின்றது.)

அன்னை யுதரத் தறிவிங் கவதரித்துப்
பின்னை யிழந்து பெரியோரா-னன்னுலை
யோதியுங் கேட்டு முணர்வு பெறற்கருமைக்
கேதுவினை யெந்தா யியம்பு. (அ௦)

(அருட் டரிசனமாணார்க் கொழியக் காலமு நீட்டிப்பும் வருத்த
முந் தோன்ற வுென்கின்றது.)

எண்ணி லுயிர்க்குமல மேற்றக் குறைவில்லை
யெண்ணிலுயிர் வீட்டின்ப மெய்தியிட-வெண்ணிலுயி
ரெண்ணிறந்த கால மிறந்து பிறந்தினைக்கப்
பண்ணியதெ னெந்தாய் பகர். (அக)

† (ஆன்மா, சன்னமிறந்த தென்கின்றது.)

முத்தன் பிறவான் முதல்வனான் மாவாகான்
பெத்த வணுவி லணுப்பிறவாக்-†குத்திரம்போ
வில்லாத துண்டாகா வென்றுங் கிருத்தியங்க
டொல்லோர் நடத்தியதென் சொல். (அ௨)

(பதிபசுபாச மூன்றுக்கு மந்தமிலை யென்கின்றது.)

ஒருகத்துக் கோருயிர்வீ டெற்றுமுயிர் நித்தமெனிற்
சீரைந் தொழிலுஞ் சிதையவரும்-பாரி
லலையாத மெய்கண்ட தேவனே யான்மாத்
தொலையாத தெப்படியோ சொல். (அ௩)

* பாராரையின் மிக்கதியுஞ் சிறுகொம்பிற் குறைந்த தீயும் பற்றி
யுண்ணல்போலப் பரியவுடற்கண் மிக்கபாவமுஞ் சிறிய வுடற்கண்
அதனிற் குறைந்தபாவமு துகர்ச்சிக்கு வருமாதலாற் பாவமொழி
தன் மாத்திரைக்கு ஈண்டெரியை யொப்பித்தபடியாம். பாவத்திற்கு
வமை யீண்டெரியென்றறிக.

† ஆன்மா பிறப்பில்லாதது என்றதாம்.

‡ குத்திரம்—பொய்.

கர்த்திருபாவநிலை.

(சகலதேவர்களுஞ் சிவன் வயத்தராகலானும் அவன் நினைத்த வண்ணமுடியு மாகலானு மென்கின்றது.)

ஓரம்பே கல்விற்கை யுற்றதுவு மெய்ஞ்ஞான
வீரன் *கையெரியால் வெந்ததுவுங்-காரவுண
ரெல்லாரும் வேவவெரி மூவ ருயர்ந்ததுவுஞ்
சொல்லாய்மெய் கண்டாய் துணிந்து. (அச)

(ஆயுதரூபங்களாயிருக்கச் செய்தே தியானம் பண்ணுவதிற் புண்ணியமுண்டா மென்கின்றது.)

நகையி லுதையி னகத்தி னயனத்திற்
பகைதணிக்க வல்ல பரனே-தொகையின்
மழுமுதலா மாயுதங்கண் மன்னுயிர்கள் போலக்
கெழுமுவதென் னுங்கரத்திற் கே. (அரு)

(விசுவநிமித்தமாகச் செய்ததொழியக் கடவுளுக்கு விடயமில்லை யென்கின்றது.)

† பெண்பா லுவந்த பெரும்பித்த னயிருக்கக்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுளே-மண்பா
லொருங்கே விரையத் துறந்தார்த முள்ளப்
பெரும்பயன் யென்பதுவென் பேசு. (அக)

(கடவுள் போகியல்ல வென்கின்றது.)

சிந்தா மணிசங்கு தேனுவுந் தாமரையு
க்ம்மந்தருவு முன்னதே யாயிருக்க-‡வெந்தோதான்
‡ கச்சவிட முண்டிருண்ட கண்டா கடைதோறும்
பிச்சையிரந் துண்டதுவென் பேசு. (அஎ)

(வருணச்சிரமமல்லாத சுவேச்சாவொழுக்க மென்கின்றது.)

இழிந்தோர்கள் கூத்தாட வேதுவா யெங்கு
மொழிந்தோர்க ணோக்கி யுவப்பாகத்-தொழுந்தேவர்

* கை என்பதி லைகாரங் குறின் மாத்திரைத்து; என்னை? “ஐகார னைவேலோருங் குறிலியல்” என்பதோத்தாகலான்.

† கடவுள் பெண்பாலுவந்த பித்தனயிருக்கத் துறந்தார்த முள்ளப் பெரும்பயன் என்பதுவென்றே எனப்பிரித்துக் கூட்டுக.

‡ எந்தோ (திசைச்சொல்) என்றோ,

§ கச்சம் = இருள்; கச்சளம் என்பதன்று தொர்க்கது.

பேய்ப்பாடல் கேட்டுப் பெரியோய் பிணக்காட்டிற்
கூத்தாட லென்றே குறித்து. (அஅ)

(இதுவுங் கடவுள் போகியல்ல வாதலானும் இடபந் தன்சொருப
மாதலானும் அதனையே முன்னிட்டுக் கொண்டதென்கின்றது.)

அந்தரத்தே வந்துலவு மாதித்த ருக்கமர
ரிந்திரர்க்குஞ் சோமற்கும் யாவர்க்கு-மெந்தை
கடகரியுந் தேரும் பரிமாவுங் கற்பித்
திடபமுவந் தேறியவா நென். (அக)

(சமுத்திரத்திற்குச் சுழியு நீரோட்டமு முண்டாயினற்போல
வென்கின்றது.)

நிற்கவிடம் போதாது நின்னுடைய பூரணத்துக்
கொற்கமிலா வீசா லுமைக்காணப்-பொற்பொதுவி
லாடியதென் னாதா யலம்வந்த தேன்கடுகி
யோடியதென் பன்றியின்பி னுற்று. (கஃ)

உண்மைநிலை.

* (ஒதியுணர்ந்தார்க்கொழியத் தத்துவமசி, துவைதம் என்னுஞ்
சொற்களைப் பிறர்க்குரைத்த லாகாதென்கின்றது.)

திருவாத லுரார்க்குச் செப்பரிய முத்தி
யொருவா சகத்தி லுணர்த்திக் - குருவாகித்
தேவர் மறையுஞ் சிவாகமமு மற்றுமுள்ள
+ மூவாறுஞ் சொன்னதுவென். பேசு. (கக)

* கீழுள்ளன ஒதி யுணர்ந்தார்க்கே மேலுள்ளன வுணர்த்தற்பால
வென்னு மரபு: “ஆற்றி யந்தணர்க் கருமறை பல பகர்ந்தும்” எனுங்
கலித்தொகைச் செய்யுளானும் அதன் நச்சினார்க்கினிய ருரையானு
முணர்க.

+ பதினெண்புராணம்; உபலக்கணத்தான் ஏனையவுந் தழீஇக்
கொள்ளப்படும்.

(சுத்த தத்துவங்களும் பிரம விட்டுணுக்களுடைய ஆன்ம சைதன்யமு மொக்கு மென்கின்றது.)

முத்தொழிற்கு மும்மூர்த் திகளா யினையென்று
மத்தி * யிடத்திற்றுயின் றுரணனு - மொத்தறியாப்
பண்பொடு நின்றனை + யென்றுமா ரூய்ப்பதிகஞ்
சுண்பையிறை சாற்றியதென் றுன். (கூஉ)

(ஆன்மா முப்பத்தாறு தத்துவத்தின் வேராயினும் அவற்றின் கட்டாளுன்றானாற்போ லென்கின்றது.)

பார்பத மண்டங்க ளாகிப் படர்ந்தாயென்
றார்வமுடன் வாதவூ ரர்னருள - வோதுவாய்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேராகை
யண்ணு யுனதருளே யால். (கூங)

(தம்மின் மெலியார்க்கு இம்மூன்று தொழிலுஞ் செய்கவென்கின்றது.)

படைப்புந் திதிப்பும் பரவினமற் றெல்லாந்
துடைப்பு முனவே தொழிலாங் - கடைப்புலையேற்
கெல்லா வுயிரை யிரட்சிக்க வும்மவற்றைக்
கொல்லாமை யுங்கூறல் கூறு. (கூச)

(ஔசமயத்தார்க்குக் கிரமத்திலே முத்தியொழிய எடுத்த தேகத்தானே சாயுச்சியமில்லை யென்கின்றது.)

ஆறுசம யத்தவர்க்கு மாரருணீ செய்வையெனக்
கூறுகின்ற வேதமொழி குன்றாதோ - மாறிலாச்
சித்தாந்தத் தன்றிச் சிவகதிமற் றில்லையென
வத்தா லெனநிறுத்த லால். (கூரு)

(இரண்டல்ல வென்கின்றது.)

ஒத்தொன்றை யொன்றொன் றுரைத்தற் சிறப்புறப்
பெத்தத்துக் கத்துவிதப் பேறில்லை - யத்தனே

* ஈண்டுத்தனாகோடு முறை மேலுரைத்தாங் கடைப்பிடிக்க.

† 'யென்று மாறுபட' எனும் பர்டர் தனே சிதையநிற்கும்.

யற்பி னருமறைக ளத்துவித மென்றறையுஞ்
சொற்குப் பொருளேது சொல்.

(கூக)

(நூல் சொன்னபடியே செய்தலிறை செயல், அது செய்யாது
தவிர்தல் இறைசெயலன் றென்கின்றது.)

எல்லாச் செயலு மிறைசெயலே யென்பதுவு
மெல்லாச் செயலு மிறைசெயலாய்ச் - சொல்லாத
தெப்படியே யென்னு மெனதையந் தீரவினி
யிப்படியே யென்னு யிறை.

(கூஎ)

(பசுக்கரணமாறிச் சிவக்கரணமாய் நின்றறிக வென்கின்றது.)

* ஞான மொடுஞ்ஞய ஞாதுருவு மாய்நீரி
லீனமாய் ஞேய மிறந்துவிடு - மான்மாவை
யின்றி யுணருமவற் + கியாது மறிவரிதா
நின்றறிய வெந்தாய் நிகழ்த்து.

(கூஅ)

(சேவன் முத்தருக்கொழிய வுணரு முறைமை தெரியாவென்கின்
றது.)

பாச மடுத்தாற் றெரியா பதியுண்மை
யீச னடுத்திடினு மிவ்வியல்பே - பாசத்தி
னுண்மைபதி யுண்மை யுணரும் வகையுணர்த்தாய்
வெண்ணெய்மெய் கண்டாய் விரைந்து.

(கூக)

(‡ ஞாயிற்றின் முன்னிலையிற் கண்படல நீங்குவ தெழியப் பிர
காசம் வந்துகூடுவ தில்லையென்கின்றது.)

சென்றணையி லேகதே சந்தான் சிவமாகு
மென்றுநிறை வென்னி லிறையடியைக் - குன்றாமற்

* ஞானம் - அறிவு; ஞேயம் - அறியப்படுபொருள்; ஞாதுரு - அறி
கிறவன்.

† தலோ சிதைய நின்றலின் ஈண்டுக் குற்றிய லிகரம் அலகு பெ
ருது; என்னை? “சீருந் தளையுஞ் சிதையிற் சிறிய இஉ அளபோ,
டாருமறிவ ரலகுபெழுமை” என்பதோத்தாகலான். ஈண்டுப் புளி
மாவென அலகிடாது, தேமாவென அலகிடுக.

‡ ஞாயிற்றின் முற்படல மூடிய கண்ணுவமை கூறியது, ஞா
யிறு சுடர்விரிந் தொளிரும் விடாபகத்தின்கட் படல மூடியகண்ணி

கூடவெனுஞ் சொல்லில்லை யாகுங் குருபரனே

நாடியுன துண்மை நவில்.

(க00)

(சுவேச்சையாலே வேண்டிய திருமேனி கொள்வ னென்கின்றது.)

ஒரிருபத் தஞ்சாக வுள்ள வடிவதனை

யாரியர்க ளெல்லா மறுதியிடப் - பாரதனில்

வேதியனாய் வேடனாய் மேனி பலகொண்டு

போதுவதெ னெந்தாய் புகல்.

(க0க)

(அடியார்க்காகச் சைவாசாரங் கற்பித்த தொழிய அவனுக்கில்லை யென்கின்றது.)

சைவ நெறியே தலைமையாய்ச் சாற்றியபின்

னையனே நீநா ரணனங்கந் - துய்யபொடி

யென்புதலை மாலை மயிர்க்கயிறு கட்டங்க

முன்பணிந்த தென்னோ மொழி.

(க0௨)

(* அரிபிரமரை யதிட் டித்துச் சிருட்டி திதி நடத்தினற்போல வென்கின்றது.)

ஆசா ரியமுர்த்த மாகிச் சகலர்க்கு

மீச னெழுந்தருள்வா னென் னுமறை - பேசியதென்

ருந்தும் பொருள்களைக் காணவாறுபோலச் சிவப்பிரகாசத்தி லாணவ மூடிய ஆன்மா சிவத்தையு மலத்தையு மறியாமைக்கும், அங்ஙனமா யினுஞ் சிவவியாபகத்தி லொன்றி யிருத்தற்கும், படல நீங்கிய கண் உடனே பொருள்களைக் காண்டல்போல ஆணவ நீங்கிய ஆன்மாவும் சிவத்தைச் சென்றணைந் தேகதேசஞ் சிவமாகாமலுங் கூடாமலு மிருந்தாங் கிருந்து பேரின்பந் துய்த்தற்கும் இயைபுடைமை பற்றியேயா மென்க.

* அதிட்டான மாத்திரையானே சிருட்டியாதி தொழில்களை நடப்பிக்குமாறுபோல வீடுபேற்றை யவாவும் பக்குவான்மாவுக்கு நல் லாசிரியர் முகமாக நின்று விளக்குவிக்கும் எம்மிறை யென்றவாரும். அல்லதூஉம், திருவாதவூரடிகட்கு வெளிப்பட்டு வந்தவாறுபோலத் தன்னருளே திருமேனியாகக் கொண்டுவரு மாகலானது பற்றி யீண் டெய்து மிழுக்கில்லையென இறுப்பினுமாம். இங்ஙனமன்றி, மாயாவுரு வினைப் பொருந்தினன்றே யிழுக்காவது? அங்ஙன மெம்மிறை போது மென்ப தெமக்குடம்டாடன்றாகலா னஃதிழுக்காமாறியாண்டைய தெனினுமாம்.

மாயா வொருவனவன் மாயையுரு வாகிவரி
லேயானே நாச மினி.

(க௦௩)

(கேட்டார்ச்சுச் சர்வசந்தேகங்களுந் தீருகையா விருந்ததென்
கின்றது.)

கேட்டா ரபக்குவமோ கேட்டபொருள் சொல்லுதற்கு
மாட்டாம லோவாக்கில் வாராதோ - நாட்டரிய
ஞான மடந்தையுட * னால்வருங் கேட்டுய்ய
மோனமுட னீயிருத்தன் முன்.

(க௦௪)

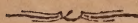
(+ உயிர்கட் குடவெடுத்தபின்பு பெயருண்டாதல்போ வென்
கின்றது.)

ஒன்றுபதி யொன்று பசுவென் றருண்மாயை
யொன்றென்று மொன்றாகு மென்றுரைத்தா - யன்றெ
னுயிரொன்று யென்கை யதுந்தீரச் சொல்லா
யருளின்ற மாணபடி நீ.

(க௦௫)

ச்தமணிக்கோவை முற்றும்.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேசிகன் நிருவடிவாழ்க.

* நால்வர் - ஸநகாதிகள்.

† உயிர்கள் பலவென்பது பிறப்பெய்திய பின்னரே யறிதல்
போல, உயிர் ஒன்றென்பதுஉம் பிறப்பெய்தாமைக்கு முன் என்ற
படியாம். அல்லதுஉம், சாதி யொருமையா னங்ஙனங்கூறிற்றெனினு
மாம். அன்றி, உயிர்களெல்லா மோரிலக்கணத்தவாதலான், இலக்
கண வேறுபாடிவழி யவற்றையொன்றென்றது இழுக்கின்றென
விடுக்கினுமாம். இலக்கண வேறுபாடிவல்லாப் பல பொருளையு மொன்
றென வுரைத்தல் சாலுமென்பது ஆசிரியர் சிவஞான சுவாமிகள் முத
னூலி லுரைத்தருளிய வாற்றினு மறிந்து கொள்க.

உ
சிவமயம்.

த னி ய ன்.

பன்னுசதமணிக்கோவைபடித்ததனுட்பொருளுணர்ந்தோர்
சொன்னசிவாகமமுழுதுந்துகள்றநன்குணர்ந்தவரா
மன்னதபோதனர்சிவனையடைந்தசிவநிட்டையரென்
றுன்னுமதென்வியப்போமெய்யுறுதிமொழியாமன்றே.

நீநச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞானஸம்பந்தபரமாத்மநேகம்.

சித்தாந்தஞானபோதம்.

ஞானசாகரவெண்பா.

இது

“வைதிக சைவசித்தாந்த சண்டமாநுதம்”

ஸ்ரீலக்ஷ்மி

சோமசுந்தரநாயகரவர்களது

மாணவகரும்,

சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலீஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதரும்

ஆகிய

நாகபட்டினம்

வேதாசலம்பிள்ளையவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

மதராஸ் ரிப்பன் பிரிஸ்ல்

வெளியிடப்பட்டது.

1898.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞானஸம்பந்தகுருப்போநமஃ.

சித்தாந்தஞானபோதம்.

ஞானசாகரவெண்பா.

நேரிசைவெண்பா.

ஆதியா யந்தமா யப்பாலைக் கப்பாலாஞ்
சோதியாய் ஞானச் சுடராகிக் - கோதிலருட்
பண்பிலெனை யாண்ட பாஞ்சோதி மாமுனிபொற்
றண்பதுமத் தாளே சரண்.

(க)

பெத்தநிலை நின்று பிறந்திறந்து செல்லாமன்
முத்தநிலை கூடு முறைமையான் - மெய்த்தவர்கள்
கண்டநெறி சொல்லக் கவலையறக் கேண்மலங்கள்
விண்டகலு மாணா விரைந்து.

(உ)

நன்னெறிசேர் மெய்ப்பொருளை நான்மறைக ளாகமங்கள்
சொன்னபரப் பெல்லாஞ் சுருக்கியே - முன்னுரைத்த
பன்னூலுஞ் சொல்லப் படுவதொரு பொருளை
யின்னூலிற் சொல்லக்கே ளின்று.

(ஈ)

மன்னகர் மன்றுமனை வாவிசு பங்கழனி
யென்னதென நின்றவர்க ளெல்லையில - நின்னமது
சொல்லவரு வாருந் தொலைவரிய ரென்றறிந்து
நில்லதனின் வேறுகி நீ.

(ச)

பல்லுயிர்க ளெல்லாம் படைத்தளித்து நின்றவரு
மல்லலற விண்ணொடுமண் ணாண்டவருஞ் - சொல்லியிடி
லெத்தனைபேர் மேல்வருவ தெத்தனைபே ரிந்தநிலை
யத்தனையோ வென்றே யறி.

(ரு)

உண்டுடுத்துப் பூசிமுடித் தொண்டொடியோ டின்பநலங்
கண்டடுத்துப் பூவணைமேற் கண்வளர்ந்து - கொண்டுலவுங்
காயமெரி யூட்டுவதுங் கண்டிருந்திவ் வாழ்வுதனை
நேயமுறும் வாறேது நீ. (சு)

* ஏற்கும் புவியிடத்தி லிந்திரஞா லங்கனவு
நீர்க்குமிழி பேய்த்தேர் நினைப்புமறப் - பார்க்குமிது
போலநிலை நில்லாத பொய்வாழ்வை மெய்வாழ்வென்
றேலவே நின்றவா றென். (எ)

பொய்யருடல் வாழ்வுதனைப் போற்றியத னுலடுத்த
† திய்யவினை யானாகிற் சென்றடைவர் - மெய்யருடற்
றுன்பவடி வெல்லாந் துடைத்திறைவன் சேவடிக்கீ
ழின்பவடி வாவ ரிசைந்து. (அ)

‡ ஒழிந்தபிறப் பெல்லா முடனாகி வேறாய்க்
கழிந்தவர்க ளெல்லையிலர் சுண்டாய் - மொழிந்துலகிற்
றந்தைதாய் தம்பி தமையன் புதல்வனென
வந்தவா றுள்ள வழக்கு. (க)

ஈனமறத் தாந்தாமுன் னெய்திவருங் கன்மபலந்
தானருந்தக் காயந் தரிக்கவே - யூனிவிடந்
தந்ததுவு முன்னிடத்திற் றங்கியது முன்னொடுபின்
வந்ததுவு மென்றே மதி. (கௌ)

* ஈண்டிலகத்திற் குவமிக்கப்பட்ட இந்திரஞால முதலாயின
உலக நிலையாமை மாத்திரைக்கே யெடுக்கப்பட்ட வுவுமைகளா மெ
ன்பது “நீரிலெழுத்து நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரு மோரிலவையின்று”
என்புழி ஆசிரியர் சிவஞான யோகிகள் உரைத்தவாற்றானும், “கான்
முகமேற்ற துளைகொள்வாய்க் கறங்கும்” என்றற் றொடக்கத்தன
வாக ஆசிரியர் கல்லாடனார் எடுத்தோதியருளியவாற்றானு முணர்க.

† தீய-என்பது முதற்குறுகி யிடையில் யவ்வொற்று விரிந்தது.

‡ ‘ஒழிந்த பிறப்பெல்லா முடனாகிக் கழிந்தவர்க ளெல்லையிலர்’
எனப் பெத்தான் மாக்கண் மேற்றாகவும், “ஒழிந்த பிறப்பெல்லாம்
வேறாகிக் கழிந்தவர்க ளெல்லையிலர்” என முத்தான் மாக்கண் மேற்
றாகவும் பிரித்துக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

உற்றதாய் தந்தை யுடன்பிறந்தார் புத்திரர்கண்
மற்றதா லுள்ள வகுப்பனைத்துஞ் - சுற்றமா
யெல்லோருந் தாமா ரிவர்க்கார்நீ தீதகல
நில்லோர் பொருளை நினைந்து.

(௧௧)

ஒருவயதுந் தாரா ருயிர்போகும் கால
மருவி யருந்துணையாய் வாரா - ரருகிருந்துங்
கூடிவருந் துக்கககங் கொள்ளார் கொடாரிவரைக்
கூடிவரும் வாறேது கூறு.

(௧௨)

ஏயும் பலயோனி யெண்பத்து நான்குநூ
றுயிரமும் வேற்றுருவ மாகியது - போயகன்ற
சென்மத்தி லவ்வவர்கள் செய்தசெய லாலடுத்த
கன்மத்துக் கீடாகக் காண்.

(௧௩)

ஓது முடற்குறிதா னொன்ற முயிர்களையுஞ்
சாதி பலவாகச் சாற்றியதும் - பூதலத்தின்
மேன்மையாய்க் கீழாகி வெவ்வேறு செய்தவினைப்
பான்மையாய் வந்த பயன்.

(௧௪)

பற்றுகி யாதி பகவ ருடன்புணர்ந்து
பெற்றாளே யோரேழு பிள்ளைகளை - யுற்றுணர்ந்து
பேதமறக் காண்பளவிற் பெண்ணு ணிரண்டொழியச்
சாதிபல வில்லைத் தலத்து.

(௧௫)

வைதிகத்திற் சொல்லும் வகையுரைக்கின் முற்செனனத்
தெய்திவருங் கன்மத்துக் கீடாக - மெய்திகழு
மாணகிப் பெண்ணாகி யானு விரண்டாகக்
காணும லொன்றாகக் காண்.

(௧௬)

போதமுற நில்லாத பொய்யர்தமை யந்தகனுந்
துதர்களுங் கூடித் துகைத்திடுவர் - மோதியுனைக்
கொல்லாம லீசனருட் கோகனகத் தாளிணைக்கீழ்
நில்லா யகலாம னீ.

(௧௭)

துட்ட ருடலந் துகைத்து விடுத்துநமன்
கட்டி யடித்துக் கடுரகில் - விட்டிடுவ

ஞங்கவர்போ னீயு மருநரகில் வீழாதே

X யீங்கருளை நீங்கா திரு.

(௧௮)

ஈட்டுந் தவத்தா லிறைவன்றாள் பூண்டவர்பால்
வாட்டுநமன் னாதர் வருவரேம் - கேட்டிலையோ

) காலனாற் கீசன் கடுங்கால னானதொரு

பாலனாற் காகப் பரிந்து.

(௧௯)

துன்புறுவோர் வெங்கால தூதுவர்பின் போவார்கிறி

X தன்புறுவோ ரின்புற் றருங்கணங்கள் - பின்போவர்

சாகார் சிவனடியைத் தப்பாதா ரோரிடத்தும்

போகா ருடல்கழன்று போம்.

(௨௦)

X அப்பிலுறை யுப்பு மரனடியைச் சேருயிருஞ்

செப்பியிடி லெங்குஞ் செறிவாகு - மொப்பிலிறை

யெங்குமாய் நிற்கையினு லெய்தினரு மப்படியே

யெங்குமாய் நிற்ப ரிசைந்து.

(௨௧)

X ஏன்றவுடற் கன்மமல மெத்தனையுண் டத்தனையுந்

தோன்றவிறை யூட்டிவிடுந் துன்னிருளி - லூன்றியிட

வன்னு டொங்கியவர் தாம்பெற்ற வநிலையின்

மென்னாகச் சொன்னு யிது.

(௨௨)

X உச்சாயத் தால்வருவ தொன்றில்லை யூழிலுள

துச்சாய் மற்றுலு மோடிவரு - முச்சாயந்

தானே பலத்தைத் தருமென் றுழல்வோர்க்கி

யானேது சொல்வே னிதற்கு.

(௨௩)

செல்லார்க்கும் பாலுலகிற் செல்வங் குறைந்துநிறைந்

தெல்லார்க்கு மொவ்வா திருப்பானேன் - வல்லார்க்குப்

போதாதோ பேராசை போக்கியரு டேக்கியதன்

|| மீதானத் தெய்தி விட.

(௨௪)

இன்புளது தேடி யிரவுபக னீயழலத்

துன்புளது வந்து தொடர்வானேன் - முன்புளது

X போகா தெடுத்தவுடல் பொன்றியிடு முன்னருள்விட்

டேகாது நில்லா யினி.

(௨௫)

சாத்திரங்க ளோதித் தலைவனடி கூடாமற்
சாத்திரங்க ளின்பந் தருமோதான் - சாத்திரங்கள்
கற்றறிந்து விட்டாம் கதியாகா தப்பொருளிற்
சற்றிருந்து பாராய் தரித்து.

(௨௬)

தமைத்தெரியு மவ்வளவுஞ் சாத்திரங்க ளோதி
யமைத்தபொரு ளெல்லா மறிவார் - சமத்தனுக்கும்
வேண்டா மவத்தனுக்கும் வேண்டாமற் றுள்ளவர்க்கும்
வேண்டா மெனக்களித்த வீண்.

(௨௭)

உருகாத செம்பி லுறுங்குளிகை யிட்டான்
மருவா ததுபோன் மனமே - யருகிருந்தும்
பன்னாளு மெய்ஞ்ஞானம் பக்குவற்கே யல்லாது
சொன்னாவிங் கென்னுகுஞ் சொல்.

(௨௮)

பாவையர்க்குப் பேதைப் பருவத்தி னற்றலைவன்
மேவியபோ தின்பம் விளையுமோ - தாவிலரு
ளோயாத தேசிகனை யுற்றுமவ பக்குவர்க்குத்
தோயாது ஞான சுகம்.

(௨௯)

முன்னைவினை யுள்ளளவு மூலமலந் தானருளா
லுன்னைமறைத் தவ்வினைக ளாட்டுவிக்கும் - பின்னையருண்
மன்னிமிகுத் துன்னை மறைத்ததொழின் மூலமலந்
தன்னைமறைத் தின்பந் தரும்.

(௩௦)

ஊனையுங் கன்மமுடி வொத்தாற் றிரோதாயி
தானே யருளாகித் தன்கருணைத் - தேனே
யருந்தும் படியருளி யானந்த வீட்டிற்
பொருந்தவுடன் கொண்டு புதும்.

(௩௧)

தெரிவைப் பருவத்திற் சேயிழையார் நல்ல
புரிவிற் றலைவனுடன் புல்கி - யருகியே
யின்புறுவார் பக்குவத்தி லீசனருள் சேர்ந்தவரு
மின்புறுவார் பின்பகலா ரின்று.

(௩௨)

கருவித் தொழிலகலக் கம்பித்துக் கண்க
ளருவிசொரி யக்கருணை யாகி - யருகியே

மெய்புளகஞ் செய்வதற்கே மெய்க்ஞான போதமருள்
செய்வனெனை யானுஞ் சிவன். (௩௩)

மண்ணிருளை யோட்டி ரவி வந்தா லுறுபயனைக்
கண்ணுடையா ரல்லார்கள் காண்பரோ - நண்ணுமலம்
வாட்டுங் குருபரனே வந்திடினு மெய்க்ஞான
நாட்டமிலார் காணார் நயந்து. (௩௪)

காட்டத்தில் வன்னி கடைந்தா லொழிந்துபல
கூட்டத்திற் றானே குதியாது - நாட்டத்தி
லுண்மைகுரு முன்னின் றுணர்த்தினு லல்லாது
கண்மதியிற் றேன்றாது காண். (௩௫)

வெந்தவிதை யம்புவியின் மீண்டுமுளை யாத்துபோ
லெந்தைதிரு நோக்கா லெரியூட்டி - முந்தைவினை
தன்னையறுத் தேறும்வினை சாரா வகையளித்தாற்
பின்னையுள தாமோ பிறப்பு. (௩௬)

சீர்பொழியத் தன்னுருவஞ் செய்யவென வேட்டுவனிப்
பார்முழுதுங் காணப் பலபுழுவி - லோர்புழுவைப்
புக்கெடுத்துக் கொள்ளுநெறி போலிறைவ னுருயிரைப்
பக்குவத்தி லாரும் பரிசு. (௩௭)

மானிடருங் காண வருமோ சிவனடியென்
னுனிடர்சேர் வீண ருரைப்பதென் - கானடரு
மண்ணுளோர் விண்ணுளோர் மற்றுளோர் கற்றுளோர்
கண்ணுளோர் காணார் களோ. (௩௮)

சீலமுடன் பித்தத் தெனியாத போதினிய
பாலறவுங் கைக்கும் பரிசதனைப் - போலிரதம்
வைத்திடுமே யானாலும் வல்வினைக ளுள்ளவங்
கைத்திடுமே ஞானக் கரும்பு. (௩௯)

மோக மிகுத்தவர்க்கு மொய்குழலார் கூட்டரவுந்
தாக மிகுத்தவர்க்குத் தண்ணீரும் - வேகமறச்
சீலமிகும் பக்குவர்க்குத் தீதிலரு ளாரமுதுஞ்
சாலவிர திக்குமே தான். (௪௦)

சரியைகிரி யாயோகத் தன்னுன்மெய்ஞ் ஞானம்
பெருகியிடம் வாறுரைக்கிற் பேணி - யொருவன்
விரும்பிவளர்க் கின்ற வியன்மரத்தி லுண்டாம்
அரும்புமலர் காய்கனிபோ லாம்.

X (சக)

ஒண்டொடிகல் லாளொருத்தி யுண்டென் பதுகேட்டுக்
கண்டணுகி யின்பங் கலத்தல்போல் - பண்டைச்

சுருதிதரு ஞானச் சுகம்பெறுவா னந்தச்

X சரியைகிரி யாயோகத் தால்.

(சஉ)

மேவுதுகி லாரம் விரையிவைமுன் கூட்டுவித்த
பூவையுட னின்பமுதும் போதகலப் - போவதுபோன்
முந்துஞ் சரியைமுதன் மூன்றுமுயர் ஞானசுகந்
தந்தகல நிற்குந் தரம்.

(சங)

ஒன்றுங் கருவி யுதித்தொடுங்கு மாறுமுற
நின்றுணர்த்து மாறு நிலைதிரிந்து - சென்றவத்தை
கூடிவரு மாறுங் குருவினரு ளாலறிந்து
நேடிவது வேறுகி நில்.

(சச)

இன்னவகை யின்னதொழி லென்பதுவே ரூபமா
மன்னவகை யுற்றறிதல் காட்சியாம் - பின்னையது
சுத்தநெறி யாகுந் துகளறவே நீங்கிவிடிற்
றத்துவத்தின் செய்தியது தான்.

(சரு)

பூதங்க ளல்லைப் பொறியல்லை யக்கரண
பேதங்க ளல்லையெனப் பின்புகன்ற - போதங்க
ளொன்றொன்றாய் நீக்கி வுணர்த்தவுணர்ந் துற்றறிந்து
நின்றறிவொன் றுண்டதுவே நீ.

(சசு)

ஆரு மிருள்பொருந்தி லவ்விருளா மன்றியருள்
சாரும் பொழுதிலரு டானாகு - மோரிவிவை
நீங்கித் தனித்தொருக்கா னில்லா துயிரதனை
யிங்கொருவர் காணுமா ரென்.

(சஎ)

விண்ணிடமாய் நிற்க வெளியுமிரு றும்பெருகி
நண்ணியிடு மாறுபோ னம்மிடத்தி - லண்ண

லருளு மிருளு மணுகியிடு மாறு

தெருளுமருள் கண்ணாகச் சென்று. X

(சஅ)

கண்ணிலொளி போலுங் கருதரிய விண்போலு

மெண்ணிலொளி யல்லை யிருளல்லை - நண்ணி

விடுவே றிவற்றை வெளிக்குமிரு ளுக்கு

நடுவே யுனைக்கா ணயந்து.

(சக)

அறிவதுயி ரென்னி லதுகாட்சி யாகா

தறிவிவிரு ணீங்கி யருளா - லறிவிலுற

மீட்சியாங் காரிருளை விட்டருளைப் பற்றலுயிர்க்

காட்சியா மப்படியே காண்.

(ரு0)

தன்னை யறியத் தனக்கறிவாய் நின்றறிவு

தன்னை யறிந்ததனிற் றுனடங்கித் - தன்னறிவு

மன்னறிவே யாக வலதழிய நின்றுவிடி

லன்னிலையே சுத்தநிலை யாம்.

(ருக)

கண்ணின்று காணவுடன் காட்டுங் கதிரொளிபோ

லுண்ணின் றிறைவ னுயிர்க்குயிராய் - நண்ணுமுயிர்க்

கூனே யிடமா யுணர்த்திடுவ னென்றுரைத்த

ருணே சிவருபந் தான்.

(ருஉ)

மன்னுமொளி யாலே வளர்கதிரைக் காண்பதுபோ

லின்னருளா லுள்ளுணர்வா மீசனைக்கண் - டின்னிடம்போ

னீடுமர னெவ்விடத்து நின்றநிலை காண்பதுவே

நாமஞ் சிவதரிச னம்.

(ருங)

உள்ளும் புறம்பு மொருபொருளா மப்பொருளை

யுள்ளும் புறம்பு முறநோக்கி - யுள்ளுணர்வோ

டேகமா காம விரண்டறவே நின்றல்சிவ

யோகமா மென்றே யுணர்.

(ருச)

உணரு முணர்வு முணர்த்து முணர்வும்

புணர வுணர்வு புதைந்து - கணவனுட

னேகமா யன்பகலா வின்புறுத னல்லசிவ

போகமா மென்றே புகல்.

(ருரு)

காதலுறு மின்பங் கணவன் றருமளவும்
பேதையர்க்கு மாதா பிதிவிடத்தி - லாதாவு
தீரா திறைவனடி சேருமள வும்புவியிற்
பேராசை போமோ பிரிந்து.

(ருசு)

மன்னியதா துள்ளளவு மாதர்மே லாசைதரும்
பின்னையது போகிற் பிரிந்துவிடும் - முன்னேவினை
யுள்ளளவு மண்மே லுறுபயனி லாசைதரும்
விள்ளளவி லாசை விடும்.

(ருஎ)

ஏன்றவினை யுள்ளளவு மித்திரியத் தால்விடையந்
தோன்று பொழுதவற்றைச் சுட்டாதே - மூன்றுவகைக்
காட்சியாய்க் கண்டு கழன்றிருக்கி லப்பொழுதே
மீட்சியாம் வந்த வினை.

(ருஅ)

இன்போ டுடனா யினிதிருக்க வேண்டிலருண்
முன்போகப் பின்போகு முன்போல - வுன்போத
மெட்டி யொருவிடய மெய்துங்கான் முன்னோடிச்
சுட்டிலருள் கொண்டு துடை.

(ருக)

பேறிழவுண் டாகாமுற் பேறிழவென் றேயுணரிற்
பேறிழவிற் றுன்பம் பிணியாது - பேறிழவிற்
சற்றே யிதமகிதஞ் சாருமேற் சாலமுனை
யுற்றேறு மென்றே யுணர்.

(சூ0)

உன்னுதொழில் செய்யுங்கா லுற்றபல வாயுதங்கண்
மன்னியது செய்தகல வைத்தல்போன் - முன்னேவினைக்
கட்டருந்தும் போது கருவிகளிற் சென்றவற்றை
விட்டகல நில்லாய் விடாரந்து.

(சூக)

உற்றதொரு தத்துவமு முன்வசத்தில் வாராது
சொற்றனுக்கு மற்றோர் சுதந்தரமு - மற்றே
யிருக்கையினு லெவ்விடத்து மியானெனதென் றோதுஞ்
செருக்ககல நில்லாய் தெளிந்து.

(சூஉ)

அத்தனரு டானே வறிவாத லானுமுயி
ரத்தனையு மீ. னடிமை யெனு - மத்தாலு

மின்னார் குணமுடைய ரின்னார் குணமில்ரென்
றுன்னாது நில்லா யுகந்து.

(சுந)

நாட்டுஞ் செயலனைத்து நஞ்செயறு னோவிலைநின்
றுட்டுஞ் சிவன்செயலே யாமோவென் - றீட்டமிக
வாட்டமுற நின்று மனந்தளர்வ தாயுயிரின்
சேட்டையறி யாதார் சிலர்.

(சுச)

நசனரு ணின்றசையி னெவ்வுயிருந் தானசையு
மாசிலரு ளின்றி யசையாது - காசினியோ
ரென்செயலே யானே யெனதேயென் றோதலவன்
றன்செயலோ வல்லவோ தான்.

(சுரு)

இந்திரியக் கள்வ ரிருட்காலம் பேருறக்கம்
வந்திடுமோ வென்று வழிபார்ப்பர் - முந்தி
யமையா மலங்க ளகலஞா னக்க
ணிமையா மனோக்கி யிரு.

(சுசா)

நீடுந் திரியிருக்க ரெய்சுவறி லத்திரியை
முடுஞ் சுடரதுபோன் முத்திராக் - கூடுமுடன்
பொன்றியிடு முன்னே புரியட் டகம்போகி
லன்றிறைவன் றன்னடிக்கீழாம்.

(சுஎ)

இன்ப முறுமன்றி வினைபிரிந்த போதலறி
யின்ப முடன்கூடு மினிமையுட - னின்பமுற
னீடுஞ் சிவயோக நீங்கிலரு ணாலோதிக்
கூடுஞ் சிவன்றாள் குறித்து.

(சுஅ)

அன்னைதனை நீங்கி யழுதிரங்கித் தாயணுகிப்
பின்னைமுலைக் கீழொடுங்கும் பிள்ளைபோ - லுன்னையிறை
யாசையற நீங்கி னருணூலே யோதியத
னோசையொடு மப்போ தொடுங்கு.

(சுஆ)

இன்பமுறு ஞான மிடைவிடா தாயின்வினைத்
துன்பமொன்றுஞ் சாருகிலா தாய்நீரி - லன்புடனே
யுள்ளினால் வாழு முறுமீன்க ளெல்லைகெடத்
துள்ளினு லென்னுகுஞ் சொல்.

(எ0)

ஞானியென்னுஞ் சொல்லினுக்கு ஈனாமைப் பொய்யுலக
மேனியென நின்றுழன்று விட்டாயே - மானிடரிற்
பேயாகி நின்றவரைப் பேயரெனும் பேர்ஞான
மேயாகி நில்லாய் விரைந்து.

(எக)

தேங்குபர ஞானச் செழுஞ்சுடராய் நின்றோர்க
நேங்குவர்க ளின்பச் சுகமாகி - யாங்கவர்போற்
பாவித்தா லென்னாகும் பார்மீதி லுண்டவர்போற்
பாவித்தாற் போமோ பசி.

(எஉ)

பேய்பிடித்த போது பிடித்ததே யாகிலென்னைப்
பேய்பிடித்த தென்றொருவர் பேசாரே - பேய்பிடித்த
தன்மையென வென்னையிறை தானாக்கிக் கொண்டதெனி
லின்மையவர் தம்பா லிறை.

(எங)

தாகம் விளைத்த தலைவருட னானந்த
போகம் விளையப் புணராம - லாகமெனு
மெய்திகழு மிந்திரிய வேடருடன் சேர்வரிதின்
செய்தியறி யாதார் சிலர்.

(எச)

பெருகிவரு மெய்ஞ்ஞானப் பேராறு தன்னின்
மருவியது செல்லும் வசத்தே - பிரியாமற்
சென்றொழுகி லந்தச் சிவமாம் பெருங்கடவி
லொன்றுபடச் சொக்கு முவந்து.

(எரு)

இந்திரியத் தாலேசிற் றின்பமுறும் போததுவாய்
வந்திடுவ ரந்தநெறி மாறாமற் - சந்ததமும்
பேரின்ப வெள்ளம் பெருகுமே யாமாகி
லாரின்ப மாகா தவர்.

(எசு)

வருக்கமுறுந் தாரகையின் மன்னுமொளி பார்மே
லருக்கன்வரிற் றேன்றா ததுபோ - லுருக்கரணஞ்
சேரின்ப மேதுந் தெரியுமோ மெய்ஞ்ஞானப்
பேரின்ப மேவிளைந்த பின்.

(எஎ)

மன்னுகலை யெல்லா மறந்துமல தத்துவங்க
டன்னை மறந்து தமைமறந்து - பின்னை

யருளே யருளா மரனடிக்கீழ் நிற்கும்
பொருளே பொருளாம் பொருள்.

(எஅ)

பத்தியோ கங்குடிப் பாசங் கெடஞான
சத்தி யோகங்குடிச் சங்கையற - முத்திநிலை
கடுஞ்சிவ யோகங் கூடினா லின்பசுக
நீமெது தானாகி நில்.

(எக)

ஆசில் விகார மவிகாரங் கூடாம
லேசில் சிவானுபவ மெய்துங்கா - லாசையுற
நீங்குமே லந்த நினைவுதனை நீங்கிலரு
ளோங்குமே போமே யுணர்.

(அ0)

இன்னநெறி சென்றா லிறைவனடி சேருமெனத்
தன்னினைவி லோர்பொருளுஞ் சாராம - லுன்னைப்
பரங்கேட் டிருக்கப் பரங்கேட் டிராம
லுரங்கேட் டிருக்கை யுரம்.

(அக)

காயத்தோ ரெல்லை கருதிக் கருத்தழிந்து
போயற்றோ ரின்பம் புணராத - மாயத்தீ
ருனே கருதாம லுள்ளுணர்வோ டொன்றுமது
தானே சிவயோகந் தான்.

(அஉ)

கருவிகளை நீங்கிக் கழன்று லதீதம்
பெருஞ்மது கூடாமற் பேணி - யருள்விரவக்
கற்பதே யந்தக் கருத்தே கருத்தாக
நிற்பதே ஞான நிலை.

(அங)

ஏரியுறு றீரி லினநாரைக் கஞ்சிநடு
வாரியுறு மீன்போல வல்வினைகள் - சாராமன்
மன்னுருவ மெய்ஞ்ஞான வாரிநடு வேபுதைந்து
நின்றுருவந் தோன்றும னில்.

(அச)

பாசத்தை நீக்கிப் பதியிலே யாருயிரை
யோசித் ததிலே யொடுக்கவென - நேசித்
தடுக்குமே யீசனரு ளப்போ தெதிர்கொண்
டெடுக்குமே பொற்றா ளினை.

(அரு)

சித்தாந்தஞானபோதம்.

கந.

காயம் பொறிகரணங் காலிவற்றை யொன்றாகு
நேயமுற நீங்கி நினைவொழிந்து - போயவிழ
நின்றநிலை நேராய் நிராலம்ப மாகிவிடி
லன்றுபர மானந்த மாம்.

(அசு)

காயமுறு மந்தக் கரணங்கள் காலடக்கி
வாயொடுகண் மூடி மயங்காதே - நேயமுட
னெவ்வறிவு வந்துறினு மீசனறி வென்றுநினைந்
தவ்வறிவி னுள்ளே யமர்.

(அஎ)

உணர்விலுணர் வொன்றி யொடுங்குமா தேதென்
றுணரு முணர்வி லொடுங்கி - யுணர்வு
மருவி மருவி வரிலுன் னறிவை
விரவி விரவி விடு.

(அஅ)

குறைவி லறைபுனலிற் கூடுங் கடாதி
நிறைய நிறைய நிறைய - மறையப்போ
மந்நிலைமை நல்லோ ரகம்புறமென் னுமலருண்
மன்னியத னுள்ளொடுங்கு மாறு.

(அந)

உண்ணீர் முகந்தகுட முண்ணிறைந்து பின்மறைந்து
தண்ணீரி லுள்ளிருக்குந் தன்மைபோ - லுண்ணீர்மை
யுள்ளும் புறம்பு மொருதன்மை யாமின்ப
வெள்ளம் பெருகி விடின.

(அஊ)

கட்டவிழ்த்த வஞ்சக் கருவிகளிற் கூடாமல்
விட்டவத்தை தன்னிலும்போய் வீழாமற் - சுட்டுணர்வு
தோயாம லின்பசுக மாயா னந்தமய
மேயாகி நிற்பதே விடு.

(அக)

முன்னுமே மூன்று முதலுமுள தாயிருக்கத்
துன்னி யொருமுதலுந் தோன்றாமன் - மன்னியிடு
மாதிலலம் போலநிறை யானந்தத் தான்மறைந்து
பேதமற நிற்பதுதான் பேறு.

(அஉ)

எட்டாக் கடனீந்தி யேறினவ ரேறுதார்
கிட்டாக் கடற்குட் கிடந்தலைப்பக் - கெட்டேனென்

ஹற்றிரங்கு மாபோ ஹும்பொருள்க னுற்றவர்கள்
மற்றுயிர்க்கு நின்றிரங்கு மாறு.

(கூக)

மெய்யுறவோர் ஞானம் விளைந்தோர் சிவபூசை
செய்யுமதே நென்னிலது செய்தாலு - மையமறத்
தன்செயலே யாகிற் றரும்பதமே முத்தியான்
றன்செயலே யாகிலது தான்.

(கூச)

முற்றக் கடைந்தவெண்ணெய் மோரிற் கிடந்தாலும்
பற்றியதிற் கூடாப் பரிசுபோ - ஹற்றுடலே
கண்ணாகி நின்றாலுங் காதலுயிர் முத்தரநுட்
கண்ணாகி நிற்பர் கழன்று.

(கூரு)

நந்தாத வாரி நடுகின்றஞ் சேராத
செந்தா மரையிலையின் செய்திபோற் - சந்ததமுந்
தப்புறவே சுற்றமுடன் றங்கிடினு மெய்யுணர்ந்தோ
ரப்புறமாய் நிற்பா ரகன்று.

(கூசு)

ஏதுடுத்தெ னேதணிந்தெ னெத்தொழிலிற் புக்குழன்றென்
மாதருடன் கூடி மணந்திடிவென் - போதமுற
நாடினருக் குண்டாலு நாட்டமற ஞானநெறி
கூடினருக் குண்டோ குறை.

(கூஎ)

உண்டெறங்கிப் பூசி யுடுத்துமுடித் துப்பூண்டு
கண்டிரைத்துக் கேட்டுக் கலவிநலங் - கொண்டசெயல்
வேண்டாத தொன்றுமில்லை வேண்டியதொன் றில்லையெனை
யாண்டா னடிசேர்ந் தவர்க்கு.

(கூஅ)

உள்ளும் புறம்பு மொருபொருளாய் நின்றவர்கண்
மெள்ள விளையவுறு மெய்ஞ்ஞானக் - கள்ளருந்தித்
துங்கமுறு மின்ப சுகமே வடிவாகிக்
கங்குல்பக வென்றறியார் காண்.

(கூகூ)

பந்தமறுத் தாண்ட பாஞ்சோதி மாமுனிவன்
றந்தபர மானந்த சாகரத்தி - லந்தமறச்
சந்ததமு மின்பசுகந் தானு யிருந்ததனை
யெந்தநெறி சொல்வேனி யான்.

(கூஊ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ.
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞாநஸம்பந்தபரப்ரஹ்மணேநமஃ.

சித்தாந்தஞானபோதம்.

பஞ்சாக்கரமாலே.

இது

“வைதிக சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம்”

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ

சோம்குந்தரநாயகரவர்களது

மாணவகரும்,

சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலீஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதரும்

ஆகிய

நாகபட்டினம்

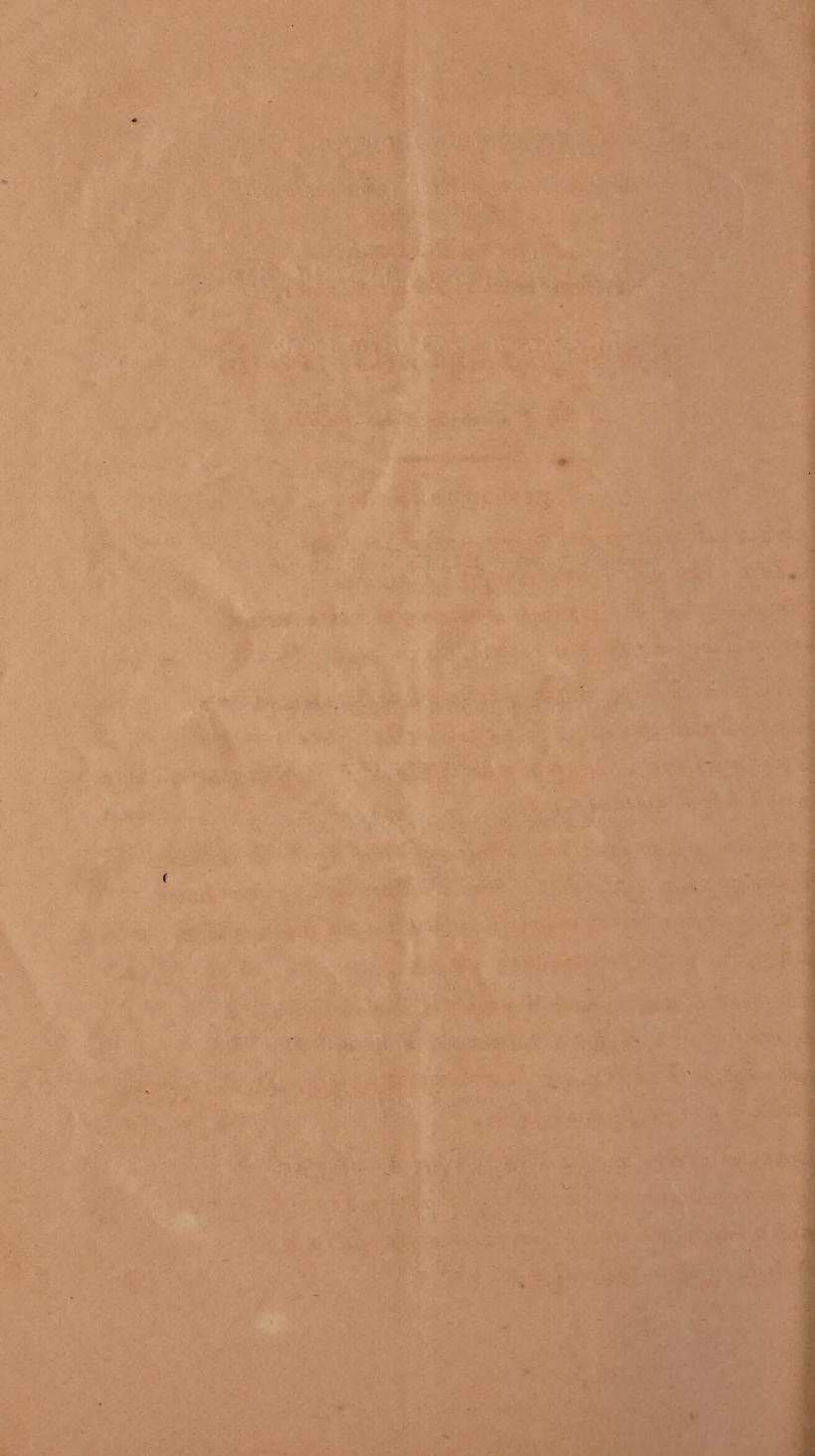
வேதாசலம்பிள்ளையவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

மதராஸ் ரிப்பன் பிரிஸில்

வெளியிடப்பட்டது.

1898.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞாநஸம்பந்தஸ்வாமிநேரமஃ.

சித்தாந்தஞானபோதம்.

பஞ்சாக்கரமாலே.

தூலபஞ்சாக்கரம்.

வாரம் பரிவுபெற வந்தித்து முப்பொழுதா
நேரம் பணிந்து நினைந்துருகி - யேரம்ப
னைஞ்சுமுகச் சிந்துரனுக் காளானுற் சண்டனமக்
கஞ்சுமெழுத் தஞ்சுமா னாம்.

(க)

கல்லேன் பிறர் நூல்கள் காழியர்கோன் பாடல்லாத்
சொல்லேன் சுரரைத் தொழநினையே - னல்லசிறுச் [த்
செஞ்சதங்கைக் கொஞ்சதண்டைச் சிற்றடிக்கன் பாகவெழு
தஞ்சங்கை யாமலக மாம்.

(உ)

அஞ்செழுத்து மன்பத்தொன் றுமெழுத்துப் போலன்றி
நெஞ்சழுத்து முட்பொருளை நீ நினைந்து - தஞ்சமென
வெங்குநிறை வானவையு மிவ்வெழுத்தா மவ்வடிவிற
றங்குபொரு ளானமையுஞ் சாற்று.

(ஈ)

தாபரமாம் விங்கத்திற் சங்கமத்திற் றண்டெத்திற்
நீபரவு குண்டத்திற் சிந்திக்க - மாபரனா

ரங்கங்குத் தோற்றுதல்போ லெஞ்செழுத்தா மப்பொருளுக்
கங்கங்க ளாமெழுத்தீ தஞ்சு.

(ச)

அகராதி யீரெட்டா மச்சொழித்தை யைந்தா

முகராதி யைநான்கொன் றென்றா - னகராதி

சுன்முன்று நீக்கிநமச் சொல்லிமக ராதிபத்தி

னன்முன்று லஞ்செழுத்தா நன்கு.

(ரு)

தொழுதிடுதல் சுத்தனெனுந் தூயோன் பொருட்டென்
 நெழுமொழியா நிற்கு மியல்வாய் - வழுவுறவே
 தூலமு வைந்தாகிச் சூக்கமமு வைந்தாகு
 மேலுரைக்கிற் றுன்பெருகு மிக்கு.

(சு)

ஒங்கும் அகார முகார மகாரமதன்
 பாங்கணையும் விந்துப் பரநாத - மாங்குப்
 பிரணவமாய்ப் பீடங்க ளாய்ப்பிரம ரேகை
 மருவுநக ராதியுமன் வந்து.

(எ)

பிரமன்கீழ் மாயனடுப் பிஞ்ஞகன் மேலீசன்
 பரமுள்ள லிங்கத்திற் பாகந் - தெரிவுறுமப்
 பூசாங்கம் விந்துவுட னாதம் புணர்ந்தநிலை
 பேசாய் நகராதி பெற்று.

(அ)

மண்ணீ ரன்னிலம் வான்கந்த மாதிகுண
 மெண்ணீரைஞ் சாமிந்தி யங்கடின் - முண்ணெகிழ்ச்சி
 வெம்மை நலிப்பு வெளிகுணியே தானாக
 நம்முதலாய் நிற்கு நயந்து.

(க)

சேர்ந்த நிவிர்த்திபிர திட்டை திகழ்வித்தை
 சாந்தியுடன் சாந்தியா தீதகலை - சேர்ந்த
 கருமந் துலையொப்புக் காணுமளவுந்
 தருமன் னகாரமுதற் றான்.

(க0)

சாக்கிரமே யாதி தருமவத்தை யைந்தினையு
 நீக்கவருஞ் சுத்த நிகழ்கருவி - யாக்கியிடு
 மேலா லவத்தைவர மேவியுணர் விக்குமதன்
 பாலா நகராதி பண்பு.

(கக)

வருஞ்சத்தி யோசாதம் வாமமகோ ரந்தம்
 புருடத்தோ டசானம் போற்றக் - கருமப்
 பரிவாக நோக்கிப் படைப்பாதி சத்தி
 தெரிவா நகராதி சேர்ந்து.

(கஉ)

கன்மசா தாக்கியத்திற் கத்திருசா தாக்கியத்தின்
 றன்மைதரு மூர்த்தியமூர்த் தங்களேன் - நன்மையுருச்

செய்தசா தாக்கியத்திற் சேர்சிவசா தாக்கியத்தி
லெய்துநக ராதிகடா னென்.

(௧௩)

பன்னுவியோ மாத்திரமும் பாசு பதாத்திரமு
முன்னுவகோ ரத்திரமு மொண்சுரிகை - யென்னவரு
மத்திரமு மன்னுசிவ வத்திரமு நம்முதலாய்ச்
சத்தியமா திக்குள்ளாந் தான்.

(௧௪)

சேர்த்த விதயஞ் சிரசு சிகைகவச
நேத்திரமென் றைந்தாகி நின்மலமே - யார்த்துளதா
மங்கங்க னைந்தா யணுவாகிப் போகமவை
தங்குநக ராதிகளாந் றுன்.

(௧௫)

வாக்கவையாம் வைகரிமுன் மத்திமை பைசந்தி
சூக்குமைமா மாயையிவை தோன்றியே - யாக்கமுட
னித்தமாய் வாக்கைந்து நிற்குநக ராதிகடான்
வைத்ததா மென்றுணர்வாய் மற்று.

(௧௬)

சத்திகடான் சத்தியத்தி லெட்டுத் தசமுன்று
மத்தகைவா மத்திலகோ ரத்திருநான் - கொத்தநான்
கப்புருடத் தைந்தீசத் தாமுப்பத் தெண்கலையி
னொப்பில்நக ராதி யுறும்.

(௧௭)

படைத்து மவையளித்தும் பண்ணியவை யெல்லாந்
துடைத்து மறைத்துந் துயர்நின் - றெடுத்து
மொழியாத வைந்தொழி லு முய்ந்திடு நவ்வாதி
மொழியான வஞ்செழுத்து முன்.

(௧௮)

பிராணாதி காலேந்தும் பேதித்து நிற்கக்
கிராணாதியைந்திணையுங் கிட்டித் - திராணமெனுங்
கந்தாதி யைந்திணையு நகராதி கால்கொள்ளு
முய்ந்தே நகராதி யுற்று.

(௧௯)

வித்தை கலையோ டிராக மிகுசுத்த
வித்தைமுதன் முன்றியற்ற விந்துமுத - லுய்த்திடும்பொய்
மாயை நியதியைப்பின் மன்னுதுடி மாணையிவற்
றேயுநக ராதிகடா னீங்கு.

(௨௦)

தானில்லை முன்னைத் தம்மில்லை மன்னுமிறை
யோனில்லைச் சத்தியெனு மொன்றில்லை - மானில்லை
யென்றமுதலைந்தி னிழப்பதுவே பெத்தமென
நின்றநக ராதிகடா னேர்ந்து. (உக)

சூக்துமபஞ்சாக்கரம்.

தூலமிகு சூக்துமங் கேள் தூலம் பதினைந்தின்
பாலுளவாய் நின்ற பயனறிந்து - மேலுணர்வி
னின்றசிவன் முன்னாக நீடுவாய் நின்றநம
என்றவைகே ழிட்டே யிரு. (உஉ)

ஆனந்த மாடவெளி யம்பலத்தி லானந்தி
தானந்த மாமறைப்பின் றன்முதல்கெட் - டானந்த
மாறாதமேலீ டனவரதத் தாண் டவமாய்க்
கூறுத வஞ்செழுத்துங் கூறு. (உங)

பரைதுடிவா ளிச்சை பரிந்தளித்து வீசும்
வரதஞ் சூரதபயம் வன்னி - கிரியை
மலமழித்து நல்கும் மலரடியிவ் வைந்து
முலைவி லுபாங்கமென வோது. (உச)

தற்பதத்திற் சீயொடுவாத் தாமிரண்டு நீயென்னுஞ்
சொற்பதத்தில் யவ்வுந் துரிசற்று - முற்பத நீ
யாகின்றா யென்றபடித் தற்றநம வும்பெற்
றேயுந்தான் சத்திமுன் றென். (உரு)

ஒத்த வுபதேச நல்யோக மேவரதம்
வைத்தவப யம்பரிசம் வன்னிபிணம் - சுத்தியெயுங்
கன்மமிருட் கேட்டிற் கமலபதஞ் சூட்டுமிதன்
றன்மை பவுத்திரியே தான். (உசா)

கண்டிலினி தாமுலகு கான்றசோ றாய்ச்சிவமாய்க்
கண்டு பிறிவொருகாற் காணாமற் - கொண்டிடுமுன்
னாதியருள் கீழிட் டருள்சிவமே லாகநடுப்
போதநிலை நின்றிடுமெய் பூண்டு. (உஎ)

சுகப்பே ரெழுத்தல் சுகவொழிவிற் ரோன்றல்
சுகத்தோற்ற மற்ற சொரூப - மிகுத்தநிலை

யாக்கந் திதியழித்த லாதி மறைப்பொருளாற்
காக்குந் தொழிலைந்துங் காண். (௨௮)

தற்போக்குப் போக்கொருகாற் றுவாமற் தற்பரமாய்
நிற்போதம் போன நிறையுடைமை - முற்போக்
குதய மிவைமறைத்தே யூட்டுதன் மேலும்
புதுமைசெய லைந்தின் பொருள். (௨௯)

இன்ப மதில்விளக்க மின்பமதா கின்மைபெறு
மின்பமறைப் பின்பமே லீடிவைக - ளின்பான
வோரெழுத்தி லைஞ்செழுத்து மொன்றாக நிற்குமொரு
பேரெழுத்திற் பெற்றிடுமப் பேறு. (௩௦)

நின்ற நிலையே நிலையாய் நகரமுத
னின் றுமறைப் பற்றுமல நீங்குதலா - னென்றுசிவந்
தானு நிலையற் ததுதானற் தப்பொருளே
தானுத லாற்றநிலை தான். (௩௧)

நமவழுக் கியச்சிவமாய் நாப்பணி னின்றகல
வமல மலத்தைக்கே டாக்க - வெமையளிக்கு
மன்னையவண் முன்னைமறைப் பானவளை நீக்கவிலை
யுன்னல நிற்பதுதா னென்று. (௩௨)

குன்று முதலெழுத்துக் கூட்டெழுத்துக் கூடியுட
னன்றுயுமொன்றாகா வொற்றெழுத்து - நின்றுந்
தெரியா விலக்கெழுத்துத் தீர்ச்சிதக தாயம்
பிரியா வெழுத்தென்றே பேசு. (௩௩)

மெய்யெழுத்திற் தன்வர்க்க மெய்யெழுத்தா லொன்றாகா
வ்யவிரண் டாகா வுபிரெழுத்துப் - பொய்யைமறைத்
தீறு மெழுத்துடனே யெய்வமக ரக்குறுக்கம்
பேறலே யின்பம் பெறு. (௩௪)

ஒரெழுத்தாய் நாலெழுத்து ளொன்றவிரண் டிற்றாயப்
பேரெழுத்தாய் நின்று பெருகின்பம் - பாரிறுதி
நாதாதி யுள்ளடக்கி நள்ளொடுகீழ் மேலிட்டு
வேதாதி யந்தமாம் வேறு. (௩௫)

சைவா கமமிருபத் தெட்டுஞ் சதாசிவத்தி
லவ்வாறே வைந்துமுகத் தாங்குளவா - மிவ்வாறே
யீசானத் தெட்டிருப தீரிரண்டு மாமுகத்தாம்
பேசாய் சிகாரமுதற் பேறு.

(௩௬)

துரியபஞ்சாக்கரம்.

ஒன்றோ சிவானுபவ மோரெழுத்தா லுற்றறிவ
தொன்றோ கொடுத்திடுவ தோரெழுத்திங் - கொன்றோதா
னோரெழுத்தின் பேறென்றோ வோரெழுத்துத்தான்மறைப்ப
தோரெழுத்து போம்போக்கொன் றோ.

(௩௭)

வாக்கிறந்த பேரின்ப வாசகமா மஞ்செழுத்து
நோக்கியனு போக நுகர்வார்கள் - நீக்கியவா
றத்துவத்தின் மந்திரங்க ளன்றியரு ளஞ்செழுத்தா
னித்தமுத லாசரிப்பர் நின்று.

(௩௮)

அழிப்புறுபே ரின்ப வதீதநிலை நீங்கி
விழித்துப் பரையாம் வெளியி - லொழிப்பறவே
தம்மை யுலகோர் தம்மிற்கா ணாதவணம்
பொய்ம்மலமுஞ் சுத்திசெய்வ தாங்கு.

(௩௯)

வீடமல நீர்சிவமாம் வெள்ளவித நீராடி
நீடு பரையாங்கற்ப நீராடி - யாடியத

னிச்சைமுதல் மூன்றருளி னிச்சைமுதல் மூன்றாய்த் தீர்த்
தச்சலஞ்செய் மூர்த்தநம வற்று.

(௪௦)

தத்துவங்கண் மூன்றிற் றரணிமுத லாமாயை
சுத்தன்முதன் மூன்றிரண்டு சுத்திவாய்ப் - பெத்தநிலை
யஞ்செழுத்தா லாசமனஞ் செய்பிரா ணயாம
மஞ்செழுத்தாற் செய்திடுவ தாய்ந்து.

(௪௧)

அத்திரங்க னைந்துமா மஞ்செழுத்தா லேகரங்கள்
சுத்திசெய்தீ சானாதி சூழங்க - முய்த்தவெழுத்
தஞ்சாற் கரங்களுட னங்கநியா சஞ்செய்த
லைஞ்சாலே சந்திரினை யாங்கு.

(௪௨)

சந்திகண்மூன் றற்றேக சந்திபரை யேகரியாய்ப்
புந்திசெய்தெக் காலமொரு போதாக - வந்த

நியாதமுத லைந்தெழுத்தில் நீர்கொண்டு கும்ப
தியானகரத் தான்மேற் றெளி.

(சந)

மாற்சன மாகந கார மறைப்பற்று
மேற்சனனந் தீரிருளை வீட்டியதன் - பாற்செ
லகமருட ணஞ்செய் தருண்மண் டலத்திற்
றகுசிவந் கஞ்சலிசெய் தாழ்ந்து.

(சச)

ஆசி லருள்வடிவே யாசைகளே கரணம்
பூசைதனக் கஞ்செழுத்தாற் போற்றிசெய்து - பேசாப்
பிரணவஞ்சே ரஞ்செழுத்தாற் பின்பர்க்கி யஞ்செய்
தரனருளே யாய்த்தெளிப்பா யங்கு.

(சரு)

அவமுத னாதாந்த மஞ்செழுத்தா னின்ற
சுவடு துவாரமதாத் தோன்று - மவைதெரிசித்
தெங்கும் பரையாந் துவாரத்தி லெய்திடுவா
யங்குநம விக்கினங் கள்.

(சசு)

முத்தி நிலையளிக்கு முற்பரையாம் வாயிலிடை
யத்திரமா யிச்சாஞா னக்கிரியா - சத்திகளை
யேத்திரம வாத்துப் பிரமற் கெட்டாத
வாத்துபதி யைப்பணிந்து வாழ்.

(சஎ)

சித்தாந்த மோரிருபத் தெட்டுஞ் சிகாரமுதல்
வைத்தாரை யஞ்செழுத்தால் வந்தித்துச் - சுத்தமா
மஞ்சா மெழுத்தால் நிவர்த்திகலை யாதியழித்
தெஞ்சா நடம்போ யிறைஞ்சு.

(சஅ)

தூயவெழுத் தாலாடுந் தூக்கியதாள் நோக்கியதே
யாயநிலை யந்தரியா கஞ்செய்தே - மேயவெழுத்
தஞ்சால் விசேடார்க் கியஞ்செய் திரவியங்க
ளஞ்சாலே சுத்திசெய்வா யாங்கு.

(சக)

ஆனந்த மூலத்தே யன்பெழுத் தேவற்புரிய
வானந்தி பூசைசெய வவ்விரண்டுந் - தானந்த
மாகவதி லோவா வர்ச்சனையா லான்மாவுக்
காகவஞ் சுத்திசெய்யா யாங்கு.

(ரு)

மூவைந்து தூலத்தின் மூவைந்து சூக்குமத்தின்
மேவஞ் செழுத்தின் விதிப்படியே - நாவொன்றச்
சொல்லாத வஞ்செழுத்தின் சுத்தியென வைந்துமற
நில்லா நிலையாகி நில்.

(ருக)

ஒன்றுமிலா னிச்சை யுருவாக்கி யைந்தொழிவி
னின்றநிலை மாலியத்தை நீக்கியவ - னென்றும்
பரையா லனுபவத்தைப் பண்ணுநமப் பாழா
முரையா லிலங்குகுத்தி யோது.

(ருஉ)

அங்கஞ் செழுத்தாலு மானஞ் சமுதஞ்சு
தங்குவழி யாமஞ் சனஞ்செய்து - தங்கியிடுந்
தன்வா தனைமாற வொற்றாடை சாத்தியவா
வென்மாசி லாசனத்தி லேற்று.

(ருங)

ஆதார சத்திமுத னாதாந்த வஞ்செழுத்தின்
மீதான வாதனத்தின் வெவ்வேறு - சோதனையிற்
றன்னுணர்வாற் கண்டேயுந் தானுணர்ந்த ஞானத்தை
யுன்னுமதே யார்த்தமதா யோது.

(ருச)

முன்னெழுத்தா மானந்த மூலத்தை யாவாகித்
துன்னுநிலை தன்னோக்க மொன்றுபட - வென்னவருந்
தாபனமே யாதிசெய்து தானந்த மாதிமல
ராபரண மாதிகளா யாக்கு.

(ருரு)

தன்னறிவே ளைவேத்யம் தன்னறிவே பானீயம்
தன்னறிவே தாம்பூலந் தானாக - முன்னருளே
வாய்த்த முகவாச மணிசிவமாய்த் தூபாதி
தீர்த்தநம வென்னுணர்வாற் செய்.

(ருசு)

நீராஞ் சனமெய்ந் நிறைவு பரைநீறு
பாரார்கண் ணாடியுயிர் பற்றுகுடை - * தோமை
யோச்சு கவரி யுடனூல வட்டமுதல்
வாய்ச்சமலக் கேடாக வை.

(ரு௭)

* திரோபவம் அல்லது மறைப்பு.

பாத்திய நீர்தானாய்ப் பரையா சனமா
மூர்த்திசிவ மர்க்கியமா முன்னைநம - நீத்திறைஞ்சி
யெண்ணிறிநு வஞ்செழுத்தை யெண்ணியிறைக் கீந்துவலம்
பண்ணருளில் வீழ்ந்து பணி. (௫௮)

குண்டலியாங் குண்டத்திற் கூடுபரை யக்கினியி
லண்டனுக்குத் தன்னழிவே யாகுதியாத் - தொண்டுசெய்து
சென்றளித்துத் தற்குத்தி செய்தல் பவித்திரந்தா
னென்றிறைஞ்சா யட்டமல ரிட்டு. (௫௯)

அஞ்செழுத்தா லட்டமல ரிட்டிறைஞ்சிப் பூரணமா
மஞ்செழுத்தான் மூர்த்திசெய்தே யாதரித்து - நெஞ்சழுத்தி
ஞானகுருத் தாளிணையி னுண்மலரிட் டர்ச்சித்தால்
ஞானநெறி யர்ச்சனையா நன்கு. (௬௦)

காழிநகர் வாழி கவுணியர்கோன் றுள்வாழி
வாழியருட் கண்ணுடைய வள்ளல்தா - ளேழிசையின்
றெய்வத் தமிழ்ப்பாடல் வாழி திருநெறியாஞ்
சைவத் தவர்வாழி தான். (௬௧)

பஞ்சாக்கரமாலே

முற்றிற்று.

மெய்கண்டதேசிகன் றிருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமகிமை.

சிவ என்னும் அக்ஷரத்வய பதத்தால் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம் பிரகா
சிக்கின்றது. ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தால் ஸ்ரீ ருத்ரம் பிரகாசிக்கின்றது.
ஸ்ரீ ருத்ரத்தால் நாலாவது காண்டம் பிரகாசிக்கின்றது. நாலாவது
காண்டத்தால் ஏழுகாண்டங்களடங்கிய எஜுர்வேதம் பிரகாசிக்கின்
றது. எஜுர்வேதத்தால் இருக்கு - சாமம் என்னு மிரண்டு வேதங்க
ளும் பிரகாசிக்கின்றன. வேதங்கள் மூன்றே. திரயீ என்று அதனை
அமரஸிம்ஹம் கூறுவதனாலறிக. அதர்வணம் அம்மூன்றி லடக்கம்.
இனி வேதங்கள் மூன்றில் எஜுர்வேதம் நடுவிலிருக்கின்றது. எஜுர்
வேதத்தினடுவில் நாலாவது காண்டமிருக்கின்றது. நாலாவது காண்
டமாகிய நடுக்கண்டத்தினடுவில் ஸ்ரீருத்ரமிருக்கின்றது. ஸ்ரீருத்ரத்தி
னடுவில் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமிருக்கின்றது. ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தினடுவில் சிவ
என்னும் அக்ஷரத்வய பதமிருக்கின்றது. இதனால், வேதத்தினது ஹ்ரு
தய மந்திரமாகச் சிறந்த சிவஸ்மரணையின் மிக்கது ஆத்மாக்களுக்கு
வேறொன்றுமில்ல யென்பது சித்தாந்தமாயிற்று. சுபம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞ்ஞாநஸம்பந்ததேவாயநமஃ.

சி த் தா ந் த ஞா ன போ த ம்.

சிற்றம்பலநாடிவெண்பா.

சீகாழிச்சிற்றம்பலநாடிகளாலும்,

அவாது மாணுக்கர் அறுபத்துழவராலும்

அருளிச்செய்யப்பட்டது.

இது

“வைதிக சைவசித்தாந்த சண்டமாநுதம்”

ஸ்ரீலஸ்ரீ

சோமசுந்தரநாயகரவர்களது

மாணவகரும்,

சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலீஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதரும்

ஆகிய

நாகபட்டினம்

வேதாசலம்பிள்ளையவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

ம த ரா ஸ் ரி ப் ப ன் பி ர ஸ் ல்

வெளியிடப்பட்டது.

1898.

இந்நூலின் வரலாறு.

சிற்றம்பலநாடிகள் என்னுமொரு சிவாநுபூதிமான் சில வருடங் களுக்குமுன்னர்ச் சீகாழியிலிருந்தனர். இவர் மெய்கண்ட சந்ததியில் வந்தவர். இவரது திருவடியை யாச்சிரயித்துப் பேறெய்தினோர் பலர். இவருள் ஒரு திருக்கூட்டமாய்ச்சேர்ந்து ஆசாரிய பக்திசெய்தவர்கள் அறுபத்து மூன்றுபேர். அவர்கள் தத்துவப்பிரகாசர்-கண்ணப்பர் முதலினோர். இவ்வடியார்களுக்குழ ஆசாரியசுவாமிகள் மாயூரத்துக்கருகில் ஒரு மடாலயத்தி லெழுந்தருளிச் சிவபூசை-குருபூசைகளை நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். இப்படி யிருக்குநாளையில், ஒருநாள் அடியார்களும், சுவாமிகளும் வழக்கம்போல் திருவமுதுகொண்டனர். அப்போது பரிசாரகன் வேப்பெண்ணையை நெய்யென்று தெரியாமலெடுத்து விட்டுவிட்டான். சுவாமிகள் முதலினோர் ஒரு விகற்பமும் கொள்ளாமல் அதை நெய்யென்றே விரும்பி யுண்டார்கள். அவர்களிலொருவர் “கண்ணப்பசுவாமிகள்” கொஞ்சம் விகற்பித்துப் பரிமாறியது வேப்பெண்ணையென்றறிந்து, எண்ணவிட்டுப்பிசைந்த பருப்பன்னத்தை யுண்ணமாட்டாமல் “வே” என்று ஒக்காளித்தனர். அதனை யறிந்த சுவாமிகள் “நமது திருக்கூட்டத்தில் அபக்குவியிருப்பது தகுதியன்று” எனக் கட்டளையிட்டனர். அதனைக் கேட்ட கண்ணப்பர் உடனே பந்தியினின்று நீங்கித் தமது குறைவை யெண்ணி வருந்தி ஆசாரியரை வணங்கிக்கொண்டு வடதிசை நோக்கிச் சென்றனர். இவர்போன சில காலத்தின் பின்னர் ஆசாரிய மூர்த்திகள் தமது அடியார்களோடு சித்திரைமாதம் திருவோணநட்சத்திரங் கூடிய சுபதினத்தில் சமாதியிலிறங்குவதாக அரசனுக்குத் தெரிவித்து, அதற்குத் தக்க வாறு (யாவரும் ஏககாலத்திலிறங்குவதற்கு) இடம் சித்தம்பண்ணும் படிக்கட்டளையிட்டனர். அரசன் பேராச்சரியமும் பெருமகிழ்ச்சியுமடைந்து மாயூரத்துக்கு அடுத்த வொருபெரிய வனத்தில் சுவாமிகள் கட்டளையின்படி அவருக் கொருசமாதியும், அவரது அடியார்கள் அறுபத்திரண்டு பேருக்கும் அறுபத்திரண்டு சமாதிகளும் சமைத்து விண்ணப்பித்து, இவ்வரிய விஷயத்தை உலகமெங்கும் அறியும்படிப்பறை சான்றுவித்தான்.

இவ்வதிசயத்தைக் கேட்ட யாவரும் குறித்ததினத்தில் அந்த வனத்தில் வந்துசேர்ந்து யாது நடக்கப்போகிறது பார்ப்போமென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அரசன் வனத்தை யலங்கரித்துச் சர்வமங்கலங்களுந் தழைக்கச்செய்து அடியார்களது மகிமையைச் சிந்தித்துக்கொண்டு சுவாமிகளது திருவடியை வணங்கினான். சிவகிருபை நெருங்கியதால் அடியார்களோடு சுவாமிகள் அவ்வனத்திற் புக்கு யாவர்களையுங் கடைக்கணித்து ஆசீர்வாதம் புரிந்து யாவருங்கேட்கும் படி மூன்று திருவெண்பாக்கள் கூறிச் சிவத்தியானத்துடன் அங்கமைத்துள்ள சமாதியொன்றிலிறங்கி மௌனமுத்திரை தாங்கினர். உடனே அவரது அடியார்கள் ஒருவர்பின் நொருவராகத் தனித்தனி வந்து ஒவ்வொரு வெண்பாக் கூறி ஆசாரியரைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, ஒவ்வொரு சமாதியிலிறங்கிச் சித்திபெற்றனர். இவ்வாறு நடக்குமதிசயத்தை அரசனும், பிறருங்கண்டு இந்தப் பாக்க்யம் இவரினத்திற்சேர்ந்த ஒரு அடியவருக்கு இல்லாமற் போயிற்றன்றோ? அவரிப்போது எங்கிருக்கின்றனரோ? அவருக்கு இது தெரியுமோ தெரியாதோ? என்று பலவாறு பேசிக்கொண்டு வருந்தி நின்றார்கள். அப்போது அந்த அடியவர் திடீரென்று அங்குத்தோன்றித் தமக்கொரு சமாதிக்கட்டடம் வேறேயொன்று தனியே காணப்படாமையால் அங்கமைந்துள்ள சமாதிகளை யெல்லாம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்துக்கொண்டு தமது முதல்வரது சமாதியின் முன்னின்று ஆராவன்புடன் “ஆண்டருரு சிற்றம் பலவா வடியேற்கா-மீண்டும் பிறக்க நீ வேண்டாவோ” என்று கூறினர். உடனே அந்தச் சமாதியில் பிளவுண்டாகி ஆசாரியசுவாமிகள் விழித்துப்பார்த்து, எதிரே அஞ்சலியோடு நின்ற அன்பரை இருகரங்களாரத் தழுவினெடுத்துத் தமது மடியின் மீதிருத்தி ஐக்யஞ்செய்துகொண்டனர். இவரது பாக்கியமே பாக்க்யம்! இது யாவர்பாக்க்யத்தினும் மேலாய்விட்டது என்று தரிசனார்த்தமாக வந்த யாவர்களும் இன்பமெய்தித் தத்தமிடஞ் சென்றனர். அரசன் அந்தச் சமாதிக் கட்டடங்களை மேலேமூடிப் பூர்த்தி செய்து, அங்கு நித்யபூசை நடந்துவரும்படி ஏற்பாடு செய்து, சிவாநுக்ரகமெய்தியின்புற்றான். இதனுண்மையை அபியுத்த ரொருவர் பின் வெண்பாவாற் றுதித்தனர்.

தனியன்.

முத்தரஹபத்து மூவர் பணிந்தேத்துஞ்
சித்தர்வனந் தில்லைச்சிற் றம்பலவா - பத்தர்
பவவிருளை நீக்கியருள் பாடுவே துய்ய
தவவடிவே நின்றான் சரண்.

சிற்றம்பலநாடிகளும்," அவரது மாணுக்கர்களுக்கு சித்தர்களாகையால், அவர்கள் சித்தியடைந்த வனத்துக்குச் சித்தர்வனம் அல்லது சித்தர்காடு என்று பெயர் வழங்குகிறது. இந்த ஸத்கிரந்தம் ஸாதுக்களது கேஷமார்த்தம் உலகில் நீடுவாழ்க.

இவ்வெண்பாநூலன்றி, சிற்றம்பல நாடிகள் கலித்துறை - சிற்றம்பல நாடிகள் முறுவல்-தாலாட்டு-இறந்தகால நிகழ்கால வருங்கால இரங்கல் முதலிய பிரபந்தங்களும் இவ்வாசிரியர் மீது இவரது அடியார்கள் பாடியிருக்கின்றனர். இவர் செய்த நூல்கள் துகளறுபோதம்-அறிவானந்தசித்தியார் - திருச்செந்தூரகவல் - சித்தாந்த சைவக்கட்டளை முதலியனவாம். இவர் சீகாழியில் தொண்டமண்டல வேளாண்மரபிலுதித்தவர். இவரது பரம்பரையார் காஞ்சீபுரத்து ஞானப்பிரகாச சுவாமிகளது ஆதீனத்தாரென்றறியத்தக்கது. சிற்றம்பலநாடிகள் இவரொருவரேயன்றிப் பெரியபழதைகட்டி சிற்றம்பலநாடிகள்-சின்னபழதைகட்டி சிற்றம்பலநாடிகள் என்னும் வேறிரண்டு மகாத்மாக்களிருந்திருக்கிறார்கள். சிற்றம்பலநாடிகள் என்னும் பெயரால் மூவர் பிரசித்தியடைந்திருக்கிறார்களென்பது இதனாலறியக்கிடக்கின்றது. இம்மகாநாக்களை வழிபட்டு உலகம் இன்புறக்கடவது. சுபம்! சுபம்!!

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞ்ஞாநஸம்பந்தகுருப்யோநமஃ.

சித்தாந்தஞானபோதம்.

சிற்றம்பலநாடிவெண்பா.

தருமரீதீகள்.

உற்றுணர்வுக் குள்ளே யொழியா வுணர்வுணர்த்தப்
பெற்றாயே யெவ்வுயிர்க்கும் பேறதனை - மற்றதுதான்
மாண்டதே பார்ப்பளவின் மாறா நிறைவுநம்மைப்
பூண்டதே யென்றே புகல்.

(க)

தங்களைநா மின்பத் தடங்கடலின் முழ்குவித்தோ
மங்குலகந் தீர மறப்பித்தோ - மிங்குலகில்
வாராதே வாதனையால் வந்தீரே யாமாகிற்
பாராதே பாரீர் பரம்.

(உ)

மன்னுமழ பாடிமுதல் வாய்த்தவருள் மைந்தர்க்
கின்னமொரு போத மியம்புகேன் - முன்னுலகைப் ,
பைம்மறியாப் பார்க்கிற் பரையாகு மப்பரையைப்
பைம்மறியாப் பாற்கிற் பரம்.

(ங)

தத்துவப்பிரகாசரீழதலினோர்.

என்னை வினையறியா யானு மதுவறியேன்
முன்னைவினை கூடன் மொழிந்தருளா - யென்னத்
திருவார் பொழிற்காழிச் சிற்றம் பலவன்
றருவானு நானென்றான் றான்.

(ச)

கண்ணுக்குக் கண்காட்டா காட்டுங் கதிரொளிகள்
பெண்ணுக்குப் பெண்விளையாப் பேரின்ப - மெண்ணெக்கச்
சொல்லா ருயிர்க்குயிராய்த் தோய்ந்துணர்த்தி யின்பருத்த
வல்லான்சிற் றம்பலவன் வந்து.

(ரு)

சென்றறிய வேண்டாவே சேராமை வேண்டாவே
யொன்றுபட வேண்டாவே யுள்ளதே - நின்றநிலை
கண்டாயே யெங்குங் கதிரொளிகண் காயமெலா
முண்டான தன்மைபோ லுற்று.

(சு)

பக்கமொடு சீழ்மேலு மில்லாப் பராபர்த்தி
லொக்க நிறுத்தியதி லொன்றாக்கி - மிக்க
சிவபோக நல்கினான் சிற்றம் பலவ
னவபோகஞ் செல்லா தணைத்து.

(எ)

கருவி கரணமுடன் கைகலந்து கண்டு
மருவு விடயமெல்லாம் வாங்கி - யருகாமற்
சீவிப்பாய் நீயென்றான் சிற்றம் பலநாடி
பாவித்தே பாராமற் பார்த்து.

(அ)

கருவி கரணங்கள் கண்டுணர மாட்டா
மருவியதி லான்மாவும் வாரா - குருபரன்றான்
சிற்றம் பலநாடி தென்காழியர்பெருமா
னுற்றுணர்த்தாப் போதென் னுணர்.

(கூ)

அட்ட வராகமுட னஞ்சுவச னாதிகரு
மொட்டு முயிர்ச்செயல்க ளோரெட்டும் - விட்டகலச்
சிந்தா மணியான சிற்றம் பலநாடி
தந்தாற்பொற் செங்கமலத் தாள்.

(கௌ)

வாக்காதி நான்கும் வருணங்க ளொன்பாணும்
போக்காமுன் றேடணையும் போனவே - நோக்கி
விணங்கரிய சிற்றம் பலநாடி தானே
வணங்கிநினைந் தெப்பொழுதும் வாழ்த்து.

(கக)

ஆசயங்க ளோந்துமுன் றுறும் வியாதிகளும்
தேசு மலமைந்துஞ் செய்கோச - மோசைதருந்
தாதுக்க ளேழுந் தணத்தான்சிற் றம்பலவன்
மேதக்க காழிநகர் வேந்து.

(கஉ)

மண்டலங்கண் மூன்று மருவுமா ருதாரங்
கொண்டு திரியுடம்பின் கூறிரண்டும் - விண்டகலச்

சிந்தா மணியான சிற்றம் பலநாடி
தந்தான் பொற் செங்கமலத் தாள். (க௩)

கரையிறந்த பேரறிவுங் கண்டதுவு நீங்கி
யுரையிறந்த வானந்த முண்டு - திரையிறந்த
வாரிதிபோ னில்லென்று வைத்தான்சிற் றம்பலவ
னருதவு வாரிவன்போ லாங்கு. (க௪)

என்னை மறைத்தவிரு னெங்கேனும் போனதோ
நின்னருளிற் கெட்டதோ நின்றதோ - முன்னைத்
தவகுருவே சிற்றம் பலவனே சண்பைச்
சிவகுருவே நாயேற்குச் செப்பு. (க௫)

அல்லார் பொழிற்காழி யம்பலவன் றன்வார்த்தை
யெல்லாஞ் சிவமா யிருந்ததே - தொல்லாழி
வெள்ளம் பரந்துற்றால் வேறுபுன றேன்றோ
லுள்ளஞ் சிவத்தோ டொழித்து. (க௬)

குலாலன் றிகிரி சுழல்வண்டு கொள்ளி
யுலாவு கறங்குவரி யொத்தே - மலாதியா
லாரா வடியே னுலகி லலமருகை
பாராய் * திருவேகம் பா. (க௭)

மாதாவென் மாயை மரித்தான் மரித்தவுடன்
பேதமிலாப் போதன் பிறந்தானே - யாதலா
லாகுசந் தானிரண்டி லானேன்சிற் றம்பலவா
பூசைசெய்வ தெங்ஙன் புகல். (க௮)

வேலையலை போலெனக்கு மேதினியில் வாதனைநோய்
வேலை யலையெறிந்து விட்டதே - வேலைபோ
னித்திய கோசரத்தி னில்லென்றான் காழிநக
ரத்தன்சிற் றம்பலவ னுங்கு. (க௯)

பாசமுநீங் காமற் பதியிற் கலவாம
லாசறுநன் முத்தியெனக் காக்கினான் - தேசிகர்கோன்

* காஞ்சிசேஷத்திரம் சிற்றம்பல நாடிகளது நிவாசஸ்தானம். அவ
ரது பரம்பரையார் காஞ்சியி லிப்போது மிருக்கிறார்கள். அதனால்
திருவேகம்பராக அவரை வாழ்த்தியபடியாம்.

செந்நெல் வயற்காழிச் சிற்றம் பலநாடி
தன்னருளுக் குண்டோ தரம்.

(௨௦)

காய மவரவராய்க் காணுங் கருத்தொழிந்து
காயமொழிந் தான்மாவைக் காணேனே - நாயனே
தென்புகலித் தேசிகனே சிற்றம் பலவனே
யென்புகல்வே நென்செய்வே னியான்.

(௨௧)

காயமொழிந் தான்மாவைக் கண்ட முறைபோலத்
தூயவரு டோன்றியுயிர் தோன்றும் - லேயுதற்குத்
தந்தருள்வன் சிற்றம் பலநாடி சண்பையர்கோன்
வந்தருளப் போனவா மாண்டு.

(௨௨)

உற்றவுயிர் தோன்றும் லுள்ளுணர்வு தோன்றுவபோற்
பெற்றவரு டோன்றும் ப் பேரின்ப - முற்றுமிகக்
காட்டினான் சிற்றம் பலநாடி காழியர்கோன்
வாட்டினான் வாதியா மல்.

(௨௩)

நானா விதத்தாலு நானினைந்து பார்ப்பளவி
னானா வறிவவிழி னல்லாது - வானாடுந்
தென்புகலிச் சிற்றம் பலநாடி சேர்த்தளித்த
வின்பருந்த வாரா தெமக்கு.

(௨௪)

சிற்றம் பலநாடி சீர்பாத வல்லபங்கள்
சொற்றிகழும் பைங்கிளியே சொல்லக்கே - ஞற்றெவருங்
காணாது காட்டியது காணாது காட்டியது
காணாது காட்டியது காண்.

(௨௫)

செங்கமலத் தாள்வணங்குஞ் சிற்றம் பலநாடி
யங்கமலக் கையுரைத்த தாச்சரியம் - பைங்கிளியே
யாருயிரைக் காட்டியதி லாருயிரைக் காட்டியதி
லாருயிரைக் காட்டியதே யாங்கு.

(௨௬)

ஆணவம்போ மாயைபோ மான விருவினைபோ
நாணவரு மாமாயை நாணமும்போம் - வேணுபுரத்
தேசிகர்கோன் சிற்றம் பலநாடி சேவடியைப்
பூசைசெய்ய யாம்பூண்ட போது.

(௨௭)

தேனேயுங் கண்மலராம் சிற்றம் பலநாடி
தானேதன் பேரின்பந் தந்தானே - யூனே
நெருங்கினக்கா லல்லாது நீள மிதந்தாரீர்
கரும்பினங்கா னுங்களுக்கென் காண்.

(௨௮)

அன்றிலே யின்ப வகண்டபரி பூரணத்தி
லொன்றிலே யென்னை யொழித்தவரார் - சென்றுமதித்
தேவாகுங் காழிநகர்ச் சிற்றம் பலநாடி
காவாமற் காத்தருள்வோன் காண்.

(௨௯)

ஆற்றவரி தாற்றவரி தையகோ வாணவநோய்
வேற்று விகார மிகக்கொடிது - மாற்றுதற்குத்
தேசிகர்கோ னென்பளவிற் சிற்றம் பலநாடி
மாசிதுவோ வென்றுரைத்தான் வந்து.

(௩௦)

கான மயிலே கடல்குழந்த காழிநகர்த்
தேனவிழ்தார் சிற்றம் பலநாடி - மானிடரி
லென்றாட லாடாதே யின்பந் திகழ்மன்றி
லன்றாடி னுனென்றே யாடு.

(௩௧)

பலவின் சுளையருந்தும் பைங்கிளியே யுன்றன்
மலவன் கிளையறுக்க வல்லான் - நலமுழுதுஞ்
சென்று தொழுங்காழிச் சிற்றம் பலநாடி
யென்றொருவன் காணு மிதற்கு.

(௩௨)

தேமும் பொருளுடனே சேமித்து விட்டனரோ
நாடுந்தம் மூர்பேரு நானிலத்தோர் - வீடறிஞர்
சேமமே பொற்காழிச் சிற்றம் பலநாடி
நாமமே கேட்பதல்லால் நாம்.

(௩௩)

சர்க்கரையென் றுலிரதந் தானுமோ நெஞ்சமே
சிற்பரன்சிற் றம்பலவன் தேசிகர்கோ - னற்பதத்து
நில்லாயே யாகில் நெடுநாளே நீகற்ற
சொல்லாலே யாமோ சுகம்.

(௩௪)

நூல்கொண் டுணர்வனவு நுண்ணுர்வாற் சொல்வனவும்
பால்கொண் டு விற்பான் பயன்போலும் - கால்கொண்

டறியாமை மாற்றுசிற் றம்பலவன் வைத்த
நெறியே நிலையாக நில்.

(௩௫)

என்பிறவித் துன்பகற்ற வென்றோசிற் றம்பலவா
நன்பிறவி யென்போல நண்ணினு - யின்புறவே
பொய்யாத நால்வருக்குப் போதித்த மோனவுரைக்
கையா கருணா கரா.

(௩௬)

விகற்பமிலா ஞானம் விமலனார் ஞானம்
விகற்பமெலா மிக்கசடந் தானும் - விகற்பமெலா
மென்னுலே யென்று நெழிலார்சிற் றம்பலவ
னுன்னுலே யென்றுரைத்தே னுற்று.

(௩௭)

போக்குவர வில்லைப் புனிதர்க்கு மாயைக்கும்
போக்குவர வாருயிர்க்கோ போற்றென்றேன் - போக்குவர
வங்கங்கே யென்று னருளார்சிற் றம்பலவ
னிங்கிங்கே யென்றுரைத்தே னியான்.

(௩௮)

இன்றகன்று நின்றீ ரினிக்கூ டவாரீரே
யன்றகலா மும்மலங்க ளல்லவோ - துன்றுபவந்
தீர்த்தருளுஞ் சிற்றம் பலநாடி காழியர்கோன்
பார்த்தருளக் கண்டுய்யப் பண்டு.

(௩௯)

யானெனது நீக்கி யிறைநிறைவி லொன்றுக்கி
யானெனது நீங்கா திருத்தினான் - யானெனதிற்
றங்கா தவர்போற்றுஞ் சண்பைச்சிற் றம்பலவன்
மங்காமற் காத்தாண்ட வாறு.

(௪௦)

உன்னுவது முன்னுலே யுன்னு தொழிந்துநிலை
மன்னுவது முன்னுலே மற்றில்லை - யென்னுமது
நானறியேன் சிற்றம் பலநாடி நானெனநீ
தானறிவை யாரறிவார் தான்.

(௪௧)

இறந்துபிறந் தெய்த்த விளைப்பொழிக்க வென்றோ
பிறந்துலகில் வந்தாய் பிரானே - யறந்திகழும்
போதா புராதன பூரண பூம்புகலி
நாதா சிற்றம்பலவா நான்.

(௪௨)

மைந்தா வெனவழைத்து மாயா வுடலகற்றி
யிர்தா வறிவென் றிசைவித்தா - யெந்தாயே
யாதார மேதென்றே னுங்கறிவே தானென்றான்
றூதார் மலர்த்தாள்க டந்து.

(சு௩)

யானே பிறந்தேனும் யானே விறந்தேனும்
யானே மறந்தேனு மென்வாழ்வே - யூனமிலா
வுன்னுள்ளே யானு முலாவவே நீநிறைந்திட்
டென்னுள்ளே நின்றமையா லே.

(சு௪)

பட்டதே மூலவினை பாறிற்றே யேறுவினை
விட்டதே யிவ்வுடலின் மிக்கவினை - நடட்டதே
சிற்றறிவிற் பேரறிவு சிற்றம் பலநாடி
பொற்கழல்வைத் தாட்கொண்ட போது.

(சு௫)

ஊட்டி யுறக்கி யுணர்த்தி நடத்தியெனைக்
காட்டி யறிவிற் கலப்பித்துத் - தேட்டமறத்
தந்தான்சிற் றம்பலவன் சண்பைத் தவராசன்
வந்தா னிதற்கோ மகிழ்ந்து.

(சு௬)

நின்றநிலை தானே நிலையிதற்கு நீபிரிந்திட்
டொன்றும் விகற்பித் துணராதே - யென்றான்
றிருமருவு காழிநகர்ச் சிற்றம் பலவன்
மருமருவு தாடலைமேல் வைத்து.

(சு௭)

நீங்காம லென்னறிவி னீநிறைந்து நின்றருள
நீங்கா வுடலுலகாய் நின்றேனே - யாங்காண
வந்திருந்த சிற்றம் பலநாடி வாய்த்தசுகந்
தந்திருந்து மிப்படியோ தான்.

(சு௮)

பார்த்தபொழு தெல்லாம் படுபிணமென் றிவ்வுடலைப்
பேர்த்தறிவில் வைத்த பெருமானே - சேர்த்தபுகழ்
மெய்கண்ட நாதனே வெங்குருச்சிற் றம்பலவா
கைகண்ட துன்வடிவே காண்.

(சு௯)

தானே யெனைவிரும்பித் தானே சமைந்தருளித்
தானே யெனையாண்ட தம்பிரான் - றுனே

தனக்கினிய சிற்றம் பலநாடி தாள்போ
லெனக்கினிமை யுண்டோ வினி.

(ரு0)

போதாதோ விப்பிறப்புப் போந்தக்காற் போந்தபய
னாதந்தச் சிற்றம் பலநாடி - வேதாந்தத்
தந்தத்தே வைத்தருள வப்போதே வந்தநிலை
சிந்தைத்தே யாகுஞ் சிவம்.

(ருக)

அறிவு சதுவிதங்க ளான்மாக்கள் மூன்றும்
வெறிமாயை நான்கின் விதம்விட்டுப் - பிறியாத
திவினைக டானறியச் செப்புசிற் றம்பலவா
மேவுபுகழ் வெங்குருவாழ் வே.

(ருஉ)

ஏன்றவுடற் கன்மமா யின்னாத சஞ்சிதமா
யான்றுவரு மாசினையு மாறுது - தோன்றியிடுந்
திவினையார் நல்வினையார் சிற்றம் பலநாடி
தூவினையார் போனார் தொலைந்து.

(ருங)

நாதாதி வாக்காதி நான்குதரு மக்கரங்கள்
தாதாரு மந்திரங்கள் சாத்திரங்கள் - போதவே
தந்தருளு மாமாயை சண்பைச்சிற் றம்பலவன்
வந்தருளப் போனவான் மாண்டு.

(ருச)

பார்க்கிற் பரமசுகம் பாரா விடினலக
நீர்க்கிரத நின்ற நிலைபோல - வேர்க்க
வுரைத்தான்சிற் றம்பலவ னெண்கா ழியர்பெருமான்
கரைத்தான் கரையாக் கனம்.

(ருரு)

சூதான வுள்ளுணர்வுந் தொல்லையிரு ளாணவமும்
வேதாவு மாலுமாய் விட்டதே - நாதாந்தச்
சிற்பரமாஞ் சிற்றம் பலநாடி தேசிகர்கோன்
றற்பரன்வந் தாண்டதற்பின் றான்.

(ருசா)

பாவி படுமனமே பாவிநீ பஞ்சமலந்
தாவிச் சடந்தவிராச் சண்டாளா - வோவாம
லன்றே யறிவா யகண்டபரி பூரணமாய்
நின்றே யழுந்திலையே நீ.

(ருஎ)

நீயே பகையுனக்கு நில்லா வுடனலகப்
பேயே யுறவாகப் பேணிணையே - தூய
வறிவுக் கறிவா யகண்டமாய் நீங்காச்
செறிவுக்கு நில்லாமற் சென்று.

(ருஅ)

தன்னேநான் காணிற் றனித்தமுத லல்லவே
யென்னைநான் காணிவிரண் டாவேனே - மன்னுபுகழ்ச்
சைவாசிற் றம்பலவா சண்பைநக ரதிபா
எவ்வாறு காண்பே னியான்.

(௫௬)

தன்னை யுணர்வெனிற் றுனாநாய் நின்றிடுவே
னென்னை யுணர்வெனில் யானாவேன் - பின்னமறச்
சும்மா விருக்கிற் சுகமாவேன் றோணிபுரத்
தெம்மான்சிற் றம்பலவ னென்று.

(௬௦)

பிறவா நிறவார் பெருந்துயர மெய்தார்
மறவார் நினையார் மருளார் - புறவாருந்
தேசிகனார் சிற்றம் பலநாடி சேவடியில்
வாசமல ரிட்டிழைஞ்சு வார்.

(௬௧)

போதத் திருக்கறுக்கப் பொற்சிந்தை நந்தியாய்
மேதினியில் வந்தருள வேண்டிற்றோ - தீதிலவ்
வாரணங்க ணன்கு மயன்மாலுங் காணாத
பூரணமோ கெட்டேனிப் போது.

(௬௨)

மூலமல மொன்றுடனே முற்றிவருங் கேவலம்பின்
சாலுமதோ மாயை தருஞ்சகலந் - தூலமிலாச்
சுத்தவத்தை தோணிபுரத் தோன்றல்சிற் றம்பலவன்
வைத்தபடி காட்டினான் வந்து.

(௬௩)

கால்வாங்கி யேங்கியது கான்று நினைவுவரு
மேலாங் குணர்வோடு மீதழிவு - மாலாய
சாக்கிரத்தி லைந்தவத்தை சண்பைச்சிற் றம்பலவன்
போக்கியபின் றந்தான் பொருள்.

(௬௪)

அதிரும் புலன்கூரிக ளாயுமனந் திண்டேர்
கதியொன் றியகுணமாக் காலான் - சதுரங்கம்
பூட்டினாற் போலிருக்கப் புக்கடிநிற் கும்புதுமை
காட்டினா னம்பலவன் காண்.

(௬௫)

கண்ணப்பர்.

ஆண்டகுரு சிற்றம் பலவா வடியேற்கா
மீண்டும் பிறக்கநீ வேண்டாவோ - நீண்டமா
லாரணனுங் காணாத வானந்த வாரிதியைப்
பூரணமாய் வையாத போது,

(௬௬)

சிற்றம்பலநாடி வெண்பா முற்றிற்று,
திருச்சிற்றம்பலம்,

உ
சிவமயம்.

சிற்றம்பலநாடிகள் செய்தருளிய நூல்களும், அவர்
மேல் அவரது அடியார்கள் செய்த நூல்களும் இன்னும்
பலவுள. அவற்றைப் பின்னர் வெளிப்படுத்துவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நா. வே.

சிவமயம்.

சித்தாந்தஞானபோதம்.

இது மாஸசஞ்சிகையாக இங்கிலீஷ் மாஸம் முதல் தேதிகளில் வெளியிடப்பட்டுவரும். விஷயங்கள் எம்மாலும் எமது ஸ்ரீலக்ஷ்நாயகரவர்களாலும் எழுதப்படும். இம் முதற் சஞ்சிகைமாத்நிரமே பூர்வநூல்களைக்கொண்டு வெளியாகியது. அடுத்த சஞ்சிகைமுதல் பல அரிய சைவ நலங்கள் வசனரூபமாக எழுதி வெளியிடப்படும். எடுத்துக் கொள்ளு மொவ்வொரு விஷயத்தையுந் தனித்தனி பேஜ் லக்கமிட்டுப் பிரித்துப் புத்தகங்களாக்கி வெளியிடவோம். இம்முதற் சஞ்சிகையில் 10 பாரம் அடங்கியிருக்கின்றது. இதற்கு 4-அணுவிலை யேற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இனிவருஞ் சஞ்சிகைகடோறும் 4 பாரம் அடங்கியிருக்கும். அவைகளுக்கு மாஸம் 4-அணு வீதம் கொடுக்கவேண்டியது. ஒருவருஷத்துக்கு முன்பணம் செலுத்துகின்றவர்களுக்கு 3-ரூபாவில் 1-ரூபாகுறைத்து 2-ரூபா சந்தா ஏற்படுத்தப்பட்டது. வேண்டியவர்கள் எமக்காவது, ஸ்ரீலக்ஷ்நாயகரவர்களுக்காவது எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். சுபம்.

இங்ஙனம்,

நா. வேதாசலம்பிள்ளை.

Madras,
1st October 1898.

நெ. கக, சீனுமுதலிவீதி - செங்காங்கடை,
சேன்னபட்டணம்.

